

ΜΙΚΡΟΠΟΛΙΣ

Τεύχος 4 • 28 Νοεμβρίου 1997 • Τιμή 250 δραχ.

δήλωση:

Μανιτάκης, Φ. Πανταζής, Σ. Φυντανίδης

Ε. - Δικαιώματα και άμυνα του πολίτη

α: Χαμένος Κόσμος • Πολυθέαμα: Επαφή • Ορφέας: Βαλκανιζατέρ • Μπίτα: Air Force One

Δεκέμβριος, μήνας για κινηματογράφο

Τι συμβαίνει με τον Ορφέα;
Συνέντευξη με τον Λευτέρη Γλίναβο
Και ο «Υποσημηναγός Φατσαμπρούτα» του Φαίδωνα Κυρίμη

Τιμή, Νέες Ταινίες, Εκδηλώσεις, Βιβλία, Μουσική. Καφές. Φαγητό και

πολύχρωμο

διαχωρισμοί
scanning υψηλής ανάλυσης

εκτύπωση film από δισκέτα PC-Mac

δοκίμια χρωμαλίνης

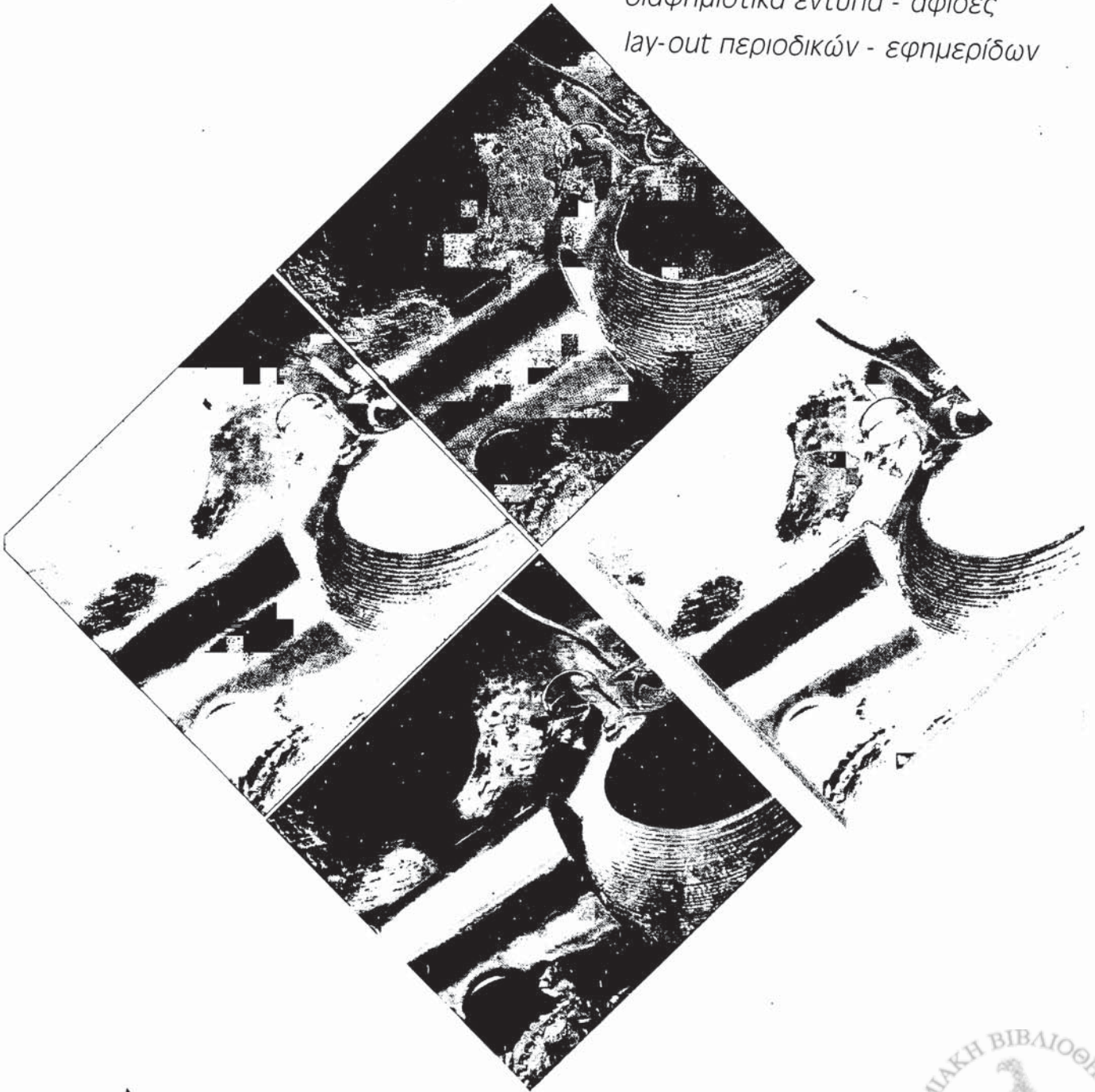
επεξεργασία φωτογραφίας

έγχρωμες εκτυπώσεις

δημιουργικό

διαφημιστικά έντυπα - αφίσες

lay-out περιοδικών - εφημερίδων

πολύχρωμο

ατελιέ γραφικών τεχνών

28ης Οκτωβρίου 20 ΙΩΑΝΝΙΝΑ Τηλ/Fax. (0651) 2946

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τι συμβαίνει με τον Ορφέα;

Γράφει ο Γιάννης

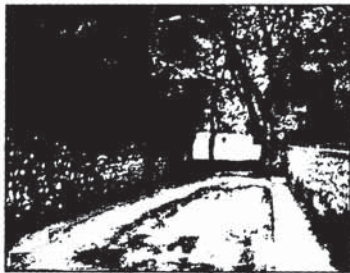
Παπαδημητρίου

6

Συνέντευξη: Ο Λευτέρης

Γκλίναβος μιλάει για την δια-
χείριση του Δήμου

12

Εκδρομή: Μα πόσες είναι οι
πύλες του κάστρου;

44

Έατρο: Μήπως ο αυτοκράτο-
ρας είναι γυμνός;

18

Σε αυτό το εξώφυλλο: Ο
Δεκέμβρης ανήκει πάντα
στον κινηματογράφο

Σημείωση:

ΙΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Τεύχος 4, 28 Νοεμβρίου 1997 Τιμή 250 δρχ.

της: Νίκος Αλμπανόπουλος Αρχιουπάτης: Φιλήμων Καραμήτσος Σε αυτό το τεύχος συνεργάζονται: Γιάννης
δημητρίου, Γιώργος Κοκκώνης, Μαρία Ζουμπούλη, Βασίλης Νιτσιάκος, Μαρία Παπαδοπούλου, Αλέξανδρος
ώνης, Δημήτρης Νουβός, Τάνια Φαρμάκη, Δ. Βρούνης, Φωτεινή Καραμήτσου, Ελένη Παπαδάκη, Νίκος Θεοδώρου
γραφία: Χ. Γκλίβας, Σκίτσο: Δημήτρης Χαντζόπουλος
ημίσεις: 093-712406. Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση, Διαχωρισμοί Πολύχρωμο, Εκτύπωση Τυποεκδοτική Ηπείρου,
μα Ιωαννίνων Διεύθυνση περιοδικού: Χατζή Πελλερέν 8, 452 21 Ιωάννινα, τηλ. - fax: 0651 22348 - Ετήσια Συνδρομή
δρχ., Εταιρίες, υπηρεσίες 30,000 δρχ.

ΕΙΔΙΚΟΙ ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΤΑΞΙΔΙΑ

AMEL

ΕΚΔΡΟΜΕΣ,
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ,
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

travel

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ & ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΜΕ ΕΓΓΥΗΣΗ!!!

OLYMPIC
AIRWAYS

BRITISH AIRWAYS

Lufthansa

ΑΚΤΟΠΛΟΪΚΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

ΓΙΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΝΗΣΙΑ & ΙΤΑΛΙΑ

JOINT SERVICE
MINOAN LINES

**SUPERFAST
FERRIES**

Κάντε το ταξίδι σας στη Αδριατική Κρουαζιέρα

Γ. ΛΑΓΔΑΣ
DESIGNER
6 7 4 7 4

ΓΡΗΓ. ΣΑΚΚΑ 4 ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΤΗΛ.: (0651) 79111, 79222, 291

ΧΑΝΤΖΟ...ΜΑΡΕΣ

ΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΝΑ
ΕΙΝΑΙ ΠΕΝΤΑΚΑΘΑΡΟ!!
ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΑΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ
ΦΕΡΝΟΥΝ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΑΠ' ΤΟΝ ΑΘΟ,
ΤΟΝ ΑΜΑΡΑΝΤΟ, ΤΗ ΒΑΛΙΑ
ΚΑΛΝΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΒΡΟΧΗ ΠΟΥ
ΠΕΦΤΕΙ!!

ΧΑΝΤΖΟ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΑ

Το πρόσφατο σκάνδαλο μεταφοράς πλάκας στο σπίτι του Περιφερειάρχη Ηπείρου Γιάννη Κίτη στο Κιλκίς με επιβάρυνση του - ελεγχόμενου από τη Ν.Δ.- Δήμου Αλμυρού Βόλου, απασχόλησε εντυπωσιακά λίγο τα τοπικά Μέσα Ενημέρωσης. Ενώ είναι επιεικώς ανεπαρκείς οι εξηγήσεις του κ. Γενικού ότι "έχει στα χέρια του τα νόμιμα παραστατικά για τα οικοδομικά υλικά" (ενώ το πρόβλημα δεν είναι αν έχει ή όχι παραστατικά, τα οποία καταγγέλλεται ότι εκδόθηκαν εκ των υστέρων, αλλά τί απαντάει στις συγκεκριμένες αιτιάσεις των στελεχών της αντιπολίτευσης του Δήμου Αλμυρού, που συνέλαβαν επ' αυτοφώρω το "μοιραίο" φορητό), η πλειοψηφία των σχολιαστών των τοπικών ΜΜΕ προτίμησε να κλείσει το ζήτημα ενώ δεν έλειψαν και κάποιες επικρίσεις, επειδή δήθεν γίνεται θόρυβος για μιά "ασήμαντη" υπόθεση. Ειλικρινά δεν γνωρίζουμε ούτε τα μέτρα και τα σταθμά του σημαντικού ούτε πόσες συμπάθειες έχει αποκτήσει στην πόλη μας ο κ. Κίτης. Η Κυβέρνηση όμως - και το τοπικό ΠΑΣΟΚ ασφαλώς- δεν δικαιούνται να σιωπούν.

Προσυπογράφουμε απόλυτα την πρόταση, που, αν δεν κάνουμε λάθος, υπέδειξε πρώτος ο Σπύρος Εργολάβος (Η.Α., 13-11-97) για παραίτηση ή διαθεσιμότητα του κ. Κίτη μέχρι την δικαστική διερεύνηση της μήνυσης, που υπέβαλε η αντιπολίτευση του Δήμου Αλμυρού.

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Καθώς πυκνώνουν τον τελευταίο καιρό οι διαβουλεύσεις για τις δημοτικές εκλογές και τις εκλογικές συνεργασίες, είναι ενδιαφέρον να υπενθυμίσουμε τα μηνύματα από την συγκριτικά εγγύτερη εκλογική αναμέτρηση στην πόλη, τις

ΠΟΛΙΤΙΚΑ

από τον Γιάννη Παπαδημητρίου

Ο "Ορφέας" στον Άδη

Θυμάμαι διάφορες συζητήσεις, πριν από καμιά δεκαριά χρόνια, μεταξύ των θαμώνων του "Τσοκάνη", όπου μεταξύ σοβαρού και αστείου είχε πέσει η πρόταση να συγκεντρωθούν υπογραφές από συμπολίτες, προκειμένου να σωθεί το σύμπλεγμα "Ορφέα" - "Τσοκάνη" από τον διαφαινόμενο από τότε κίνδυνο της αντιπαροχής.

Η συγκεκριμένη γωνιά στο κέντρο της πόλης είναι πραγματικά ένα από τα ελάχιστα μέρη της, όπου έχουν επιβιώσει τα ίχνη των περασμένων δεκαετιών. Ίχνη όχι τόσο στα κτίρια όσο στη συλλογική μνήμη των ανθρώπων, μιάς και στο θερινό "Ορφέα" γράφτηκε ένα σημαντικό κομμάτι της κινηματογραφικής ιστορίας των Ιωαννίνων (αλλά και της πολιτικής, μιάς και ο χώρος χρησιμοποιήθηκε επανειλημμένα ως εκλογικό κέντρο κομμάτων και για την οργάνωση πολιτικών συγκεντρώσεων).

Γι' αυτό και η κοινή γνώμη δέχθηκε με ικανοποίηση την προτριετίας απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού Θάνου Μικρούτσικου, ύστερα από θετική γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων, με την οποία ο "Ορφέας" χαρακτηρίστηκε ιστορικό διατηρητέο μνημείο. Και πολλοί περίμεναν την απομάκρυνση του πάρκινγκ και την επαναλειτουργία θερινού κινηματογράφου, φαινόμενο που έχει δοκιμαστεί σε συνοικίες των Αθηνών και άλλες επαρχιακές πόλεις και μάλιστα με αξιοσημείωτη εισπρακτική επιτυχία.

Οι πρόσφατες όμως εξελίξεις και οι πληροφορίες για τον αποχαρακτηρισμό του μνημείου, την πώληση του υφιστάμενου εξ' αδιαιρέτου ποσοστού του Δημοσίου επί του οικοπέδου στους άλλους συνιδιοκτήτες και την έναρξη των διαδικασιών ανέγερσης πολυώ-

ΟΜΕΤΡΟ

ιοφου κτιρίου, ανατρέπουν τα δεδομένα και γεννούν αρκετές υποθέσεις:

- πρώτα-πρώτα για την ευκολία, με την οποία το αρμόδιο Συμβούλιο υποκύπτει σε πιέσεις ενδιαφερομένων και ανακαλεί πρόσφατες αποφάσεις του (Δεν είναι η μοναδική περίπτωση - θυμηθείτε και την περιβόητη "μεταφορά" της Γέφυρας Πλάκας).

- ύστερα για την αδράνεια του Δήμου Ιωαννιτών να απαντήσει γκαίρω στα ερωτήματα της Επιτροπής Δημοσίων Κτημάτων ν. Ιωαννίνων σχετικά με την εξαγορά του ποσοστού του Δημοσίου (το σχετικό έγγραφο του Δημάρχου Λευτέρη Γκλίναβου, με το οποίο κδηλώνει την πρόθεση αγοράς, στάλθηκε με ημερομηνία 18-6-97, στην δηλαδή της συνεδρίασης της Επιτροπής, και επομένως ήταν δυνατό να ληφθεί υπόψη) και τη δημιουργία θορύβου εκ των υστέρων.

- και τέλος για τη σπουδή του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Ηπείρου Γιάννη Κίτη να επικυρώσει τη γνωμοδότηση της Επιτροπής την αμέσως επόμενη ημέρα (19-6-97) και να κποιήσει το ποσοστό του Δημοσίου στους λοιπούς συνιδιοκτήτες, και μάλιστα με ευνοϊκό διακανονισμό των δόσεων του τιμήματος.

Προσωπικά καθόλου δεν με πειράζει η αλβανική καταγωγή ή το οσουλμανικό θρήσκευμα αυτών των τελευταίων, του **Μιζαμουντίν Γαζαλή Μετκόβη** και **Μουαζέζ Πιτάρκα**. Αντίθετα με ενόχλησε αρκετά η ρατσιστική τους αντιμετώπιση από μερίδα του τοπικού Τύπου και η τόνωση των εθνικιστικών αντανακλαστικών απέναντι στους Αλβανούς, που μας "παίρνουν την πόλη".

Πολύ περισσότερο που πολλά δημοσιεύματα υπαινίσσονται ότι δεν είναι οι ιδιοκτήτες, απομονωμένοι επί δεκαετίες στην Αλβανία από το καθεστώς Χότζα και σίγουρα αρκετά αδύναμοι, που κίνησαν τα νήματα της ενεργοποίησης των κρατικών υπηρεσιών, αλλά ενδιαφερόμενοι επιχειρηματίες, "καθαροί Έλληνες" αυτοί, που γίνεται πως θα εισπράξουν τη μερίδα του λέοντος από την "αξιοποίηση" του χώρου.

Είναι ασφαλώς εύλογη η προσδοκία κερδών από την οικοδόμηση ενός τόσο στρατηγικού οικοπέδου. Θα πρόσθετε κανείς ότι και Δήμος Ιωαννιτών, που διεκδίκησε τον "Ορφέα" με απώτερο στόχο την ανέγερση Δημοτικού Θεάτρου, είναι δέσμιος της ίδιας "κτιριακής" λογικής (γιατί άραγε δεν λήφθηκε η στοιχειώδης πρόνοια να γίνει κατάλληλη και για θεατρικές παραστάσεις η αίθουσα του Νευματικού Κέντρου και πρέπει να πληρώσει ένας ανοιχτός χώρος τα "σπασμένα" της προχειρότητας των διαδοχικών Δημοτικών Αρχών;) και απ' την άποψη αυτή μάλλον δεν δικαιούται να μιλάει για τη "διάσωση της πολιτιστικής κληρονομιάς". Όσο για τη συλλογική μνήμη ή τους ακάλυπτους χώρους της πόλης, στις φρεσ μας πιά ποιός ν' ασχοληθεί με τέτοιες πολυτέλειες;

εκλογές για τα συνοικιακά συμβούλια του προηγούμενου Δεκεμβρίου. Δύο ήταν τα πραγματικά καινούργια δεδομένα, που καταγράφηκαν σ' εκείνες τις εκλογές, η μεγάλη εκλογική επιτυχία της ΔΑΣ (διαγραμμένοι του ΚΚΕ) και η εξίσου εντυπωσιακή αποτυχία του συνδυασμού, που υποστηρίχθηκε από τον Συνασπισμό, την Πολιτική Άνοιξη, το ΔΗΚΚΙ και την παράταξη Φίλιου. Το μήνυμα επομένως ήταν, σ' εκείνη τουλάχιστον την περίπτωση, υπέρ των καθαρών πολιτικών χαρακτηριστικών και όχι υπέρ των συσπειρώσεων "ευρέος" φάσματος. Ας το έχουν υπόψη οι ενδιαφερόμενοι.

ΑΡΑΧΘΟΣ

Αφού οι παρασκηνιακές πιέσεις δεν αποδείχθηκαν αποτελεσματικές για το κουκούλωμα των σοβαρών κινδύνων, που εγκυμονεί η προοπτική της κατασκευής φράγματος της ΔΕΗ στον Άγιο Νικόλαο Δαφνωτής, στον Άραχθο, το ενδιαφερόμενο λόμπυ με έδρα την Άρτα αποφάσισε να επανέλθει πιά "επιστημονικά". Έτσι η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Άρτας, αφού απουσίασε επιδεικτικά από την πρόσφατη ημερίδα της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας για το ίδιο θέμα και την χαρακτηρίσε, διά χειλέων του Νομάρχη Χρήστου Παπαγεωργίου, "μάζωξη", διοργάνωσε η ίδια νέα διημερίδα, στην Άρτα τη φορά αυτή, με στόχο να αναβιώσει το κλίμα διεκδίκησης του έργου. Και ενώ οι επίσημοι εισηγητές της εκδήλωσης περιορίστηκαν σε γενικές αναφορές, αφού φυσικά δεν έχουν επισκεφθεί ποτέ τον Άραχθο, ο Υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ κ. Κολιοπάνος έσπευσε να υπερθεματίσει ότι το έργο "και θα γίνει και θα αναβαθμίσει το περιβάλλον"! Βρε μανία που έχουν μερικοί να δηλώνουν οικολόγοι.

από τον Φιλήμονα Καραμήτσο

Αποποινικοποίηση τώρα

Γιατί αλήθεια μας απασχολεί τόσο το πρόβλημα των ναρκωτικών; Για κάποιους, όπως ένα μεγάλο μέρος των ΜΜΕ, πολλούς πολιτικούς και πάρα πολλούς ανθρώπους που πλήττουν, τα ναρκωτικά είναι ένα ακόμα μεγάλο θέμα συζήτησης που φέρνει ακροαματικότητες και ψήφους και διεγείρει (για λίγο) κοιμισμένες συνειδήσεις. Αυτοί αποκαλούν συνήθως τα ναρκωτικά "λευκό θάνατο" και "μάστιγα του αιώνα".

Για τους περισσότερους, όμως, τα ναρκωτικά (ή κάποια από αυτά) σκοτώνουν και σε μπλέκουν στο έγκλημα. Αυτό είναι το γενικό σχήμα κι από 'κεί και πέρα συναντάει κανείς διαφορετικές προσεγγίσεις. Στην ουσία, δηλαδή, δύο πράγματα πρέπει να προσέχει κάποιος που ενδιαφέρεται. Να βοηθάει να μην πεθάνουν όσοι κάνουν χρήση ουσιών και να τους ξεμπλέκει από το έγκλημα.

Για να βοηθήσεις, λοιπόν, κάποιον να μην πεθάνει πρέπει καταρχάς να αποδεχτεί τη λογική του. Δεν γίνεται, δηλαδή, πρώτα να του αλλάξεις τα μυαλά και την ηθική του και μετά να τον σώσεις γιατί στο μεταξύ θα σου έχει φύγει. Άρα το πρώτο που πρέπει να κάνει μια οργανωμένη κοινωνία είναι να πληροφορήσει όλους τους πολίτες της για το τι είναι αυτές οι τοξικές ουσίες που κυκλοφορούν και ποιες είναι οι συνέπειες από τη χρήση τους. Για όσους κάνουν ήδη χρήση οφείλει να τους παρέχει πλήρη ιατρική υποστήριξη: Να τους βοηθάει να ξεπερνούν εύκολα το στερεητικό σύνδρομο, να ελέγχει την ποιότητα των ουσιών και βέβαια να προσπαθεί να καταλάβει τα αίτια που οδηγούν στη χρήση και να στηρίζει ψυχολογικά τον χρήστη κατά την αποτοξίνωση (στην οποία φυσικά ακολουθούνται διάφορες μέθοδοι και όχι μόνο μία).

Επειδή, όμως, οι χρήστες προμηθεύονται τις ουσίες που χρησιμοποιούν στην ελεύθερη αγορά και όχι από κρατικά ιδρύματα κι

επειδή στη συγκεκριμένη αγορά που παρουσιάζει απίστευτες δυνατότητες κέρδους ευλόγως επικρατούν οι κερδοσκόποι (οι εγκληματίες δηλαδή) οι ουσίες (τα κοινώς λεγόμενα ναρκωτικά) είναι πλήρως νοθευμένα και επικίνδυνα.

Άρα ο χρήστης στην ελεύθερη αγορά κινδυνεύει να πεθάνει από "κακά" ναρκωτικά και "περίεργες" δόσεις. Κατά δεύτερο κινδυνεύει να πάθει κακό ή να κάνει κακό γιατί σχεδόν ποτέ δεν του φτάνουν τα λεφτά για τις πανάκριβες δόσεις. Έτσι εκπορνεύεται, σκοτώνει, κλέβει. Στην πραγματικότητα αυτό είναι που φοβίζεται περισσότερο τις κοινωνίες. Αυτή η παράλογη βία που έρχεται από τα "δικά" τους παιδιά κι αυτοί οι παράλογοι θάνατοι πάλι των "δικών" τους παιδιών (όσο πέθαιναν οι "αλήτες", τα πανκιά και οι υποπρολετάριοι κανείς δεν ασχολούνταν).

Συνεπώς ο "χρήστης είναι ασθενής" όπως λένε (σωστά) οι υποκριτές άρα η φροντίδα του είναι θέμα Κρατικής Πρόνοιας και Δημόσιας Υγείας και προφανώς μέσα στη θεραπεία του περιλαμβάνεται και η χορήγηση των ουσιών του, όπως γίνεται στα προγράμματα υποκατάστατων για όσους χρήστες τα επιλέγουν. Αν παρόλα τα τεράστια ποσά που (θα) διαθέσει το κράτος για υποδομή ο τοξικομανής δεν αποτοξινωθεί τότε όλοι μας οφείλουμε να τον ανεχθούμε (οι εκτελέσεις ανήκουν στον Μεσαίωνα) αναρωτώμενοι, αν θέλουμε, ξανά για τις δικές μας ελλείψεις και λάθη. Φυσικά η χρήση ινδικής κάνναβης δεν περιλαμβάνεται στα παραπάνω. Ίσως μόνο να χρειαστεί η βοήθεια κάποιων ψυχολόγων (έχει κι αυτή, παρενέργειες).

Κι αφού τα γράψαμε έτσι ωραία και απλά ας ξαναπέσουμε τώρα στη μαυρίλα των μπάτσων, των εμπόρων και των φοβισμένων. Στα γνωστά δηλαδή.

Τα μέσα...

"μέσον" ή τα "μέσα" υπήρξε μια λέξη γική στη νεοελληνική κοινωνία. ήρξε μια λέξη μεστή κοινωνιολογική και πολιτισμικού περιεχομένου, λέξη κλειδί για την κατανόηση του ατειακού συστήματος, της άμβλυνσης του χάσματος μεταξύ αστικού τρου και υπαίθρου χώρας ακόμα της άμβλυνσης των ταξικών διαφορών, καθώς το "μέσον" υπήρξε μηχανισμός κοινωνικής κινητικότητας, ανόδου αλλαγής ταξικής θέσης. Ο "μπάρκς στην Κορώνη", "το μαχαίρι χωρίς οποίο δεν μπορείς να φας πεπόνι", τόσες άλλες φράσεις και παροιμίες νυν αποτυπώσαι τη σημασία του ρα-θεσμού"...

τελευταία χρόνια όμως η λέξη σα" έχει ταυτιστεί περισσότερο με "ενημέρωση". Τα γνωστά και ως δια έχουν πια το μονοπώλιο, παρόλο το πραγματικό περιεχόμενο της ης έχει "πάει περίπατο" ή μάλλον διαστρεβλωθεί εκ των πραγμάτων. "μέσο" για την ενημέρωση, για την ροφόρηση για τη γνώση έχει γίνει ο για την άσκηση παρα-εξουσίας, την προβολή προτύπων αμφιβόλου ας, για την καταδίωξη "εχθρών" για προώθηση συμφερόντων...

μέσο για την επικοινωνία έχει γίνει ο για την εξουσία το μέσο για την λιέργεια μέσο για τη διαστροφή...

η ειρωνία; Η ειρωνία είναι ότι ο ένας μπορεί να πάρει ένα μικρόφωνο χέρι ή ένα στυλό και να θεωρήσει ότι έχει το "μέσο", για την εκτέλεση οποιασδήποτε επιθυμίας του ή επιδίω-

Ο καθένας μπορεί να έχει ένα έντιμο ή ένα τυπογραφείο και να πεί ότι έχει το "μέσο" να ασεβήσει βάρος της ανθρώπινης αξιοπρέπει-

ας, να ασελήσει σε βάρος της ελευθερίας του λόγου και του ατόμου, να εξοτώσει συνανθρώπους, να ισοπεδώσει αξιοπρέπειες κι όλα αυτά εν ονόματι της ελευθερίας του τύπου. Όλα αυτά εν ονόματι της "ελεύθερης" ραδιοφωνίας και τηλεόρασης.

Το μέσον ενημέρωσης και επικοινωνίας γίνεται έτσι, απλά μέσον εξαγρίωσης και εκβιασμού. *Το μέσο γίνεται όπλο και ο χειριστής διώκτης. Διώκτες τίνος; Τα όσα συμβαίνουν τον τελευταία καιρό με τα διάφορα "κυνήγια σκανδάλων"* προβάλλουν εμφατικά το ειρωνικό ερώτημα: Τους "χωροφύλακες της ηθικής τάξης" ποιος θα διώξει; Αυτοί σε ποιον θα απολογηθούν και πότε;

ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ

από τον Φιλήμονα Καραμήτσο

Χρόνια Πολλά

Στις 21 Νοεμβρίου ο Πρωϊνός Λόγος έκλεισε **40 χρόνια ζωής** και βέβαια δεν μπορούμε να ευχηθούμε τίποτα άλλο απ' το να τα εκατοστήσει. Μας αρέσει αυτή η εφημερίδα κι ας ανήκουμε σε διαφορετικά ιδεολογικά στρατόπεδα. Κυρίως γιατί ο στόχος της είναι η ενημέρωση -είναι η πιο καλά ενημερωμένη τοπική εφημερίδα- ενώ παράλληλα αξιολογεί ορθά τις ειδήσεις και τις κατανέμει ανάλογα στο χώρο, δεν προσφεύγει εύκολα στο λαϊκισμό και τους εντυπωσιακούς τίτλους και παραμένει πολιτικά ήπια όσο κι αν στηρίζει εμφανώς τη Ν.Δ. Δυστυχώς πολλά σχόλια της τρίτης σελίδας της είναι παρωχημένα αντικομμουνιστικά και συχνά ταυτίζει το ΠΑΣΟΚ με την αριστερά και το σοσιαλισμό κάτι που μάλλον δεν το κάνουν πια ούτε οι φανατικότεροι των οπαδών του κυβερνώντος κόμματος. Έτσι κι αλλιώς, πάντως, τα πρώτα 40 χρόνια είναι δύσκολα.

Η θανατική ποινή

Η πρόταση των 61 βουλευτών για θανατική ποινή στους εμπόρους ναρκωτικών αντιμετωπίστηκε από δύο τοπικές εφημερίδες ως εξής: Ο Ηπειρωτικός Αγώνας στις 12 Νοεμβρίου στην Τοιμπίδα γράφει: "Ξέρω ότι εκατομμύρια Έλληνες, συνυπογράφουν ευχαρίστως μαζί με τους 61 βουλευτές της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ, υπέρ της θανατικής ποινής για τους εμπόρους ναρκωτικών... Και έχουν απόλυτο δίκαιο. Οι αδιάστατοι που σκορπίζουν τον θάνατο, κυρίως σε νέους, πρέπει να "πληρωθούν" με το ίδιο νόμισμα...". Εντυπωσιάζει αυτό το "ξέρω ότι εκατομμύρια Έλληνες συνυπογράφουν". Πώς το ξέρει; Τους μέτρησε, τους ρώτησε ή απλώς το υποθέτει και χρησιμοποιεί την υποτιθέμενη συναίνεση της "κοινής γνώμης" για να ενισχύσει τα δικά του επιχειρήματα. Το θέμα είναι εσύ τι λές αγαπητέ άγνωστε δημοσιογράφε, γιατί την γνώμη του λαού κανένας δεν την έχει στην τσέπη του. Όποιος μάλιστα ομιλεί στο όνομα της πλειοψηφίας ανήγει το δρόμο στον αυταρχισμό και το φασισμό. Κάπως έτσι διαμορφώνεται αυτή η κοινή γνώμη και κάπως έτσι κυριαρχεί στο τέλος μία μόνο άποψη, αυτή της εξουσίας. Τώρα για αυτούς που πρέπει να "πληρωθούν" με το ίδιο νόμισμα τα ίδια λένε και στη Σαουδική Αραβία και ευνουχίζουν

τους βιαστές δημόσια και κόβουν τα χέρια των κλεφτών και σκοτώνουν τους δολοφόνους προς δόξα του μονάρχη τους. Αλλά ξέχασα αυτοί είναι βάρβαροι και εκδικητικοί Ισλαμιστές ενώ εμείς Χριστιανοί του αγαθού Θεού. Ή όχι;

Αυτά γράφονται σε προοδευτική εφημερίδα. Στο συντηρητικό τώρα Πρωϊνό Λόγο (18 Νοεμβρίου), στο "Δήγμα γραφής" του Τάσου Κώτση η προσέγγιση είναι ήπια και προσεκτική. Ο αρθρογράφος καταθέτει την αμηχανία του και τα διλλήματά του και τέλος πάντων δηλώνει προβληματισμένος στο να διακρίνει το καλό από το κακό. Πέφτει, όμως, και σ' ένα ολίσθημα που παραβιάζει επίσης τα όρια της δεοντολογίας γράφοντας: "Είλικρινά πιστεύω πως αν εκτελούνταν δύο έμποροι ναρκωτικών μέχρι το τέλος του 1997, οι τριακόσιοι φετινοί νεκροί της ηρωϊνης το 1998 θα ήταν μόνο πέντε ή δέκα ή και καθόλου...". Πώς το ξέρει αυτό και σε ποιά στοιχεία στηρίζεται; Αυτό που ξέρουμε εμείς είναι ότι παρόλες τις εκτελέσεις σε 30 πολιτείες των ΗΠΑ και παρόλο τον περίφημο "πόλεμο κατά της κοκαΐνης" των Ρήγκαν και Μπούς στο τέλος και οι χρήστες αυξήθηκαν και το εμπόριο συνεχίζει να ακμάζει. Πέραν λοιπόν της ηπιότητας χρειάζονται και στοιχεία.

Ρατσισμός

Γενικότερα πάντως, η "Τοιμπίδα" η σελίδα σχολίων του Ηπειρωτικού Αγώνα, φαίνεται να έχει προβλήματα συνοχής και συνέπειας με την πολιτική γραμμή της εφημερίδας. Ενώ συχνά φιλοξενεί αξιοπρόσεκτες και αξιοπρεπείς εκτιμήσεις, ιδιαίτερα μάλιστα στα ενυπόγραφα κομμάτια του Σπύρου Εργολάβου και του Θύμιου Τζάλλα συχνά φιλοξενεί και σχόλια τελείως άστοχα αλλά και επικίνδυνα που άνετα θα τα δημοσίευαν και ακροδεξιές εφημερίδες. Θαυμάστε το παρακάτω "Από 1η Ιανουαρίου καταγράφονται οι λαθρομετανάστες στην Ελλάδα και αρχίζει η νομιμοποίησή τους με "πράσινες κάρτες"... Ωχ... Τώρα θα μας κλέβουν θα μας σκοτώνουν και θα φέρνουν ναρκωτικά, έχοντας και "πράσινη κάρτα" στην τσέπη τους...". Πώς να το σχολιάσεις τώρα αυτό το κομμάτι; πώς να συνδιαλλαγείς με τη λογική των ρατσιστών; πώς να ξεπεράσεις τους λαϊκιστές που νομίζουν ότι είναι εκπρόσωποι της πλειοψηφίας (θα μας κλέβουν, θα μας σκοτώνουν) και οι

υθούν στο περιθώριο ως μειοψηφούντα. Βέβαια ταρακάτω το γράφει ο άνθρωπος "Δεν είμαστε ρατσιστές οι Έλληνες". Φυσικά, αυτοί είναι Αλβανοί!

Λιγότερη απρέπεια παρακαλώ

Λιστάζω να αντιμετωπίσω το αγοραίο ύφος του πυντάκτη της στήλης Στον Κόσμο των Media, (εφημερίδα 7 Μέρρες) σαν έλλειψη της ελάχιστης δημοσιογραφικής δεοντολογίας γιατί κάτι τέτοιο θα σήμαινε πως ο συντάκτης κάνει -έστω και κακή- δημοσιογραφία.

Υπερβολή; Οι υβριστικές, εκβιαστικές, σεξιστικές, ραμπουκικές εκφράσεις που χρησιμοποιεί για να υπαντήσει σε νεαρή εκδότρια αποπνέουν οσμή υποδύμου αντί να θυμίζουν στήλη εφημερίδας («τι γράφαμε μωρή που εκδόθηκες και δεν σε πήραμε μάτι... Ια της βάλουμε πιπέρι στο στόμα και όπου αλλού ρευστεί... αν δεν ζητήσει συγγνώμη για την μαλακία» λπ -δεν χρειάζονται περισσότερα, αυτά ήδη προκαλούν απέχθεια.)

Ξλπίζω ότι ο συντάκτης θα συνειδητοποιήσει ότι οι πηλές ενός εντύπου, οποιουδήποτε εντύπου, δεν πορούν να γίνονται βήμα τραμπουκισμού.

J.A.

Έλος

εν θα ασχοληθούμε άλλο με διάφορα ακροδεξιά σουλούδια που ανθίζουν κυρίως στα Πρωινά Νέα αλλά και αλλού. Εκτός κι αν γράφουν κάτι πολύ χαριζόμενο (χα)!

Ιού τα ξέρεις όλα αυτά;

ΤΑ ...ΞΕΠΟΥΛΗΜΑΤΑ !

Με τον Τσε ξεπούλησαν τα υπόλοιπα της «επανάστασης» και νουν ακόμη μερικά για κείνους που γνωρίζουν πολλά αλλά δεν αγοράζουν! Τώρα πουλάνε Αρη Βελουχιώτη για την επανάσταση υ δεν τον άφησαν οι ίδιοι να κάνει, γιατί φοβήθηκαν και τα κελια τους. Σκέφτηκαν πως αφού ο Άρης καθάρισε τον δημοκρατική νταγματάρχη Ψαφύ της Αντίστασης, πού ξέρεις; Αυτό μπορεί ι μας τους «δημοκράτες» Αριστερούς να μας περάσει λεπίδα. Ε, ού γλίτωσαν, τώρα πουλάνε και τα αρχεία του και τα ανέκδοτα μενα που τον λένε οι ίδιοι Μιζέρια και εισπράττουν. Βγήκαν και ποια μικρομάγαζα στη μικρή μας πόλη και πουλάνε και σελίδες η μπας και συγκινήσουν κάτι κουλτουριάρικα γκρουμπουσκούνα βάλουν το χέρι στην τσέπη!

Η Αριστερά της μιζέριας, που γλύφει ρα τα πιάτα με τα αποφάγια των σοσιαλιστών που κοιμούνται ...δεξιά!!

ΤΟ ΜΟΛΥΒ

ανμάσια η σύνταξή σας, ωραιοτάτα τα ελληνικά σας, εξαιτη η σιγηρότησή σας καλέ μας κύριε. Στεναχωριόμαστε, και αλήθεια, μήπως η αναφορά σας φοβίσει τα γκρουμπούιουλα που μας ταΐζουν αλλά για αυτό υπάρχουν τα αποίγια των σοσιαλιστών. Καλά το έχετε καταλάβει... Ν.Α.

Νέα εφημερίδα στο Ιντερνετ
www.le-petit-bouquet.com

Μία εθελοντική και με πολύ μεράκι προσπάθεια δύο γάλλων δημοσιογράφων έφερε καταπληκτικά αποτελέσματα. Με λίγους συνεργάτες, στις τέσσερις γωνιές του κόσμου, ετοιμάζουν κάθε πρωί το petit bouquet, δηλαδή μία εφημερίδα για την οποία δεν απαιτούνται ούτε τυπογραφεία, ούτε αίθουσες συνεδριάσεων, πολύ απλά γιατί η ηλεκτρονική αυτή εφημερίδα κυκλοφορεί αποκλειστικά στο Internet.

Αρχισυντάκτης της είναι ο Max Casmirto, ο οποίος κάθε πρωί, στο Παρίσι, συντάσσει την εφημερίδα προσθέτοντας μία σύντομη ανασκόπηση του γαλλικού τύπου. Μέσω του δικτύου η εφημερίδα φτάνει στον αδερφό του ο οποίος είναι εγκατεστημένος στην Ουάσιγκτων και - ως ειδικός στην πληροφορική - την στέλνει στους αναγνώστες.

Η προσπάθεια ξεκίνησε τον περασμένο Φεβρουάριο και συνεχίζεται ανελλιπώς εκτός από την περίοδο των διακοπών του Αυγούστου. Μόνιμοι συνεργάτες της ένας φιλόλογος στην Ctte d' Azur, ένας γραφίστας εγκατεστημένος στα Παρισινά προάστια, ένας ανταποκριτής στην Ιαπωνία και δύο - τρεις άλλοι στην Γενεύη, στο Λονδίνο και στο Στρασβούργο.

Η εφημερίδα έχει ήδη 25.000 συνδρομητές σε τριάντα χώρες ανά τον κόσμο και κάθε μέρα το αναγνωστικό της κοινό μεγαλώνει. Θέματά της ; Πολιτική επικαιρότητα, τεχνολογία, πολιτισμός, ταξίδια, σελίδα αναγνωστών, εκθέσεις. Ήδη ο Casmirto προαναγγέλει νέες υπηρεσίες : μικρές αγγελίες, ηλεκτρονικό εμπόριο και ένα πολιτικό forum, την Agoranet !, όπου οι αναγνώστες θα έχουν την δυνατότητα να διαλέγονται απ' ευθείας με τους εκλεγμένους (βουλευτές, δημάρχους). Εμπρός λοιπόν, όσοι διαθέτετε διεύθυνση στο Internet, δεν έχετε παρά να συμπληρώσετε τα στοιχεία σας στον κατάλογο των συνδρομητών και θα λαμβάνετε στο ηλεκτρονικό γραμματοκιβώτιό σας κάθε μέρα την εφημερίδα. Η συνδρομή είναι δωρεάν. Ας βοηθήσουμε όλοι ένα μπουκέτο ν' ανθίσει. Francophones avisez-vous

Σταύρος Ελ. Καλογιάννης

Ο Λευτέρης Γκλίναβος για την διαχείριση του Δήμου

Μικρόπολις: Τα Γιάννενα τις τελευταίες δεκαετίες έχουν αλλάξει, όπως βέβαια και όλες οι άλλες μεγάλες πόλεις στην Ελλάδα. Σαν Δήμαρχος της πόλης σήμερα, πώς βλέπετε αυτές τις αλλαγές και τον τρόπο που επηρέασαν την ζωή των κατοίκων της;

Λευτέρης Γκλίναβος: Οι αλλαγές ήταν μεγάλες. Από μικρή που ήταν, η πόλη αναπτύχθηκε ραγδαία και αυτό οφείλεται σε πολλούς λόγους. Ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού μετά τον εμφύλιο αναγκάστηκε να μετακινηθεί από τα χωριά προς τα αστικά κέντρα. Πολλοί ήρθαν τότε στην πρωτεύουσα του νομού. Το δεύτερο σημείο καμπής ήταν η ίδρυση του Πανεπιστημίου, το 1964 που έφερε στην πόλη χιλιάδες κόσμο, φοιτητές, καθηγητές, βοηθητικό προσωπικό. Αλλά ακόμα τα Γιάννενα ως μητρόπολη της Ηπείρου, η μεγαλύτερη πόλη της βορειοδυτικής Ελλάδας και σε καίρια θέση ήταν φυσικό να αναπτυχθεί στον εμπορικό τομέα, τις υπηρεσίες, στον διοικητικό τομέα. Τέλος το άνοιγμα των συνόρων με την Αλβανία είχε παρόμοια δυναμική και έφερε χιλιάδες κόσμο εδώ. Σήμερα ο πραγματικός πληθυσμός της πόλης υπολογίζεται σε 100,000 κατοίκους.

Η πόλη μπόρεσε να ανταποκριθεί σε αυτή την πληθυσμιακή αύξηση;

Η πόλη είχε παλιότερα μια προοπτική σαράντα - πενήντα χιλιάδων κατοίκων και τώρα έχει διπλάσιο πληθυσμό. Δημιουργήθηκε λοιπόν μια νέα τάξη πραγμάτων και μια νέα αστική κοινωνία, που είχε σαν αποτέλεσμα να φτιαχτούν νέα σπίτια, να γκρεμισθούν τα παλιά, τα παραδοσιακά με τους κήπους, οι οικογένειες να έχουν 2-3 αυτοκίνητα, χωρίς να υπάρχει η απαραίτητη υποδομή. Σε μια περίοδο αναζήτησης και φτώχειας οι άνθρωποι ενδιαφέρθηκαν κυρίως για το πως θα αποκατασταθούν οικονομικά και όχι για την διατήρηση της πόλης. Αυτό βέβαια έγινε επίσης σε πολλές άλλες πόλεις και ήταν ένα μεγάλο λάθος. Αρχικά κυριάρχησε η αναζήτηση του εύκολου κέρδους, η ανοικοδόμηση, σιγά σιγά μπήκαν και κανόνες αλλά το κακό είχε ήδη συντελεστεί. Σήμερα είμαστε προ μιας κατάστασης τετελεσμένης και το θέμα είναι τι θα περισώσουμε, τι παρεμβάσεις θα κάνουμε στην υφιστάμενη κατά-

σταση. Ίσως πάντως τα Γιάννενα να είναι από τις λίγες πόλεις που διατηρούν στοιχεία από την ταυτότητά τους και αρκετές περιοχές τους ευτυχώς διατήρησαν το χαρακτήρα τους, όπως για παράδειγμα το ιστορικό κέντρο, το Κάστρο και μερικές γειτονιές.

Η οδός Ανεξαρτησίας; Είναι ευχαριστημένη Δημοτική αρχή από την κατάσταση της; Σήμερα δίνει μάλλον εικόνα εγκατάλειψης...

Η οδός Ανεξαρτησίας μα και άλλοι δρόμοι είναι περιοχές που αλλοιώθηκαν ελάχιστα. Δεν έγινα όμως οι παρεμβάσεις και οι ενέργειες αναστήλωση στον βαθμό που θα έπρεπε. Σε λίγες περιπτώσεις: Πολιτεία και οι τοπικές Αρχές έκαναν κάποιες παρεμβάσεις αλλά υπάρχει πολύ δουλειά ακόμα να γίνει και εκεί στρέφουμε την προσοχή μας.

Το πρόβλημα είναι οι ιδιοκτησίες;

Υπάρχουν πολλές ιδιοκτησίες και πολλά κτίρια που ανήκουν σε ιδρύματα...

Και υπάρχει και πρόβλημα με την διαχείριση των κληροδοτημάτων, σωστά;

Πράγματι υπάρχει πρόβλημα και έχει συζητηθεί αρκετά τελευταία κατά πόσο τα κληροδοτήματα πρέπει να τα διαχειρίζονται τα αγαθοεργά καταστήματα. Άποψή μας είναι ότι η βούληση των διαθετών όπως εκφράζεται στις διαθήκες τους πρέπει να υλοποιείται. Έχουμε ασχοληθεί πολύ με το ζήτημα και διαπιστώνουμε ότι δυστυχώς το κύριο εμπόδιο είναι ο υφιστάμενος νόμος που σαφώς πρέπει να αλλάξει ώστε η διαχείριση των κτιρίων να περάσει από τα αγαθοεργά καταστήματα στον Δήμο.

Ο Δήμος διαχειρίζεται τα δικά του κληροδοτήματα ικανοποιητικά;

Ο Δήμος έχει και αυτός κληροδοτήματα, όπως κληροδοτήματα Ελένης Ζωγράφου, το κληροδοτήμα Πυρσινέλλα και ακίνητα από νεότερες δωρεές όπως της Ισμήνης Τζαβέλα, της Μπάρακα, της Καλούδα του Ιωαννίδη, του Χρήστου Κατσάρη και άλλων ακίνητα που προορίζονται για τους συγκεκριμένους σκοπούς που έχουν ορίσει οι δωρητές. Έχουμε αρχίσει την εκπόνηση μελέτης για την αξιοποίηση της

κληροδοτημάτων. Πάντως με την διαχείριση των κληροδοτημάτων του Δήμου δεν υπάρχει απολύτως κανένα πρόβλημα.

Έχει γραφτεί όμως ότι ο Δήμος νοικιάζει με χαμηλό ενοίκιο ακίνητα που κατέχει σε άλλες πόλεις.

Το ύψος αυτών των ενοικίων καθορίζονταν από τον σχετικό νόμο και το ενοικιοστάσιο. Με την απελευθέρωσή τους γίνονται ενέργειες για την βελτίωση της κατάστασης. Προσωπική μου άποψη είναι ότι τα ακίνητα που βρίσκονται εκτός πόλης, ας πούμε στην Αθήνα, πρέπει να πωληθούν και να αγοραστούν άλλα, εδώ στα Γιάννενα. Τι νόημα έχει να παίρνουμε ένα ενοίκιο κάπου στην Αθήνα, έστω καλό, τα χρήματα να μπαίνουν σε ένα ανώνυμο λογαριασμό και κανείς Γιαννιώτης να μην ξέρει που βρίσκεται το κτίριο; Αυτά τα κτίρια πρέπει να πωληθούν και να αντικατασταθούν από άλλα που θα βρίσκονται εδώ, στα Γιάννενα, και που θα εξυπηρετούν ορατές ανάγκες, όπως για παράδειγμα την κατασκευή ενός παιδικού σταθμού.

Παραδοσιακά κτίρια

Για να ολοκληρώσουμε το θέμα, ο Δήμος έχει προγραμματισμό για την αναστήλωση των παραδοσιακών κτιρίων;

Έχουμε στα τρία χρόνια κάνει σημαντικές κινήσεις αλλά πρέπει να γίνουν και ορισμένες μελέτες για την αξιοποίηση και αναστήλωσή τους. Αν δεν έχουμε μελέτη αξιοποίησης, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Και φυσικά ακολουθεί η εξεύρεση των πόρων. Έτσι έγινε παλιότερα με το αρχοντικό Πυρσινέλλα που στεγάζει εκθέσεις και το ΔΗΠΕΘΙ. Το ίδιο κάναμε και εμείς με τα παλιά μαγειρεία ή το ΚΑΠΗ ενώ έγιναν και άλλες παρεμβάσεις. Προχωρούμε σήμερα με το Σουβαρί Σαράι που θα στεγάζει τα Αρχεία της Ηπείρου. Αλλά πρέπει και οι ιδιώτες να πνεργαστούν. Με την οικογένεια Τσεκούρα για παράδειγμα βρισκόμαστε σε καλό στάδιο διαπραγμάτευσης για την παραχώρηση του Σπιτιού του Καλού Πασά, το σπίτι του Δεσπότη και του

Ο Λευτέρης Γκλίναβος εξελέγη Δήμαρχος Ιωαννιτών τον Οκτώβριο του 1994. Πρωτύτερα, δυο φορές (1985 και 1990) εξελέγη βουλευτής του ΠΑΣΟΚ. Γεννήθηκε το 1935 στην Ηγουμενίτσα και σπούδασε χημεία και οινολογία. Είναι παντρεμένος και έχει δύο παιδιά.

Καφωδείου που ανήκουν στην Μητρόπολη.

Η Μητρόπολη αλήθεια συνεργάζεται;

Επιδιώκουμε την συνεργασία. Υπάρχουν και από την δική τους πλευρά πρόγραμμα και μελέτες, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα παραπάνω. Το κτίριο Γεωργίου Σταύρου το είχαμε ζητήσει για να γίνει Πινακοθήκη αλλά η επιτροπή που το διαχειρίζεται έχει άλλες σκέψεις.

Η συντήρηση και αναστήλωση περιλαμβάνει τα τούρκικα ιστορικά κτίρια; Γιατί έχουμε την εντύπωση ότι αυτά για λόγους ιδεολογικούς είναι παραμελημένα.

Καθόλου. Γίνονται παρεμβάσεις και σε τέτοια κτίρια όπως το τζαμί του Ασλάν Πασά, τα Τούρκικα

Λουτρά, το Βελή Τζαμί δίπλα στο Πνευματικό Κέντρο και γενικά ότι είναι σε δική μας αρμοδιότητα το εξαντλούμε.

Το τζαμί της Καλούτσιανης;

Αυτό ανήκει σε άλλους όχι στον Δήμο, αν δεν κάνω λάθος ανήκει στην εφορία.

Και τώρα λειτουργεί σαν ζαχαροπλαστείο και μανάβικο ενώ είναι μέρος της ιστορίας της πόλης. Θα συμφωνήσετε ότι δεν είναι δυνατό οι Έλληνες να γκρινιάζουν για την τύχη εκκλησιών στην Τουρκία και να αντιμετωπίζουν με τον ίδιο ή χειρότερο τρόπο τα αντίστοιχα τουρκικά θρησκευτικά μνημεία.

Ασφαλώς τα τζαμιά είναι χώροι που πρέπει να είναι σεβαστοί σε όλους. Το συγκεκριμένο τζαμί που αναφέρετε υπόκειται σε ένα παλιό καθεστώς και έχει μείνει έτσι.

Πάντως, η καλή πρόθεση που διακηρύσσετε έρχεται σε αντίθεση με τον ορισμό εκ μέρους σας μέλους στο διοικητικό συμβούλιο του Πνευματικού Κέντρου που έλεγε ότι πρέπει να γκρεμίσουμε τα τζαμιά ή να τα καλύψουμε με ζωγραφιές του Ιουστινιανού σε... νεαρή ηλικία!

Ναι, το έχω ακούσει και φυσικά δεν συμφωνώ. Εμείς πρέπει να αναδείξουμε τα δικά μας μνημεία και να διατηρήσουμε και να διαφυλάξουμε τα τουρκικά.

Κοινωνική Παρέμβαση

Ποια παρέμβαση κάνει ο Δήμος σε κοινωνικό επίπεδο;

Δυστυχώς οι παρεμβάσεις σε κοινωνικό επίπεδο δεν είναι σημαντικές αν εξαιρέσουμε τα ΚΑΠΗ. Προσπαθούμε να βοηθήσουμε άτομα αναξιοπαθούντα, που έχουν ανάγκες...

Περιλαμβάνει αυτό τους Αλβανούς μετανάστες;

Αυτούς συγκεκριμένα, όχι. Αλλά έχουμε βοηθήσει πόλεις της γειτονικής χώρας, όπως το Αργυρόκαστρο, το Τεπελένι, ιδιαίτερα αυτή την περίοδο που πέρασαν μια μεγάλη κρίση. Έχουμε στείλει τεχνικά μέσα για βοήθεια, χρήματα και άλλα.

Τελευταία πάει να γίνει μια ρύθμιση για την νομιμοποίησή τους. Συμφωνείτε;

Βεβαίως. Καλύτερα να νομιμοποιηθούν ώστε και οι παράνομοι, που σήμερα ζουν με το άγχος να ηρεμήσουν, αλλά και εμείς να δούμε την πραγματικότητα.

Για τα ναρκωτικά; Εκτός από τον συμβουλευτικό

σταθμό τι άλλο βλέπετε; Θα ήσασταν θετικός στο θέμα της εναλλακτικής χορήγησης;

Εκτός από το κέντρο, στο οποίο δραστηριοποιούμαστε έντονα έχουμε μιλήσει και με τον ΟΚΑΝΑ. Αν γίνει ένα κέντρο με υποκατάστατα θα μπορούσαμε να συνεργαστούμε και εμείς. Πάντως τα Γιάννενα δεν έχουν μεγάλο πρόβλημα. Κυρίως έχουμε πρόβλημα διακίνησης παρά χρήσης.

Κυκλοφορία και πάρκινγκ

Τι απαντάτε για τον τρόπο υλοποίησης της κυκλοφοριακής μελέτης; Οι μελετητές έχουν δώσει κατευθύνσεις για την πορεία της υλοποίησής της; Το ρωτάμε γιατί η Δημοτική αρχή δίνει την εικόνα ότι την εφαρμόζει όπως νομίζει.

Οι μελετητές έκαναν την μελέτη. *Εμείς αξιολογούμε τις προτεραιότητες.* Διαπλατύνσεις πεζοδρομίων, πεζοδρομήσεις δρόμων. Αλλά η αλήθεια είναι ότι σαν πόλη εμείς είμαστε πολύ πίσω. Άλλες πόλεις έχουν ήδη πεζοδρομήσει το εμπορικό και ιστορικό τους κέντρο. Το είδα στην Λάρισα και το χάρηκα. Θα προχωρήσουμε και εμείς, αλλά δεν γίνονται αυτά τα πράγματα έτσι γρήγορα. Υπάρχουν αρκετές αντιδράσεις. Όσο για τους χώρους στάθμευσης, το πρόβλημα συζητείται έντονα αλλά δεν έχει την έκταση που του δίνουν. Προχωρούμε στην βελτίωση του πάρκινγκ στα Λιθαρίτσια, υπάρχουν και τα ιδιωτικά πάρκινγκ και αργότερα θα γίνουν περισσότεροι δρόμοι με ελεγχόμενη στάθμευση. Απόδειξη ότι το πρόβλημα είναι μικρότερο από όσο φαίνεται είναι ότι κάναμε στον μώλο το νέο πάρκινγκ σε συνεργασία με τον ιδιώτη και έχει μηδενική πληρότητα.

Φυσικά, αφού επιτρέπεται η στάθμευση οπουδήποτε στον μώλο. Τι θέλουν τα αυτοκίνητα σταθμευμένα μπροστά από την πλατεία Μαβίλη; Και αν σταθμεύουν εκεί γιατί να πάνε στο καθορισμένο πάρκινγκ;

Υπάρχει μια ελαστικότητα ακόμα. Σύντομα θα γίνει και η δημοτική αστυνομία Και να πω εδώ ότι θέλουμε να καθιερώσουμε σύντομα τα μίνι μπας, μικρά λεωφορεία που θα περνούν από καιρία σημεία της πόλης κάθε δύο τρία λεπτά.

Ποιος θα τα διαχειριστεί;

Το αστικό ΚΤΕΛ -τους έχουμε προτείνει- και αν δεν το κάνουν γρήγορα, σε δύο τρεις μήνες, θα το υλοποιήσουμε εμείς. Είναι το συμφέρον τους όμως και ελπίζω ότι θα γίνει σύντομα. Θα φύγουν ακόμα τα φορτηγά εκτός πόλης και σύντομα και το ΚΤΕΛ, τόσο των Αθηνών όσο και της Πρεβέζης. Και αυτές οι αλλαγές θα ανακουφίσουν την πόλη.

Το ΚΤΕΑ Αθηνών βέβαια, που είναι ίσως το χειρότερο -αισθητικά- κτίριο της πόλης θα έπρεπε να έχει φύγει καιρό τώρα από εκεί και το μεπετονένιο κουφάρι να έχει γκρεμιστεί. .

Χρειάζεται υπομονή. Το κυκλοφοριακό πρόβλημα δεν είναι από τα οξύτερα της πόλης. Μόνο τις ώρες αιχμής υπάρχει πρόβλημα και την περίοδο των γιορτών. Σε γενικές γραμμές, παρά τον μεγάλο αριθμό των αυτοκινήτων «κινούμαστε». Μην κοιτάτε τώρα που γίνονται εργασίες όπως στην οδό Αβέρωφ οι οποίες επιβαρύνουν προσωρινά το κυκλοφοριακό.

Πάντως κλείνοντας για τα πάρκινγκ, να προσθέσουμε ότι κατά την γνώμη μας όπως είναι σήμερα δεν εξυπηρετούν. Δεν είναι δυνατό κάποιος που θέλει να πάει για δέκα λεπτά στην τράπεζα να πληρώνει 400 δραχ. και το ίδιο ποσό κάποιος που αφήνει το αυτοκίνητο δύο ημέρες. Αυτό στην ουσία καταργεί το πάρκινγκ.

Χρειάζεται εκσυγχρονισμός της λειτουργίας τους, γρήγορη και αυτόματη εξυπηρέτηση. Υπάρχουν πολλοί που κάνουν χρήση του πάρκινγκ χωρίς να πληρώνουν, επικαλούνται την ιδιότητα του δημόσιου ή δημοτικού υπαλλήλου...

Μα αυτοί σταθμεύουν δωρεάν;

...των οποίων ο αριθμός είναι πολύ μεγάλος. Σαφώς πρέπει να εφαρμοστεί χρονοχρέωση και χαμηλό μίσθωμα, είναι κάτι που θα γίνει πολύ σύντομα.

Η κυρά Φροσύνη και οι καλύβες της Όασης

Λίγα πράγματα για τα πρώην μαγαζιά του Δήμου που έχετε παραχωρήσει με ενοίκιο σε ιδιώτες. Η κυρά - Φροσύνη σας αρέσει; Δεν μπορεί να περάσει κανείς από έξω το καλοκαίρι και ο θόρυβος της μουσικής είναι εκκωφαντικός ενώ κανονικά το βράδυ απαγορεύεται.

Μα έχουμε κατ' επανάληψη κάνει τις κατάλληλες ενέργειες Στο μέλλον θα είμαστε πιο σκληροί. Να δούμε την πλευρά του επαγγελματία αλλά να δούμε και την πλευρά του πολίτη.

Και στην Όαση, αυτές οι καλύβες που στήθηκαν ταιριάζουν με την αρχιτεκτονική του Κωνσταντινίδη;

Όχι βέβαια. Αλλά ο επιχειρηματίας έχει πάρει τις νόμιμες άδειες από τις αρμόδιες υπηρεσίες, όπως η ΕΠΑΕ. Εμείς δεν χορηγούμε άδειες. Λυπάμαι που οι κατασκευές που έγιναν εκεί πράγματι δεν προσοδιάζουν στον χώρο.

Η πόλη έστησε ένα μνημείο έξω από το Κάστρο προς τιμήν των Εβραίων, που κάποτε αποτελούσαν

μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού και χάθηκαν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Τι γίνεται όμως με τις περιουσίες εκείνων -των λίγων- που γύρισαν ζωντανοί και τις βρήκαν να ανήκουν σε Έλληνες; Η Ελλάδα ζητά αποζημίωση για κατεστραμμένες περιουσίες στην διάρκεια του πολέμου αλλά τι κάνει για τις περιπτώσεις που εκείνη αυθαιρέτησε; Έχουν κάθε λόγο αυτοί οι άνθρωποι να διεκδικήσουν τις περιουσίες τους. Εδώ διεκδικούμε εμείς περιουσίες από την Αλβανία που χάθηκαν από το 1910. Πόσο μάλλον την περίοδο της κατοχής που είναι μεταγενέστερη.

Είναι ένα θέμα στο οποίο θα επανέλθουμε. Μια τελευταία ερώτηση. Τι δεν κάνατε όσο καιρό ήσασταν Δήμαρχος; Τι θα θέλατε να έχει γίνει διαφορετικά;

Μιά γενική αναδιάταξη των υπηρεσιών του Δήμου. Ήταν δύσκολο και ως τώρα δεν το κάναμε. Χρειαζόταν μια άλλη νοοτροπία στους υπαλλήλους, χρειαζόταν και πρόσληψη στελεχών που θα προωθούσαν τα έργα. Σύντομα πάντως θα κάνουμε τον δημόσιο απολογισμό μας και θα προβάλλουμε τα έργα που έχουμε κάνει, γιατί οι πολίτες δεν τα γνωρίζουν.

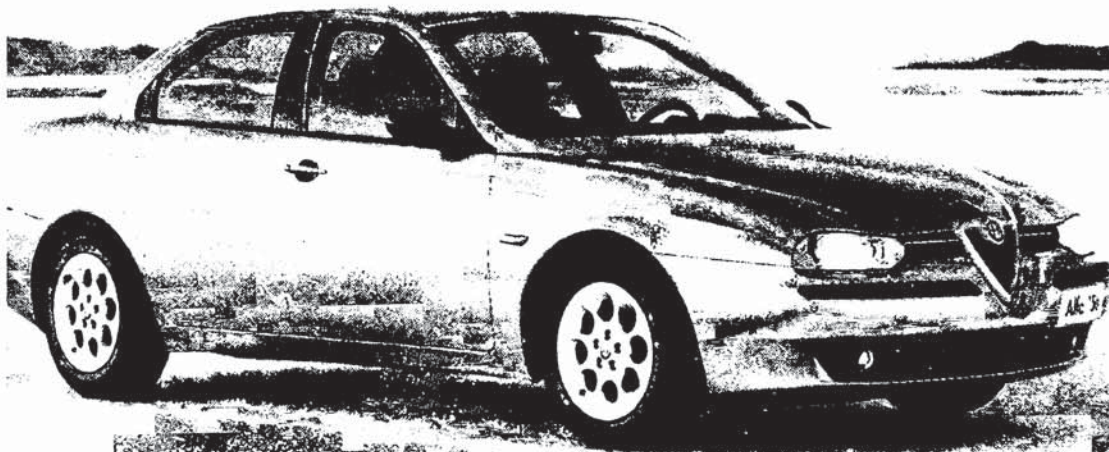
Ευχαριστούμε για τον χρόνο σας και την συζήτηση. Ελπίζουμε να τα ξαναπούμε. Να πάρουμε και μια φωτογραφία, να μην βάλουμε από αυτές που δίνετε στις τοπικές εφημερίδες.

Και εγώ σας ευχαριστώ.

Θα τα ξαναπούμε, πράγματι.

Την συνέντευξη πήραν την Παρασκευή 14 Νοεμβρίου 1997 ο Ν.Α. και ο Φ.Μ. λίγη ώρα πριν ο Δήμαρχος αναχωρήσει για να κάνει το τραπέζι στους δημοσιογράφους των τοπικών Μέσων Ενημέρωσης. Την ημέρα της συνέντευξης δεν είχε εγερθεί ακόμα το θέμα του κτιρίου Ορφεία, για να ζητήσουμε την γνώμη του Δημάρχου. Τέλος, το φιλμ που τραβήξαμε στην διάρκεια της συνέντευξης καταστράφηκε οπότε παρόλο το τελευταίο σχόλιό μας αναγκασόμαστε να δημοσιεύσουμε μια από αυτές που... βρίσκουμε διαρκώς στον τοπικό τύπο!

Με την συνέντευξη αυτή κλείνουμε μια σειρά συζητήσεων με ανθρώπους που έχουν παίξει ρόλο στα θέματα διοίκησης της πόλης. Θα ακολουθήσει από το επόμενο τεύχος μια σειρά συζητήσεων διαφορετικού περιεχομένου πριν επιστρέψουμε στην πολιτική.

- 1.6 T.S. 16V-120 HP - 200 km/h ● 1.8 t.s. 16V-144HP-210 km/h
- 2.0 T.S. 16V-155 HP - 216 km/h ● 2.5 V6 24V-190 HP - 230 km/h

ALFA 156.

Η ΔΥΝΑΜΗ ΣΕ ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΛΕΓΧΟ.

Σ.ΓΚΟΛΑΣ Α.Ε.

4ο χλμ. Εθνικής Οδού Ιωαννίνων - Αθηνών, Ιωάννινα
Τηλ. 0651 - 47500 • Fax : 0651 - 49801

Alfa Romeo Sportivo

Διανομή και δημοκρατία

Γιό τις περίπου 15 ελληνικές ταινίες που παράγονται κάθε χρόνο είναι ζήτημα αν προβάλλονται σε ευρύ δίκτυο αιθουσών πάνω από 4 με 5, ώ στην ουσία δεν προβάλλεται καμιά ταινία ιρού μήκους και κανένα ντοκυμανταίρ. Δύο αι τα προβλήματα που προκύπτουν απ' την τάσταση αυτή αν και στην ουσία είναι μόνο ι: Από τη μία οι έλληνες πολίτες συνδράμουν ω του κρατικού προϋπολογισμού στην παραγή αυτών των ταινιών αλλά δεν τις βλέπουν τέ ενώ παράλληλα δικαιούνται να τις βλέν, δικαιούνται, δηλαδή, να έχουν πρόσβαση κάθε καλλιτεχνικό προϊόν αλλά δεν τους επιέπεται. Το πρόβλημα δεν είναι μόνο ελληνικό λά αφορά όλον τον ευρωπαϊκό, τουλάχιστον, ηματογράφο. Από τις 85 ταινίες για παράγμα που φτιάχτηκαν στη Γερμανία το 1995 νο οι 15 βγήκαν στη διανομή, όπως γράφεται ι σ' ένα καινούργιο κινηματογραφικό περιοιό (Κινηματογραφιστής τεύχος 1).

πρόβλημα έχει φυσικά εξήγηση. Στις αίθουι, οι οποίες παγκόσμια ελέγχονται πια από ρικές εταιρίες παραγωγής του Χόλλυγουντ, οβάλλεται αποκλειστικά και με δέσμευση ν αιθουσαρχών μόνο ένα είδος κινηματογράυ, αυτό που παράγεται στο Χόλλυγουντ κι ότι ολο του μοιάζει. Λένε ότι αυτές οι ταινίες φέρν τα εισιτήρια και έχουν δίκιο. Υπάρχουν, ως, κι άλλες ταινίες καλύτερες που μπορούν κάνουν το ίδιο (όπως δείχνει η φετεινή ρεία του Βαλκανιζατέρας πούμε) αλλά το ριότερο, υπάρχουν ταινίες που δεν μετριούι με εισιτήρια. Ο Κιαροστάμι είναι ένας ήλητικός σκηνοθέτης κι όμως τον αγνοεί η ιοιηφία των ελλήνων. Κι αν αυτός είναι πια ισημος όπως και ο Αγγελόπουλος υπάρχουν ι άλλοι κινηματογραφιστές όπως ο Σφήκας ι η Αγγελίδου που δεν προβάλλουν ποτέ τις νίες τους στο κοινό της επαρχίας, γιατί χαραιρίζονται μη εμπορικοί.

αφού δεν πουλάνε μπορεί να μην τους επιέπεται στο μέλλον ούτε να φτιάχνουν ταινίες ατί το σινεμά κοστίζει πολύ) κι αυτό δεν μοιι να έχει και μεγάλη σχέση με τη δημοκρα-

ΕΛ.ΠΙ..

Το καινούργιο παιδικό έργο του ΔΗΠΕΘΙ «Ο Λαός Ξεχνά»

Ευτυχώς, με τον καιρό θα ξεχάσουμε και εμείς

Μια φορά και έναν καιρό, σε μια χώρα όχι και τόσο φανταστική, κάποιος αποφασίζει να διασκευάσει ένα γνωστό παραμύθι σε θεατρικό έργο για παιδιά. Το αποστειρώνει, το ισοπεδώνει και, πλήρως ικανοποιημένος από το αποτέλεσμα, το παραδίδει προς χρήση σε κάθε ενδιαφερόμενο. Μια θεατρική ομάδα αναλαμβάνει (άγνωστο και ακα-

Δυο απατεώνες παριστάνουν τους μόδιστρους και προτείνουν να ράψουν ρούχα ορατά μόνο σε όποιον κατέχει επάξια θέση του. Ο αυτοκράτορας, οι υπουργοί και όλος ο λαός πέφτουν θύμα της απάτης με μοναδική εξαίρεση ένα μικρό παιδί που καταγγέλλει την γύμνια του ηγέτη της χώρας.

Είναι επίσης γνωστό ότι ο Άντερσεν είναι ένας ιδιόμορφος και πρωτοπόρος «παραμυθάς». Σε μια εποχή όπου κυριαρχούσε το στερεότυπο της αμόλυπτης και αγγελικής παιδικής ψυχής κατάφερε να φιλτράρει τα καθιερωμένα σχήματα του παραμυθιού με στοιχεία από την ενήλικη ψυχοσύνθεση, αποφεύγοντας την γνωστή διχοτόμηση ανάμεσα σε μια παραδείσια παιδική ηλικία και μια ακανθόστρωτη ενήλικη ζωή. Όλοι θυμόμαστε την κυρίαρχη μελαγχολία στη Μικρή Γοργόνα ή τον σκοτεινό καταναγκασμό για επανάληψη στα Κόκκινα παπούτσια. Τα Καινούργια ρούχα του αυτοκρά-

Από την παράσταση

τανόητο για ποιους λόγους, αν εξαιρέσουμε την ευσπλαχνία) να το ξαναζωντανέψει. Και εν μέρει το πετυχαίνει. Το θύμα είναι Τα καινούργια ρούχα του αυτοκράτορα του Χάνς Κρίστιαν Άντερσεν, θύτης ο Γιώργος Φρατζεσκάκης και το συνεργείο διάσωσης η θεατρική ομάδα του ΔΗΠΕΘΕ Ιωαννίνων.

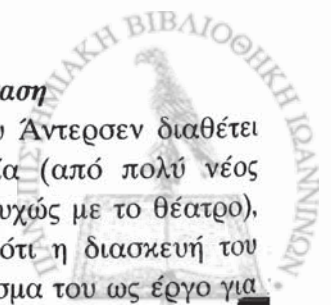
Το παραμύθι και ο παραμυθάς

Η ιστορία είναι γνωστή: Ο αυτοκράτορας μιας χώρας παραμελεί τα καθήκοντά του και ενδιαφέρεται μόνο για την εξωτερική του εμφάνιση.

τορα διαθέτουν μερικά από τα στοιχεία της επιτυχημένης συνταγής του Δανού «παραμυθά»: λεπτή ειρωνεία, χιούμορ σε πολλά επίπεδα και μια μορφή κριτικής σκέψης πάνω στην κοινωνία που παρακάμπτει εύσχημα τα κανάλια της στείρας ηθικολογίας.

Η παράσταση

Η λογοτεχνική γραφή του Άντερσεν διαθέτει έντονα θεατρικά στοιχεία (από πολύ νέος άλλωστε φλέρταρε ανεπιτυχώς με το θέατρο), χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η διασκευή του παραμυθιού και το ανέβασμα του ως έργο για

παιδιά δεν αποτελεί μια μορφή πρόκλησης. Ένας πολύ εύστοχος συνδυασμός μουσικής, χορογραφίας και μίμησης κατάφερε να αποδώσει την δύναμη ενός λογοτεχνικού κειμένου σε θεατρική πράξη. Ο αφελής και ανεπαρκής αυτοκράτορας (**Γιαννακόπουλος**), η τσαχπίνια και εύστοχη υπηρέτρια (**Καραβέλα**), το δίδυμο ράφτης (**Γκίκας**) - υφαντουργός (ο **Μπίζιος**, με μια ερμηνεία ελκυστική για τους θεατές που το νεαρό της ηλικίας δεν τους επιτρέπει να αναγνωρίσουν την στερεοτυπία) έδεσαν σε ένα πετυχημένο μείγμα με τους ενδυματολογικά ενδιαφέροντες υπουργό μόδας και πρωθυπουργό (**Γιαννάκη** και **Γουργούλης** αντίστοιχα).

Οι υπότιτλοι

Μοναδική και καθοριστική παραφωνία ο λόγος, άλλοτε στεγνός και αδιάφορος, άλλοτε κουραστικά διδακτικός. Κι όταν στο τέλος η

μουσική παύει, η κίνηση παγώνει και τα φώτα λαμψώνουν, σε μια στιγμή εκτός χρόνου (αλλά ντυσυχώς όχι εκτός έργου) ο λόγος του «διασκευαστή» αναδύεται εξίσου μίζερος και υμνός με τον αυτοκράτορα που τον προφέρει. Παρελαύνουν θριαμβευτικά κάποια κλισέ και κινδυνολογικά συνθήματα (Ζούμε σε μια εποχή όπου σημασία έχει το φαίνεσθαι... ο λαός παρασύρεται και ασχολείται με ανούσια ητήματα... μόνο τα αθώα μάτια του παιδιού εσκεπάζουν το ψέμα της εξουσίας κλπ) με

κορωνίδα όλων τον επίλογο: ο λαός ξεχνά. Υπήρχε και το ηρωικότερον «Ελευθερία, Ισότητα, Αδελφότης» της γαλλικής επανάστασης αλλά προφανώς διέφυγε στον κ.Φραντζεσκάκη.

Το σκεπτικό μιας τέτοιας «καινοτομίας» μας διαφεύγει: οι ηθικοπλαστικοί υποτιτισμοί και οι αποκωδικοποιήσεις αυτού του τύπου είναι ασύμβατοι με την ίδια την έννοια της θεατρικής πράξης, τουλάχιστον στις σύγχρονες μορφές της. Παραπέμπουν περισσότερο στο λαϊκό θέατρο και τα μπουλούκια των αρχών του αιώνα: ο πρωταγωνιστής επεξηγεί στο τέλος το πώς και το γιατί και δίνει συμβουλές πολλαπλής χρήσης στο κοινό. Η πρόφαση της επικαιρότητας και του διδακτικού χαρακτήρα του έργου είναι επιεικώς αφελής. Προεκτείνοντας τον συλλογισμό, θα μπορούσαμε να φανταστούμε τον Οιδίποδα να μας προτείνει, στο τέλος της τραγωδίας, μια ανάλυση των λόγων που τον οδή-

γησαν στην αυτοτύφωση και να μας δίνει οδηγίες για να αποφύγουμε αντίστοιχα δυσάρεστα επεισόδια!

Εκτός εάν το πλαίσιο της παιδικής σκηνης μπορεί να δικαιολογήσει φαιδρότητες αυτού του τύπου. Σε αυτή την περίπτωση, δεν καταλαβαίνουμε πώς συνδέονται οι επιλογές αυτές με την προηγούμενη δουλειά του ΔΗΠΕΘΕ στην παιδική σκηνη που δεν υπο-

τιμούσε το νεαρό κοινό αποδίδοντάς του αυταναμία για στοιχειώδεις μορφές συλλογισμού. Ας σημειώσουμε τέλος ότι μας άφησε κατάπληκτους η προχειρότητα του προγράμματος: Μια κακοτυπωμένη μεγάλη αφίσα με ελάχιστα στοιχεία για τον συγγραφέα και το έργο και καμιά ουσιαστική πληροφορία για την παράσταση και τους συντελεστές της. Νεαροί βεβαίως, και μαθητές οι θεατές, αλλά τι νομίζει το ΔΗΠΕΘΕ; Δεν έχουν ακόμα πάρει Ενδεικτικό ούτε της πρώτης δημοτικού;

«Ερωτικά» στην Γκαλερί Ursula Korka

ΕΡΩΤΙΚΑ

ΜΑΝΩΛΗΣ ΠΟΛΥΜΕΡΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΔΟΛΑΣ
SONJA BÜTTNER
HOLGER GONELL

7 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ - 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ

Παρασκευή 7 Νοεμβρίου 1997, 8 μ.μ.

GALERIE URSULA KORKA
ΓΡΙΒΑ 19 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Τηλ. 0651 - 79889 (Κοντά στο ΙΚΑ)

Κάθε μέρα 11 π.μ. - 2 μ.μ. και 6 μ.μ. - 9 μ.μ.

Σάββατο 11 π.μ. - 2 μ.μ.

Τρίτη και Κυριακή η Γκαλερί είναι κλειστή

Από τις 7 Νοεμβρίου στην γκαλερί Ursula Korka (Γρίβα 19, κοντά στο ΙΚΑ) τέσσερις καλλιτέχνες, δυο έλληνες και δυο γερμανοί, εκθέτουν έργα "ερωτικά", το καθένα με τον τρόπο του. Οι τεχνικές, όσο και οι οπτικές γωνίες, ποικίλλουν.

Στον **Μανώλη Πολυμέρη**, οι ερωτικά πληρούμενες μορφές πληρούν τον χώρο, ανατρέπουν

και ανατρέπονται, ανοίγουν και κλείνονται σε μια ατμόσφαιρα μυστικής ιεροπραξίας. Το ίχνος της ερωτικής συνάντησης, εξπρεσιονιστικό αφού υπερβατικό, αποτυπώνεται σε τέσσερις πίνακες που στον εκθεσιακό χώρο της γκαλερί κλέβουν όλες τις εντυπώσεις.

Ο **Holger Gonell** ξαναεπισκέπτεται το σώμα σαν αντικείμενο ηδονής, με πνεύμα το παραμορφώνει για να το απαλλάξει από την ωραιότητα και να το αποδώσει με ένα πολύ δυνατό σχέδιο στην πραγματικότητα ενός πόθου που δεν εξαρτάται από αναλογίες.

Αντίθετα τα κορίτσια του **Γιώργου Μπαδόλα**, πίσω από τα διαφορετικά τους ονόματα κρύβουν την ίδια γυμνή σάρκα, τέλεια μέχρι ψέματος, όπως στα κόμιξ.

Τέλος η **Sonja Buettner** αναζητά την αρχή του κορμιού, σαν παιδί, με "πρωτόγονα" μολύβια και νερομπογιές.

Η έκθεση διαρκεί ως τις 29 Νοεμβρίου. Η γκαλερί Ursula Korka είναι ανοιχτή καθημερινά από τις 11 ως τις 2 το πρωί και από τις 6 ως τις 9 το απόγευμα. Το Σάββατο λειτουργεί μόνο κατά το πρωινό ωράριο, Τρίτη και Κυριακή παραμένει κλειστή. Περισσότερες πληροφορίες στο τηλ. 79889.

Έκθεση Αναστασίας Καρβελά

Στις 5 Δεκεμβρίου, στις 8 το βράδυ, η γκαλερί Ursula Korka (Γρίβα 19, κοντά στο ΙΚΑ, τηλ. 79889) εγκαινιάζει έκθεση ζωγραφικής της **Αναστασίας Καρβελά**.

Η Αναστασία Καρβελά γεννήθηκε στην Αθήνα, όπου και φοίτησε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με δάσκαλο τον Μυταρά. Από το 1991 διδάσκει στο Εργαστήριο Τέχνης της Χαλκίδας και εμφανίζεται συχνά σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις.

Εδουάρδος Σακαγιάν στην Αμμώνη

Στην γκαλερί Αμμώνη (Πλ. Ν. Μπότσαρη 1, τηλ. 79595) φιλοξενείται έκθεση ζωγραφικής του **Εδουάρδου Σακαγιάν** από τις 24 Νοεμβρίου ως τις 13 Δεκεμβρίου.

Ο Εδουάρδος Σακαγιάν γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη και φοίτησε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας με δασκάλους τον Μόραλη και τον Μυταρά, ενώ στο Παρίσι μαθήτευσε κοντά στον Cremonini. Από

το 1983 εκθέτει συχνά, έχει μάλιστα αποσπάσει το πρώτο βραβείο ζωγραφικής της 18ης Biennale (Αλεξάνδρεια).

Στην Αμμώνη μπορεί να δει κανείς τα πιο πρόσφατα έργα του, που αποτελούν ωστόσο μέρος μιας διαδρομής που ξεκινάει αρκετά χρόνια πριν.

Η ζωγραφική του Σακαγιάν είναι ήδη καταξιωμένη εντός και εκτός συνόρων και δεν έχει ανάγκη από ιδιαίτερες συστάσεις. Το εικαστικό του μήνυμα, ευθύ και βίαιο καταφεύγει στην περίοδο που μας απασχολεί στο λάιτ μοτίβ του κεφαλιού-προσώπου. Αυτονομημένο από το σώμα του, και γι' αυτό ανάπηρο, κι ακόμα περισσότερο απάνθρωπο, υποβάλλεται σε συνωστισμό, σε μαζικοποίηση, στο έλεος των σκυλιών, που αν και άλογα συντηρούν ωστόσο την ακέραιά τους υπόσταση. Τα πρόσωπα, αντίθετα, διαβρωμένα από τα μαζικά μέσα (τηλεόραση, τύπος, ακόμα κι αεροπλάνο) περιορίζονται εικαστικά στο δισδιάστατο όταν δεν μπαίνουν σε μάχη με το φόντο που τα εξωθεί ή τα καταπίνει μέσω μιας σειράς εξαιρετικά δουλεμένων κοντράστ.

Υπάρξεις αποσπασματικές, υπάρξεις πληγωμένες, υπάρξεις-σκουπίδια ενός κόσμου χωρίς έλεος, ο Σακαγιάν αποδίδει

καταπληκτικά την καθημερινή βία που, ανύποπτους, μας κατακερματίζει και μας εξουθενώνει. Χωρίς περιστροφές, ένα εικαστικό μήνυμα βαθύ, μεστό και οδυνηρά άμεσο.

Η Αμμώνη είναι ανοιχτή τις καθημερινές από τις 10.00 ως τις 13.30 και από τις 18.30 ως τις 21.30. Την Κυριακή είναι κλειστή ενώ το Σάββατο λειτουργεί μόνο το πρωί, με το ίδιο ωράριο.

Ο ΧΑΜΕΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ:

JURASSIC PARK

ΓΡΑΝΑΔΑ (συν.)
(The lost world: Jurassic Park),
ΗΠΑ, 1997, 134', Περιπέτεια.
Σκην. Στίβεν Σπίλμπεργκ, με
τους: Τζεφ Γκόντμπλουμ,
Τζούλιαν Μουρ, Ρίτσαρντ Ατέν-
μπορο. Κάποιοι δεινόσαυροι
διασώθηκαν και είναι ακόμα πιο
έτοιμοι για δράση απ' ότι στην
πρώτη ταινία.
Από Παρ. 28/11 έως Κυρ.30/11.
Προβολές 5.00, 7.30, 10.00

Η ΠΟΛΗ ΤΩΝ ΔΙΔΥΜΩΝ

ΓΡΑΝΑΔΑ (α' προβ.)
(Twin Town), Μεγ. Βρετα-
νία, 1997, 99' Κοινωνικό. Σκην.
Κέβιν Άλλεν, με τους: Λιρ Έ-
βανς, Ράις Ίφανς, Ντόριεν Τό-
μας, Ντάγκρεϊ Σκοτ. Δύο αδέρ-
φια εκδικούνται όσους τους ε-
νοχλούν σε μια αντιγραφή του
Trainspotting.
Από Δευ.1/12 έως Πέμπ.4/12
Προβολές 6.00, 8.00, 10.00

ΛΟΛΙΤΑ

ΟΡΦΕΑΣ (α' προβ.)
(Lolita), ΗΠΑ, 1997, 137', Ερω-
τικό δράμα. Σκην. Άντριαν Λάιν,
με τους: Τζέρεμι Άϊρονς, Μέλα-
νι Γκρίφιθ, Ντομνίκ Σουέιν. Έ-
νας μεσήλικας καθηγητής ερω-
τεύεται ένα ανήλικο κορίτσι και
κάνει οτιδήποτε για να βρísκε-
ται κοντά της. Δεύτερη μετα-
φορά στην οθόνη του βιβλίου
του Ναμπόκοφ.
Από Παρ. 28/11 έως Πέμπ.
4/12. Προβολές 5.00, 7.30,
10.00
ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ (α' προβ.)
(Contact), ΗΠΑ, 1997, 150' Επι-
στ. Φαντασία Σκην. Ρόμπερτ

ΟΛΕΣ ΟΙ ΝΕΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

Κόλπα on the road

ΒΑΛΚΑΝΙΖΑΤΕΡ

Μετά από τη Δέσποινα και το Απ' το Χιόνι ο Σωτήρης Γκορίτσας φτιάχνει μιά ακόμα ταινία δρόμου στηριγμένη και τούτη τη φορά σ' ένα βιβλίο, αυτό του Σάκη Τότλη "Συνδυασμός Έδεσσα-Ζυρίχη". Δύο φίλοι, ο σοβαρός Σταύρος (πάντα καλός ο Γεράσιμος Σκιαδαρέσης) και το τρελλαμένος Φώτης (Στέλιος Μάινας) αποφασίζουν να κάνουν μια κομπίνα με τις ισοτιμίες νομισμάτων στη Βουλγαρία και την Ελβετία και ξεκινούν μ' ένα παλιό Πεζώ το δρόμο του εύκολου χρήματος. Τα πράγματα βέβαια δεν είναι τόσο απλά, γιατί εδώ και αιώνες άλλοι έχουν πιάσει τα πόστα κι άλλοι βρίσκονται μέσα στα κόλπα. Οι Βαλκάνιοι, όμως, δεν φοβούνται τίποτα, μέσα στη φωτιά κι ας βγάλει όπου να 'ναι. Κάτι γίνεται εδώ στην άκρη της Ευρώπης, κάτι ασχημάτιστο, απρόοπτο και ελαφρώς παγανιστικό που δεν μπαίνει εύκολα στα καλούπια του Μάαστριχτ. Τουλάχιστον οι δυσκολίες ωριμάζουν τους ήρωες. Μια ταινία αστεία, λυτρωτική και βαθειά ανθρώπινη, καλοφτιαγμένη και πάνω απ' όλα λαϊκή, που σέβεται και εμπιστεύεται τους θεατές. Σε δεύτερο ρόλο η Γιώτα Φέστα, ηθοποιός - υπόδειγμα για το ελληνικό σινεμά, και στη μουσική ο Νίκος Πορτοκάλογλου ακόμα καλύτερος μετά το "Ακροπόλ" του Παντελή Βούλγαρη (παίζει κι ένα μικρό ρόλο).

Συνομιλώ με το Θεό

ΕΠΑΦΗ

Η ταινία βασίζεται στο βιβλίο του Καρλ Σέιγκαν και παρακολουθεί τις επίμονες προσπάθειες της Έλινορ (Τζόντι Φόστερ) μιας αστροφυσικού, που από παιδί πιστεύει ότι κάτι υπάρχει εκεί έξω στο διάστημα και προσπαθεί να συλλάβει εξωγήινα ραδιοσήματα. Κάποια στιγμή πιάνει το πρώτο σήμα, κι ετοιμάζεται να απαντήσει σε καιρία ερωτήματα όπως το αν υπάρχει Θεός ή αν είμαστε μόνοι στο σύμπαν, ενώ γύρω της κυριαρχεί η δυσπιστία και ο κυνικός ορθολογισμός. Η ταινία είναι στην ουσία μια μεταφυσική αναζήτηση απαντήσεων στα αιώνια ερωτήματα του ανθρώπου, μια γεμάτη πάθος και συγκίνηση στήριξη όσων αφελώς ονομάζουμε ρομαντικούς και ονειροπόλους. Μια χολλυγουντιανή υπερπαραγωγή του Ζεμέκис (Φόρεστ Γκαμπ) που παραδόξως έχει μέσα της ψυχή και βέβαια και μια υπέροχη ηθοποιό όπως την Τζόντι Φόστερ. Στο βάθος μακριά διακρίνουμε το Φίλιπ Ντίκ να χαμογελά πονηρά!

Από 28/11

Μικρή Αμαρτία

ΛΟΛΙΤΑ

Το πολύκροτο βιβλίο του Ναμπόκοφ (1954) αφού πέρασε από τα χέρια ενός πολύ μεγάλου σκηνοθέτη όπως είναι ο Κιούμπρικ φτάνει τώρα σ' αυτά του Λάιν που έδειξε τις ικανότητές του στην Ολέθρια Σχέση αλλά και τις αδυναμίες του στις 9 1/2 εβδομάδες και την Ανήθικη Πρόταση. Είναι συνεπώς αναμενόμενη και η τόλμη στις ερωτικές σκηνές και η μετατόπιση προς το κρυφό πάθος του μεσήλικα καθηγητή για το νυμφίδιο από τον σαρκασμό και τη σκοτεινιά του μικροαστισμού του Κιούμπρικ. Αν μη τι άλλο χρειάστηκαν 7 χρόνια και 50 εκατ. δολ. για να γίνει αυτή η ταινία.

Από 28/11

CONTACT

ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ (α' προβ.)
(Contact), ΗΠΑ, 1997, 150' Επι-
στ. Φαντασία Σκην. Ρόμπερτ
Ζεμέκικ, με τους: Τζόντι Φό-
στερ, Μάθιου ΜακΚόναχι,
Τζέιμς Γούντς, Ρομπ Λόου, Ά-
ντελα Μπάσετ. Μία γυναίκα α-
στροφυσικός αναζητάει με επι-
μονή εξωγήινα μηνύματα και
καταφέρνει να κάνει την πρώτη
επαφή.
Από Παρ. 28/11 έως Πέμπτ.
11/12 (δύο εβδομάδες) Προβο-
λές 7.30-10.00

Ο ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥ ΜΟΥ ΦΙΛΟΥ

ΣΙΝΕ ΜΠΙΤΑ (2η εβδ.)
(My best friend's wedding),
ΗΠΑ, 1997, 105', Κομεντί. Σκην.
Π. Τζ. Χόγκαν με τους: Τζούλια
Ρόμπερτς, Κάμερον Ντιάζ, Ρού-
περτ Έβερετ, Ντέρμοτ Μαλρό-
νεϊ. Μια γευσιγνώστρια αποφα-
σίζει να χαλάσει το γάμο ενός
φίλου της γιατί τον θέλει για
τον εαυτό της.
Από Παρ.28/11 έως Πεμπ. 4/12.
Προβολές 8.00, 10.00

ΕΝΑΣ ΑΞΕΧΑΣΤΟΣ ΕΡΩΤΑΣ

ΓΡΑΝΑΔΑ (α' προβ.)
(That old feeling), ΗΠΑ, 1997,
Κωμωδία. Σκην. Καρλ Ράινερ,
με τους: Μπέτι Μίντλερ, Ντένις
Φαρίνα, Πόλα Μάρσαλ. Δύο
χωρισμένοι σύζυγοι ξανασυνα-
ντιούνται στο γάμο της κόρης
τους και νιώθουν ξανά τον πα-
λιό τους έρωτα. Ο σκηνοθέτης
είναι πατέρας του πιο γνωστού
Ρομπ Ράινερ
Από Παρ.5/12 έως Πέμπ. 11/12
Προβολές 6.00, 8.00, 10.00

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΒΑΛΚΑΝΙΖΑΤΕΡ

ΟΡΦΕΑΣ (α' προβ.)
(Βαλκανιζατέρ), Ελλάδα, 1996,
97', Κωμωδία. Σκην. Σωτήρης
Γκορίτσας με τους: Γεράσιμο
Σκιαδαρέση, Στέλιο Μάινα, Γιώ-
τα Φέστα. Δύο, τριάντα και κάτι,
επαρχιώτες στήνουν ένα κόλπο
με εξαγορά δολλαρίων στη
Βουλγαρία σε μια ακόμα ταινία
δρόμου του ικανότατου Γκορί-
τσα
Από Παρ. 5/12 έως Πεμπ. 11/12.
Προβ. 5.30, 7.30, 9.30

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Ο Ελληνο - Γερμανό - Αυστρια-
κός Σύλλογος Ιωαννίνων διοργα-
νώνει την προβολή δύο ταινιών
στο Πολυθέαμα με ελεύθερη εί-
σοδο.

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ

(Fruhlingssinfonie) Γερμανία
1983, 103'. Σκην. Πήτερ Σαμόνι,
με τους: Ναστάζια Κίνσκι, Χέρ-
μπετ Γκρόνεμαγιερ, Ρολφ Χόπε.
Η ερωτική ιστορία του Ρόμπερτ
Σούμαν και της Κλάρα Βικ αλλά
και η σχέση μίσους μεταξύ του
Σούμαν και του πεθερού του, με
τη μουσική να τους ενώνει ό-
λους.
Μόνο στα γερμανικά.
Δευτέρα 1/12 στις 8.00μ.μ.
(Mitten ins herz) Γερμανία

ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

1983, 91'. Σκην. Ντόρις Ντόριε,
με τους: Μπεάτε Γιένσεν, Ζεπ
Μπιρμπίχλερ, Γκαμπριέλλε Λίτ-
τυ. Όταν η Άννα απολύεται εμ-
φανίζεται ο Άρμιν και της προ-
τείνει να μένουν μαζί χωρίς να
έχουν ερωτική σχέση. Αργότερα
όμως η Άννα τον ερωτεύεται.
Με ελληνικούς υπότιτλους.
Τετάρτη 10/12 στις 8.00 μ.μ.

small is beautiful.

ΜΙΚΡΟΚΟΣΜΟΣ

Πρώτο δίδαγμα για το θεατή της ταινίας «Μικρόκοσμος» που προβάλλοταν την περασμένη εβδομάδα στον Ορφέα: ο κόσμος των εντόμων είναι γεμάτος ομορφιά. Όταν ο φακός μάς φέρει τόσο κοντά τους, σβήνεται όποια αποστροφή είχαμε και μας μαγεύουν με την εκπληκτική καθαριότητά τους, με τα έντονα χρώματά τους, με τα ευρηματικά και εμπνευσμένα - για μας - σχήματά τους, αλλά κυρίως με τις ακριβείς και ντελικάτες τους κινήσεις. Πώς να φανταστείς πρότου τα δείς, το πώς γεννιέται ένα κουνούπι, εξερχόμενος σιγά σιγά από το νερό, ντυμένος σαν να έχει να πάει σε μια παράξενη γιορτή, ή το πώς λυγίζεται, δείχνοντας το τέλειο του υλικού του, το διαφανές φτερό της μύγας όταν το τρίβει ανάμεσα σε δυο πόδια για να το καθαρίσει; Πώς να μη ζηλέψεις τις μαλακές πράσινες παντοφλίτσες της κάμπιας ή τα παιχνίδια με το νερό όταν η επιφανειακή τάση το κρατάει, σ' αυτή τη κλίμακα, σε μορφή μπαλίτσας που δεν κυλάει;

Οι Γάλλοι επιστήμονες που γύρισαν την ταινία με μηχανήματα που χρησιμεύουν και για έρευνα δεν έκαναν πάντως ένα ντοκυμανταίρ. Η επιλογή της σιωπής δηλώνεται εξαρχής ως όρος για να μας αφήσουν τα ζουζούνια να πλησιάσουμε, και η μουσική αναλαμβάνει ύστερα μόνη της το ηχητικό μέρος της επικοινωνίας. Όσο για τα δυο σαλιγκάρια, παίζουν μια από τις πιο δυνατές ερωτικές σκηνές της ιστορίας του σινεμά...

Η ταινία δεν στοχεύει όμως άμεσα στη γνώση, παρά είναι στραμμένη προς το μυστήριο. Μου φάνηκε βαθιά -θα την πω τη λέξη- θρησκευτική. Πέρα από την ανθρωποκεντρική, Ντισνεϊκή ας πούμε, συμπάθεια για το όμοιο (τα έντομα σαν ζωές που γεννιούνται, προστατεύονται, κινδυνεύουν όπως εμείς), αισθάνθηκα ξανά το κάλεσμα, όπως και σε άλλες ταινίες όπου πρωταγωνιστεί ο ουρανός, τα «Φτερά του Έρβα» ή το «Κογιανισχάτσι», για συμπόνοια, για συμμετοχή στην Πλάση ολόκληρη (η λέξη «creatures», πλάσματα, είναι σχεδόν η μόνη που διακρίνεται στο μουσικό κομμάτι που συνοδεύει όλη τη ταινία), για αποδοχή της φαινομενικής της βιαιότητας, ματαιότητας, έλλειψης νοήματος. Για παραίτηση από την ανθρωπινή ιδιοτέλεια, δηλαδή ίσως από την ανθρωπινή υπόσταση.

Ταινία με ζώα, για παιδιά λοιπόν, έτσι δεν είναι; Περιέργο πως θέλουμε στα παιδιά να δείξουμε το τέλειο, το πιο όμορφο (από μας, από τον κόσμο) ενώ δεν το διεκδικούμε πάντα για τους μεγάλους... Ειρήνη υμίν, και προσοχή στις κατσαρίδες!

Δημήτρης Νουβός

Τηλέφωνα: ΓΡΑΝΑΔΑ (25045), ΟΡΦΕΑΣ (26511), ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ (48580), ΣΙΝΕ ΜΠΙΤΑ (24495).

Ο Υποσημναγός Φατσιαμπρούτα

Σκίτσος: Χαντζό

Διήγημα του Φαίδωνα Κυρίμη

Ο Σμήναρχος Βοϊνοβίτης έκλεισε τον φάκελο καθώς τέλειωσε το διάβασμα της επίσημης έκθεσης. Τα γεγονότα τα είχε μάθει αποσπασματικά καθώς εξελίσσονται, τώρα όμως μπορούσε να έχει μια ολοκληρωμένη εικόνα. Τώρα μπορούσε να εκτιμήσει και τις βαρύτατες συνέπειες αυτής της αδιανόητης τροχιάς, που ακολουθούσε το γιγαντιαίο διαστημόπλοιο «Γενικός Παρατηρητής» γύρω από τον τρίτο πλανήτη του αστέρα «Ηλίας».

«Θεέ μου ... έκανε χουφτώνοντας τα πόδια του με τις παλάμες του.

Η γραμματέας του, που για την περίπτωση είχε εγκατασταθεί με το κομπιούτερ της λίγα μέτρα πιο κει, σταμάτησε να χαϊδεύει το πληκτρολόγιο. Ποτέ δεν είχε δει έτσι τον Σμήναρχο Βοϊνοβίτη. Μια καλή γραμματέας πρέπει να βρίσκει να πει κάτι στις δύσκολες στιγμές του προϊσταμένου της. Όμως τα

πράγματα φαίνονταν τόσο σοβαρά, τόσο βαρειά, που δεν γινόταν να ανασηκωθούν από κάποια παρηγορητική παρατήρηση.

- Θεέ μου, τι έκανε αυτό ο άνθρωπος! Μονολόγησε πάλι ο Σμήναρχος.

Η Αρχισμηνίας Νανέα, η γραμματέας του, ήξερε βέβαια τι είχε γίνει. Το υπερδιαστημόπλοιο «Γενικός Παρατηρητής» παρακολουθώντας κάποιο πλανήτη «Γη» άρπαξε μια ομοβροντία από εχθρικό καταδρομικό κι έχασε σχεδόν όλους του τους αξιωματικούς. Την διακυβέρνηση ανέλαβε ένας έφεδρος Υποσημναγός χωρίς να ζητήσει βοήθεια από τον διαστημικό στόλο, που βρισκόταν κοντά. Το αποτέλεσμα ήταν να περάσει ξυστά από τον πλανήτη διακινδυνεύοντας ή να καταστρέψει ένα μεγάλο μέρος από αυτόν ή και να καταστραφεί το ίδιο. Τελικά δεν έγινε τίποτε από τα δύο. Τι ήταν, λοιπόν, αυτό που είχε σε-

νοχωρήσει τόσο πολύ τον Σμήναρχο Βοϊνοβιτς;

- Θα παραπεμφθεί τώρα στο Δικαστήριο Διαστημικών Πτήσεων; τόλμησε να ρωτήσει η γραμματέας.

Κολλημένος ακόμη στις σκέψεις του ο Βοϊνοβιτς γύρισε και την κοίταξε. Του φάνηκε σαν να του μιλούσε για κάτι άσχετο.

- Ποιος θα παραπεμφθεί στο Δικαστήριο;

- Λέω για τον έφεδρο Υποσμηναγό, κύριε Σμήναρχε.

Μπήκε στο κανάλι της σκέψης της. Εκείνη δεν μπορούσε να υποψιασθεί το αποτέλεσμα. Έβλεπε μόνο τον υπεύθυνο.

Τον υπεύθυνο... Μια λάβα οργής ανέβηκε από τον κρατήρα της ψυχής του. Ναι ωστόσο υπήρχε ένας υπεύθυνος.

- Πού είναι αυτός; φώναξε ενώ από χλωμός γινόταν κατακόκκινος.

- Περιμένει έξω, είπε η Νανέα.

- Πως είπαμε τον λένε;

- Υποσμηναγός Φατσιαμπρούτα, κύριε Σμήναρχε.

Έδωσε διαταγή να τον φέρουν μέσα. Ο υποσμηναγός μπήκε, χαιρέτισε και στάθηκε με άσφογη στρατιωτική τυπικότητα. Από τα πόδια μέχρι τον λαιμό ήταν σαν να μην υπήρχε αυτός, αλλά μόνο μια τυπική στολή πόλεως αξιωματικού των διαστημοπλοίων. Όμως το κεφάλι και ιδιαίτερα το πρόσωπο συγκέντρωσε όλη την ύπαρξη του Φατσιαμπρούτα. Τετράγωνο με αποστρογγυλεμένες τις γωνίες και καδραρισμένο από πάνω με πυκνό μαύρο μαλλί και γύρω γύρω από τετραγωνισμένο μαύρο μούσι εκτός από δύο πόντους καλοξυρισμένο δέρμα αντίστοιχα με το μέσο των αυτιών. Φορούσε γυαλιά με χοντρό μαύρο σκελετό και πίσω απ' αυτά διακρίνονταν μάτια, που λες κι ήθελαν να λάμψουν γεμάτα αποφασιστικότητα, ωστόσο παρέμεναν μάλλον χαζά. Όλο το ύφος του προσώπου προσπαθούσε να συνταιριαστεί μ' αυτά τα μάτια.

«Ένας μπούφος, που προσπαθεί να α-

νακαλύψει το ύφος του λιονταριού» σκέφθηκε απροσδόκητα ο Σμήναρχος Βοϊνοβιτς παρακινημένος απ' αυτό το πρόσωπο. Η σκέψη αυτή έβαλε κάποιο χαλινάρι στην οργή του.

- Γιατί τόκανες αυτό μωρέ; Γιατί τόκανες; Φώναξε.

- Λαμβάνω την τιμή να ..., ξεκίνησε ο Υποσμηναγός.

- Άσε τις τιμές ... Πώς σούρθε στο μυαλό να το κάνεις; Πώς;

Ο Φατσιαμπρούτα με πιο έντονο το ύφος του μπούφου-λιονταριού άρχισε να απολογείται.

- Μια ομοβροντία από έξι πυροβόλα του πρωραίου πυργίσκου του εχθρικού καταδρομικού με αυτοαποδιαμετρούμενα βλήματα των οκτώ κόμμα έξι ...

- Σκότωσε τους αξιωματικούς, που είχαν συγκέντρωση στο καρέ των αξιωματικών, τον έκοψε ο Σμήναρχος. Τα ξέρω αυτά... Τα αυτοαποδιαμετρούμενα βλήματα σε μαράνανε ... Τα άλλα να μου πεις, τα δικά σου.

- Έμεινα ο αρχαιότερος αξιωματικός στο σκάφος, κύριε Σμήναρχε ...

- Και πήρες, λοιπόν, ένα σκάφος οχτακόσια μέτρα μακρύ με κινητήρες υπεριώδους ακτινοβολίας και αντιδρ ..

Έκοψε την κουβέντα του. Τα παραπέρα από τις υπεριώδεις ακτινοβολίες ήταν σε γνώση λίγων. Αρκούσαν όμως και οι υπεριώδεις ακτινοβολίες για ό,τι έγινε.

- Επτακόσια ενενήντα τέσσερα, κύριε Σμήναρχε, βρήκε την ευκαιρία να ακριβολογήσει χρησιμοποιώντας περισσότερο την υπόσταση του μπούφου ο Φατσιαμπρούτα.

Ο Σμήναρχος άναψε.

- Γι αυτό μωρέ το πήρες αυτό το θηρίο στα χέρια σου; Γιατί έλλειπαν έξι μέτρα από τα οχτακόσια; Μ' έναν ολόκληρο στόλο σε απόσταση διακτινίσεως και να μη ζητάς βοήθεια... Να σου διακτινίσουν όχι έναν... Δέκα κυβερνήτες να σου διακτινίσουν. Όχι που πήρες το θηρίο του Γαλαξία κι άρχισες τις βόλτες ξυστά με τον κατοικημένο πλανήτη...

- Εγώ... έκανα όλους τους κατάλληλους

30

ΧΡΟΝΙΑ ΔΩΔΩΝΗ

30 χρόνια ΔΩΔΩΝΗ στην κορυφή ποιότητας και της προτίμησης όλων μας. Βασισμένο στην ντόπια παράδοση που πηγάζει από τα πλουσιότερα βοσκοτόπια της Ηπείρου εξάγεται και στις 5 ηπείρους, η ΔΩΔΩΝΗ από τις μεγαλύτερες υπερσύγχρονες γαλακτοκομικές μονάδες της χώρας μας - συγκεντρώνει, επεξεργάζεται και συσκευάζει τις πιο πλούσιες και υγιεινές "συνταγές" της φύσης, μετουσιώνοντάς τις σε φημισμένα, αξεπέραστα και βραβευμένα προϊόντα ποιότητας με τη σφραγίδα γνησιότητας ΔΩΔΩΝΗ.

Το άριστο γάλα, η λαχταριστή κεφαλογραβιέρα, το "κόκκινο" πεκορίνο, η πικάντικη γραβιέρα, το κλασικό κατσιτζίσιο, το γευστικό κεφαλοτύρι, το κρεμμυδιό τυρόπηλο, το ανθότυρο και η βραβευμένη παραδοσιακή φέτα με το ανάγλυφο σήμα γνησιότητας ΔΩΔΩΝΗ, είναι ό,τι πιο λαχταριστό έχει να μας προσφέρει η Ελληνική Φύση σε συνεργασία με την ΔΩΔΩΝΗ.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ ΗΠΕΙΡΟΥ Α.Ε.
 ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗ ΚΩΣΤΑΚΗ 1 - ΕΛΕΟΥΣΑ - ΙΩΑΝΝΙΝΑ, ΤΗΛ: (0651) 39290 FAX: (0651) 61

ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Όταν η πόλη πηγαίνει στην πα Ταξιδεύοντας στον χρόνο σε ελάχιστο χ

Π

αντρεύοντας την εμπειρία και τις εναισθησίες νέων ανθρώπων, προσπαθήσαμε να βγούμε από τα πλαίσια που μας επιβάλλει η καθημερινότητα της πόλης.

Ρίξαμε μια ματιά στην μοναδικότητα των χωριών που μας περιβάλλουν. Θελήσαμε να μπούμε μέσα σε αυτή. Διαλέξαμε ένα από τα ομορφότερα, με την διάθεση να συμπληρώσουμε το παλιό με νέες σύγχρονες.

Νότες από ανθρώπους δοκιμασμένους σε χώρους διασκέδασης και οργάνωσης γεγονότων στην πόλη μας.

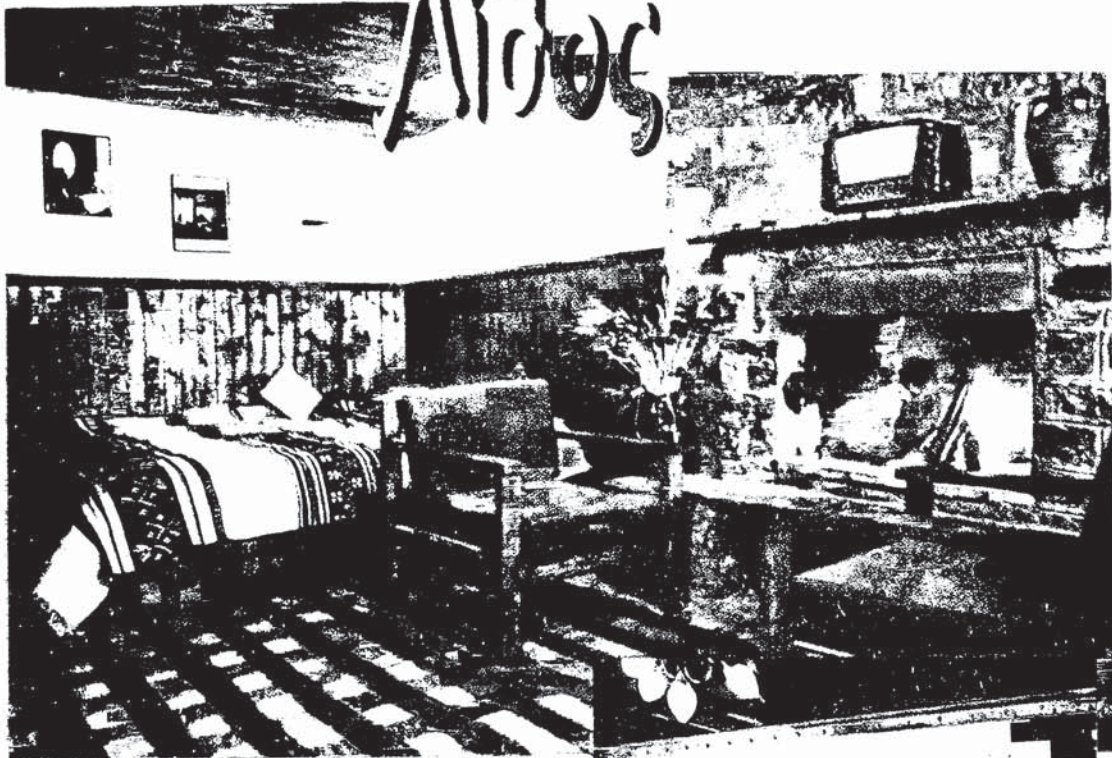
Νομίζουμε ότι το πετύχαμε.

Τηλ. για κρατήσεις θέσεων στο Εστιατόριο ή στον 165

ση όλα παίρνουν άλλο χρώμα
(32 km) ενώνεται το σήμερα με το χτες.

Δίλοφος

Στο Δίλοφο

- Λειτουργεί καθημερινά
- Σάββατο και Κυριακή συμβαίνουν διάφορα Happenings ενώ λειτουργεί παραδοσιακός ξενώνας
- Προτάσεις για εκδρομές με τα πόδια και με ποδήλατο στο Μεγάλο Ζαγόρι και στην χαράδρα του Βίκου

φωτό: Κώστας Βάσης

053 - 61362 093485036 093712406 / fax 0651 - 79783

Διαφημιστείτε στο

ΜΙΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΜΙΚΡΟΠΟΛΙΣ

Η διαφήμιση πιάνει τόπο γιατί το περιοδικό

- *έχει πραγματική κυκλοφορία πάνω από 1,000 τεύχη*
 - *έχει 350 συνδρομητές*
- *διατίθεται σε 75 σημεία πώλησης σε όλο τον νομό*
 - *διαβάζεται όλο το δεκαπενθήμερο*
 - *έχει μικρό αριθμό διαφημίσεων*

*Αν θέλετε να συζητήσετε τους όρους της διαφήμισής σας
επικοινωνήστε με το τηλέφωνο 093 - 712406*

χειρισμούς, κύριε Σμήναρχε. Δεν έπρεπε ν' ακολουθήσει αυτήν την πορεία το σκάφος.

- Βρε ανθυποπλότε του κερατά, που ξέρεις εσύ χειρισμούς από ακτινοχημικό σκάφος;

Ο Υποσμηναγός επιστράτευσε την πλευρά του λιονταριού.

- Είμαι Υποσμηναγός, κύριε Σμήναρχε, και δεν είμαι κερατάς ...

- Είσαι έφεδρος Υποσμηναγός και δεν είπα εσένα κερατά, κύριε Φικαμπρούτα, ούρλιαξε ο Βοϊνοβιτς.

- Φατσιαμπρούτα, διόρθωσε ο Υποσμηναγός.

- Που έμαθες, Υποσμηναγέ, να χειρίζεσαι ακτινοχημικούς κινητήρες;

Τώρα τι να πει ο Υποσμηναγός; Κινητήρες ναι, διαστημόπλοια ναι. Ακτινοχημικά σκάφη όμως;

- Κοιτάξτε... στη σχολή... εμάς..., προσπάθησε να αρθρώσει κάτι.

Που να ξέρει ο έρημος, σκέφθηκε τώρα κάπως πιο ήρεμος ο Σμήναρχος, ότι σε απόσταση 4,6 ελαχίστων ημιδιαμέτρων του πλανήτη το σκάφος ήθελε ανάστροφο χειρισμό. Και να τόξερε, θα μπορούσε να βρει την ελάχιστη ημιδιάμετρο του πλανήτη;

- Ξέρεις να βρίσκεις την ελάχιστη ημιδιάμετρο ενός πλανήτη με τα όργανα του σκάφους; ρώτησε τώρα.

- Οι κομπιούτερ το κάνουν αυτό ...

- Και ξέρεις να το ζητήσεις αυτό από τους κομπιούτερ;

Πάλι έμπλεξε ο ταλαίπωρος ο Φατσιαμπρούτα.

- Ο κυβερνήτης και οι πλοηγοί μόνο ξέρουν, έκανε με φωνή, που έβγαине από ξεραμένο λαρύγγι.

Ο Σμήναρχος Βοϊνοβιτς είχε πια δώσει διέξοδο στην οργή του. Ξαναγύριζε η θλίψη του. Οι ακτινοβολίες Ταυ ... Που να χωρέσουν μέσα στην αφέλεια αυτού του παιδιού τα τρομακτικά αποτελέσματα της ακτινοβολίας Ταυ, που εξέπεμπαν οι μηχανές του «Γενικού Παρατηρητή» έξω από το σκάφος; Που να ξέρει ότι για κάποιους από τους κατοί-

κους του διαστήματος αυτές οι ακτινοβολίες θα μπορούσαν να αποδειχθούν μοιραίες ...

- Ξέρεις, παιδί μου τι έκανες; ρώτησε σε πατρικό τόνο αυτή τη φορά.

- Έκανα μια σοβαρή παράβαση του κανονισμού, κύριε Σμήναρχε. Ευτυχώς όμως μου έκοψε κι έβαλα τον αυτόματο πιλότο την τελευταία στιγμή και το σκάφος σώθηκε...

- Κι αν δεν τον έβαζες εσύ, οι αυτοματισμοί θα έμπαιναν σε ενέργεια λίγα δευτερόλεπτα αργότερα, όταν το σκάφος θα είχε πλησιάσει τον πλανήτη «Γη» λίγο ακόμη. Άλλο είναι το θέμα Υποσμηναγέ Φικαμπρούτα.

- Φατσιαμπρούτα, κύριε Σμήναρχε.

- Άλλο είναι το θέμα Υποσμηναγέ. Έκαψες τους κατοίκους μιας ολόκληρης ηπείρου...

- Τους έκαψα;

Χάθηκαν σαν από μαγικό χτύπημα κι ο μπούφος και το λιοντάρι και φάνηκε ένας άνθρωπος στο πρόσωπο του Υποσμηναγού Φατσιαμπρούτα. Έβγαλε τα γυαλιά του. Σκούπισε με το μαντήλι του τον ιδρώτα, που γέμισε χοντρές στάλες το μέτωπό του.

- Τους έκαψα;

- Για την ακρίβεια τους καβούρντισες. Τους έκανες μαύρους. Κι όχι μόνο τους έκανες μαύρους. Άλλαξες οριστικά τα γονίδια τους. Για χιλιάδες γενιές θα είναι πάντα μαύροι. Το φαντάζεσαι; Άνθρωποι μαύροι... Φαντάζεσαι τη θέση τους ανάμεσα στους άλλους ανθρώπους;

Ωστόσο ο Φατσιαμπρούτα πήρε βαθειά ανάσα.

- Τουλάχιστον δεν τους έκαψα πραγματικά...

Τι να του πει τώρα ο Βοϊνοβιτς; Τι θα καταλάβαινε, αν του μιλούσε για την έννοια των φυλετικών διακρίσεων, που είχε προκύψει από την επεξεργασία των δεδομένων από τους κομπιούτερς του «Γενικού Παρατηρητή»;

- Πήγαινε Υποσμηναγέ, είπε μόνο.

- Το Δικαστήριο των Διαστημικών Πτή-

σεων είναι αρμόδιο από δω και πέρα, πρόσθεσε.

Τον λυπόταν τώρα. Λυπόταν, που αυτό το αφελές παιδί σύρθηκε από τη μοίρα να διαπράξει ένα τέτοιο μεγάλο έγκλημα.

Καθώς ο Υποσμηναγός δρασκέλιζε με

βήμα προς τα πίσω την πόρτα τον ρώτησε:

- Πως είναι το μικρό σου όνομα Υποσμηναγέ;

- **Φαέθων**, κύριε Σμήναρχε.

- Πήγαινε στο καλό, Φαέθων, παιδί μου.

Seydou Keita, Περιοδικό Photo, 341

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Προς Δραπετσώνα

κάτω εκεί πηγαίναμε για ούζα. Χαθήκαμε. Απαρατήσαμε σ' ένα στενό δρομάκι, μπροστά στην μπακαλοταβέρνα. Τρεις βλοσυροί τύποι κάθονταν γύρω απ' το τραπέζι, έτρωγαν και έπιναν ρετσίνα. Το κασετόφωνο έπαιζε Μαντύπα ή Γονίδη - δεν μπόρεσα να διακρίνω και ρώτησα: "Πού είναι το ουζερί;". Ο ένας, ο πιο γέρος είπε: "Από που είσαι, φίλε;" Απ' το πρόσωπο, του είπα. Με κοίταξε λες και έβλεπε φρεϊανό. "Και τι ψάχνεις εδώ κάτω; Κάτσε να σου πω και ηρέμησε".

Κάτσαμε. Ακούσαμε τον Γονίδη και όλα ήταν για χαρά. Σκεφτόμουν εγώ τώρα τους ρεμπέτες, τη γέφυρα που χώριζε τότε τον νορμάλ κόσμο από τα φτωχαδάκια της Δραπετσώνας και μετά σκέφτηκα και τον Μίκη. Που έκανε πάρτυ για τα γενέθλιά του και κάθονταν στην πρώτη σειρά ο Λαλιώτης και άλλοι του ΣΙΑΣΟΚ και τραγουδούσαν μερακλωμένοι "Εστη Δραπετσώνα πια δεν έχουμε ζωή".

Αυτό σκέφτηκα. Και έθεσα στον εαυτό μου μερικά ρητορικά ερωτήματα. Στον εαυτό μου. Πρώτοι αν τα έθετα στους ομοτράπεζους δραπετσωνίτες, θα με παίρναν ενδεχομένως με τις τιμομάτες. Τι ερωτήματα έθεσα; Τα εξής: 1). Αν ο τραγούδι αυτό του Μίκη είναι σήμερα λαϊκό τραγούδι. 2). Αν είναι, τότε πώς είναι δυνατόν να μερακλώνεται η εξουσία μ' αυτό και να διαφορεύει εντελώς ο λαός ο ίδιος;

Αυτά τα ερωτήματά είναι φυσικά εντελώς αφελή. Διότι εκείνο που στη δεκαετία του '60 ήταν λαϊκό, σήμερα είναι η πνευματική, η πολιτισμική παρακαταθήκη της πολιτικής εξουσίας. Ο Άρης Δαβαράκης στην εξουσία, για τη γενιά του Πολυτεχνείου που εφευρέθηκε, υπουργοποιήθηκε και τα 'κονόμησε. Η παρακαταθήκη αυτή προβάλλεται σήμερα ως ο μόνος πολιτισμός με χαρακτηριστικά "αυθεντικότητας" και "προοδευτισμού". Στη μουσική, το σινεμά, στο θέατρο -παντού- ένα είναι το πρόβλημα: Από τη μια η ποιότητα και από την άλλη η εμπορικότητα. Θέλουν να πουν το εξής: Εμείς έχουμε το παρελθόν μας, τον Μίκη, τον Άρη και τον Αγγελόπουλο -μ' αυτούς γίναμε άνθρωποι, δεν θα 'ρθει τώρα ο Γονίδης, η Γαρυμπατή και ο Περγιάκης να μας χαλάσουν τη

σούπα. Αυτοί είναι εμπορικοί, δηλαδή χαμηλής ποιότητας, δηλαδή λαϊκοί. Μήπως τα ίδια δεν έλεγαν και το '60 για τα μουζούκια του Μίκη και του Τσιτσάνη, οι τότε της εξουσίας;

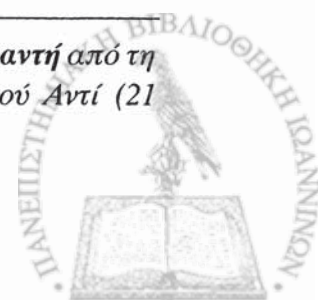
Και έτσι φτάσαμε στη σημερινή διαστροφή. Να τραγουδάνε για τη Δραπετσώνα οι υπουργοί, πως τάχα δεν έχουμε ζωή. Ποιοι δεν έχουμε, αγόρι μου;

Ο μεγάλος ο Μίκης θα 'πρεπε να ξέρει καλύτερα από μένα, πως αριστερά δεν είναι ούτε οι πολιτικές θέσεις ούτε οι νότες. Είναι πάνω απ' όλα μια ηθική στάση. Γι' αυτό το λόγο κανείς πια δεν πρόκειται να ξανακούσει τη "Δραπετσώνα" - ένα τραγούδι, μια στάση ζωής που συνδέθηκε με την αριστερά και τώρα γυροφέρνει στα κοσμικά πάρτυ. Ο κόσμος τον έχει βρει το δρόμο του. Ξέρει πολύ καλά τι συμβαίνει και ξέρει πως δεν έχει τίποτε κοινό με τους "ευαίσθητους" της ποιότητας, πως γι' αυτόν μόνον ο Γονίδης υπάρχει - απλός, άμεσος και ειλικρινής.

Τώρα, θα μου πείτε, πού είναι το Ρομάντσο; Είναι στον τρόπο που έχει πιάσει τους ποιητικούς καλλιτέχνες μας, βλέποντας τον πίνακα πωλήσεων κάθε Κυριακή στην Ελευθεροτυπία - πρώτη η Γαρυμπατή, χαμένος ο Νταλάρας. Όχι θα κάθεται ο κόσμος να παραμυθιάζεται με τις ευαισθησίες των πούρων και να χορεύει με τις "Πιρόγες" του Μικρούτσικου. Τέρμα τα ψέματα. Μία είναι η αλήθεια: Η εμπορικότητα έρχεται σιγά-σιγά να καταπιεί και να εξαφανίσει την ιδεολογικοποιημένη τέχνη. Προτιμότερο χίλιες φορές να μου υπαγορεύουν οι εταιρείες δίσκων τα γούστα τους, παρά τα κόμματα και το κράτος.

Αυτά σκεφτόμουν στη Δραπετσώνα που έπινα. Πως η πολιτική μέσα στην τέχνη είναι σαν πυροβολισμός σε αίθουσα κονσέρτου. Αλλά αυτό είναι του Σταντάλ, μη τρομάζετε.

Το άρθρο είναι του Απόστολου Διαμαντή από τη στήλη του Ρομάντσο του περιοδικού Αντί (21 Νοεμβρίου 1997)

Η ποίηση του Τάσου Κανάτση

Τάσος Κανάτσης, Ληλασίες, ποιήματα, Καστανιώτης, Αθήνα, 1997

Η ποιητική συλλογή **Ληλασίες** είναι η τελευταία τού Τάσου Κανάτση. Έχουν προηγηθεί: **Πολιορκία** (1981), **Ρυμουλκό** (1985), **Κρόσσια** (1989) και **Νευραλγία Τριδύμου** (1992). Οι

Ληλασίες χωρίζονται σε δύο επιμέρους ενότητες, που επιγράφονται «Ενδημικές φωνές» και «Άστεγα βήματα». Μολαταύτα το βιβλίο έχει σαφώς ενιαίο πραγματολογικό και αισθητικό προσανατολισμό.

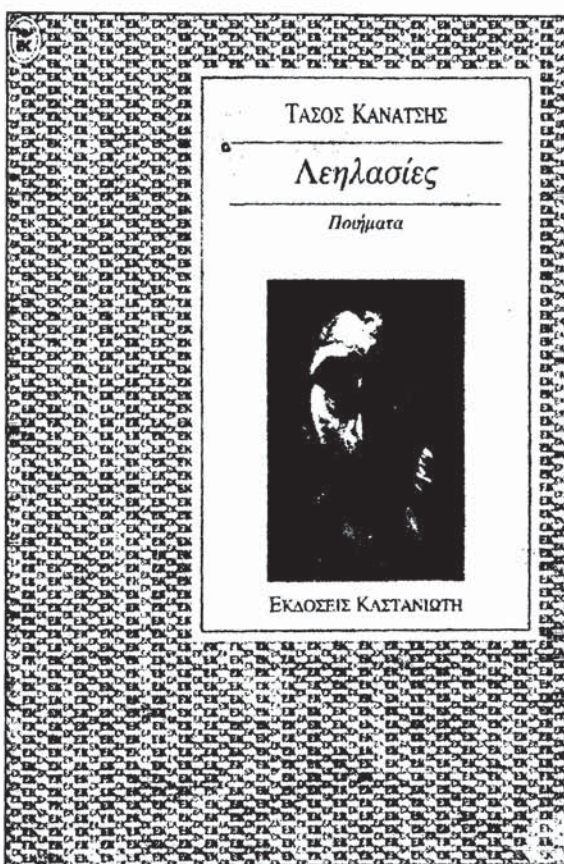
Ο Κανάτσης αποτελεί αξιόπροσεχτη περίπτωση λογοτέχνη, που μολονότι έζησε στην επαρχία απομονωμένος, κατάφερε να αρθρώσει αξιόλογο ποιητικό λόγο. Αξιόλογο όχι στα στενά τοπικά πλαίσια, αλλά ευρύτερα. Γεγονός καθόλου συνηθισμένο. Βέβαια για να φτάσει ο ποιητής να βγει

από το τέλμα της στιχουργικής κοινοτοπίας της πρώτης του συλλογής και να αρθεί στον ποιητικό λόγο της Νευραλγίας Τριδύμου, χρειάστηκε να περάσει από σαράντα κύματα. «Τέλος» όμως «καλό, όλα καλά» για να θυμηθούμε τον Σέκσπηρ.

Με τη Νευραλγία Τριδύμου, την τέταρτη συλλογή του, ο ποιητής κατάφερε να αναχθεί στον βιωματικό εαυτό του και ταυτόχρονα να εκφραστεί με αρκετή πληρότητα. Στην πέμπτη

ώρα συλλογή του, τις Ληλασίες, προουποθέτοντας ήδη όλες τις προηγούμενες κατακτήσεις του, πραγματοποιεί μια σχετική μετατόπιση από το προσωπικό στο συλλογικό. Σχετική, γιατί το προσωπικό στοιχείο δεν καταργείται, ενώ και το συλλογικό προϋπήρχε στα προγενέστερα γραφτά του. Τώρα όμως το συλλογικό πο

κτά, οξύτερα και συνθετότερα, διαστάσεις βασιικού προβληματισμού, καθώς ο ποιητής δίνει έκφραση στη φωνή της γης του. Της γης του χωριού του και γενικότερα της υπαίθρου. Πράγματι ο Κανάτσης δεν είναι αστός ποιητής. Με την έννοια ότι δεν καταγίνεται με τη ζωή του άστεως. Ο δικός του κόσμος είναι ο κόσμος της υπαίθρου. Αυτής της υπαίθρου που ενώ ερημώνεται, αγωνιά, προσμένει και ταυτόχρονα αφουγκάζεται το στοιχειωμένο παρελθόν της.

Με κνηγά ένα άδειο σπίτι

Πόρτες κλειστές στού Θεού το σούρουπο
έκπληκτες νύχτες στής σιωπής το χάδι

Αυτή η ζωντανή σάρκα της πατρογονικής γης, με το παρόν και το παρελθόν της, συχνά ταυτίζεται μέσα στα κείμενα με το ίδιο το ποιητικό εγώ. Από μια άποψη ολόκληρη η συλλογή Ληλασίες αποτελεί μιά χαμηλόφωνη ελεγεία για τον κόσμο αυτής της γης που βρίσκεται σε

παρακμή και φυλλοροοεί άδοξα. Κι ο ποιητής στέκεται αλληλέγγυος στη μοίρα του και συμπάσχει μαζί του.

Όπως είναι φυσικό αυτή η στάση του Κανάτση τον φέρνει κοντά στο δημοτικό τραγούδι, αφού το δημοτικό τραγούδι είναι γέννημα και θρέμμα του χωριού και της υπαίθρου. Η σχέση του όμως με το δημοτικό τραγούδι έχει ειδικό χαρακτήρα και απέχει πολύ από εκείνη του Κρυστάλλη. Άλλες είναι οι έγνοιες του νεότερου, αλλά και άλλη η κράση του. Για τούτο και συναντάει το δημοτικό τραγούδι στο βαθμό που αρμόζει στη δική του οπτική γωνία τήν πραγμάτων. Έχω πάντως τη γνώμη πως η συνάντηση αυτή είναι ποιητικά αποδοτικότερη όσο λιγότερα μορφικά στοιχεία του δημοτικού τραγουδιού περνούν στα κείμενα του Κανάτση. Όσο δηλαδή διασώζεται το δίδαγμα ή, αν θέλετε, το πνεύμα του δημοτικού τραγουδιού χωρίς τη στιχουργική του παρουσία. Κι είναι αλήθεια πως ο ποιητής κλίνει αποφασιστικά προς αυτή τη δεύτερη εκδοχή. Ιδού ένα παράδειγμα τέτοιας υπόγειας συνάντησης με το δημοτικό τραγούδι, όπου ο προσωπικός λόγος του ποιητή διατηρεί την αυτοτελείά του.

Την κούρασε ο δρόμος ν' αγναντεύει

Κάθε φορά μονάχη επιστρέφει
στην άδεια κάμαρη στην άδεια μνήμη
όταν του δειλινού περσέψουν οι σκιές
κι η νύχτα μαύρη μπόλια κατεβάσει

κι ούτε εμπατή στο όνειρο
ούτε φραγή στη λύπη

και στη μεγάλη λησμονιά
μιας έγνοιας ψίχουλο πικρό
να το ραμφίζει ο νόστος

Γιώργος Αράγης

Παναγιώτης Νούτσος

**ΕΛΛΗΝΟ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ. Πολυπολιτισμός,
Μετανεωτερικότητα και (Αυτο)βιογραφία
Νέα Σύνορα-Λιβάνης 1996, σελ. 587**

Δεν είναι εύκολο να παρουσιάσει κανείς με λίγα λόγια αυτό το βιβλίο του συμπολίτη μας **Παναγιώτη Νούτσου**, καθηγητή Φιλοσοφίας στο εδώ Πανεπιστήμιο. Ούτε καν μία μέθοδο προσέγγισης δεν έχουμε πρόσφορη. Γι' αυτό και θα ακολουθήσουμε τα ίχνη που μας αφήνει ο τίτλος του. Το βιβλίο είναι πρώτα απ' όλα (αν και αυτό το "πρώτα" μπορεί να είναι και λίγο αυθαίρετο) ένα ημερολόγιο που καταγράφει την παραμονή του συγγραφέα στην Αυστραλία από την 1η Οκτωβρίου 1994 έως τις 5 Φεβρουαρίου του 1995. Ένα ημερολόγιο που αναγκαστικά είναι και καθρέφτης της ζωής του ήρωα και λέμε ήρωα γιατί εν τέλει θα μπορούσε άνετα να μιλάμε για ένα μυθιστόρημα στο οποίο ένας Έλληνας καταγράφει και στοχάζεται όσα βλέπει γύρω του. Είναι ένα βιβλίο ακόμα για τον "πολυπολιτισμό", γι' αυτήν την κατάσταση που επιτρέπει "να μην κρύβουν, έστω, οι μεταναστευτικές ομάδες την καταγωγή τους". Αναφέρεται συνεπώς στην Αυστραλία, αυτή τη βαβέλ των εθνών και των πολιτισμών που αντέχει ακόμα να ισορροπεί, αλλά και στη ζωντανή παρουσία των Ελλήνων εκεί, χωρίς να ξεχνάει ποτέ ότι κανείς λαός δεν είναι μόνος του πάνω στον κόσμο. Κι επειδή τίποτε δεν γεννιέται από το μηδέν, κάθε σκέψη φέρνει στο προσκήνιο μια καινούργια (ή παλιά αν προτιμάτε) κι εν τέλει όλο το βιβλίο γίνεται ένας διάλογος με τις ιδέες των απανταχού διανοητών. Κάθε καταγραφή είναι μια ακόμη μάχη του καθημερινού με το αιώνιο, της πράξης με τη σκέψη, της ζωής με το θάνατο. Ένα βιβλίο αντιφατικό, δύσκολο ίσως, και σε μερικές στιγμές απρόσμενο. Όπως όλα τα ενδιαφέροντα βιβλία δηλαδή. Θα μπορούσε πάντως να είναι μικρότερο σε όγκο.

Φιλήμων Καραμήτσος

Μουσική Παιδεία κάτι νέο ίσως;

Για δεύτερη συνεχή χρονιά το Δημοτικό Ωδείο της πόλης συμμετείχε διά του υπογράφοντος στην ετήσια *συνάντηση των Ωδείων της Μεσογείου*, που διεξήχθη φέτος στην Θεσσαλονίκη με οικοδεσπότη το Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης και οργανωτή την γαλλική ECUME, έναν φορέα που ασχολείται με πολιτιστικές ανταλλαγές στην Μεσόγειο (αξι-

Οι συναντήσεις αυτές διεξάγονται σε κλίμα ιδιαίτερα γόνιμο και δημιουργικό, και μάλιστα με φιλική και ζεστή ατμόσφαιρα που σπάνια βρίσκει κανείς σε τέτοιες διοργανώσεις. Εκτός από τις εξαιρετικής στάθμης καθημερινές πολυσυναυλίες, όπου μπορεί να απολαύσει κανείς το άνθος των μεσόγειων σπουδαστών μουσικής, σημαντικές προσωπικότητες της μεσογειακής μουσικής σκηνής (ενδεικτικά, φέτος ο σύγχρονος γάλλος συνθέτης **Georges Boeuf** και ο τυνήσιος μουσικολόγος **Mahmoud Guettat**) συνέρχονται σε ένα πλαίσιο μη συντηρητικό, όπου διασταυρώνονται τελικά απόψεις (αλλά και δημιουργίες) πρωτοπορίας!

Όπως είναι αναμενόμενο, ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα κατά τις συναντήσεις αυτές αποδεικνύεται η συνέντευξη εκπροσώπων δύο μουσικών πολιτισμών, του δυτικοευρωπαϊκού και του αραβικού, που κρατούν στην διεθνή μουσική κληρονομιά δυο πόλους εκ διαμέτρου αντίθετους,

τόσο σε επίπεδο θεωρητικό όσο και εκτελεστικό.

Την απόσταση που τους χωρίζει την συναισθανθήκαμε και φέτος, ιδιαίτερα στο συναυλιακό μέρος των εκδηλώσεων. Εκείνο όμως που ήταν αναπάντεχο, ήταν στον θεωρητικό τομέα μια ενδιαφέρουσα σύγκλιση απόψεων σχετικά με τις μουσικοπαιδαγωγικές μεθόδους. Για πρώτη φορά επώνυμοι εκπρόσωποι της δυτικής μουσικής γλώσσας έθεσαν επί τάπητος την ανάγκη για άνοιγμά της σε άλλους τρόπους σκέψης και εκφοράς. Κι επειδή δεν υπάρχει

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΟ ΩΔΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ECUME
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΣ
ΣΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ

7^η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΩΝ ΩΔΕΙΩΝ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1997
10 - 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΛΙΘΟΥΣΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ "ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ"
ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΦΡΑΓΚΩΝ 15

ζει μάλιστα να τονιστεί ότι το Δημοτικό Ωδείο Ιωαννίνων και το Κρατικό Θεσσαλονίκης αποτελούν τις μοναδικές ελληνικές συμμετοχές). Η συνάντηση που είχε διάρκεια μιας εβδομάδας (10 - 15 Νοεμβρίου) περιελάμβανε έναν σημαντικό αριθμό συναυλιών, μια σειρά από σεμινάρια υψηλού επιπέδου (Master classes) καθώς και αρκετές συζητήσεις στρογγυλής τραπέζης. Στις τελευταίες αυτές ο τόνος δόθηκε από το ανεξάντλητο θέμα των μεθόδων διδασκαλίας της μουσικής και της μουσικής παιδείας γενικότερα.

Ano Kato Jazz

σοβαρά συγκροτημένο σύστημα γνώσης που να μην εκφράζεται καταρχήν στον παιδαγωγικό χώρο, πολύ γρήγορα τα προβλήματα σύνθεσης που αρχικά μπήκαν στο στρογγυλό τραπέζι έδωσαν την θέση τους σε ζητήματα παιδαγωγικά των μεσογειακών ωδείων.

Εδώ ο τυνήσιος Mahmoud Guettat, διευθυντής του Ανώτατου Ινστιτούτου Μουσικής της Τύνιδας, είχε να καταθέσει μια εμπειρία που δεν άφησε κανέναν αδιάφορο. Πρόκειται για το παιδαγωγικό πλαίσιο που ο ίδιος δημιούργησε στους κόλπους του Πανεπιστημίου της Τύνιδας, όπου η μουσική εκπαίδευση στηρίζεται ουσιαστικά στην αραβική παράδοση, χωρίς ωστόσο να περιορίζεται σ' αυτήν. Η μεγάλη του καινοτομία δεν είναι πως διαλέγει την μουσική γλώσσα της παράδοσης για μουσικό αλφαριθμητικό προτάσσοντας έναν εναλλακτικό τρόπο προσέγγισης της μουσικής πλήρως αποδεσμευμένο από τα πρότυπα των δυτικών κονσερβατόριων, αλλά πως κατάφερε να αποδεσμεύσει το όλο εγχείρημα από κάθε παραδοσιολαγνία προσδίδοντας του κύρος και αυθεντικότητα που αναγνωρίζεται κι από τους πιο σκληροπυρηνικούς της "κλασικής" σχολής.

Δεν είναι τυχαίο που στο τέλος των εργασιών υπήρξαν εισηγήσεις τόσο ρηξικέλευθες, όσο η κατάργηση της υποχρεωτικής διδασκαλίας της αντίστιξης και της φούγκας (τουλάχιστον σαν προαπαιτούμενα γνωστικά αντικείμενα) στους εκκολαπτόμενους συνθέτες! Μέσα στα πλαίσια της γενικότερης αμφισβήτησης των ωδειακών κυρίως προγραμμάτων μουσικών σπουδών, το άνοιγμα προς την παραδοσιακή μουσική φαίνεται να είναι τόπος σύγκλισης όλο και περισσότερων φορέων. Και φυσικά μας αφορά ιδιαίτερα στην Ελλάδα (την στιγμή που νέο νομοσχέδιο για την μουσική παιδεία έχει ήδη υποβληθεί προς ψηφοφορία), και μάλιστα στην Ήπειρο, όπου η παραδοσιακή μουσική γλώσσα έχει πολλά εργαλεία να προτείνει, και μάλιστα (πιο σπάνιο) εργαλεία που βρίσκονται πάντα σε χρήση!

Μόλις στο δεύτερο τεύχος του Μικρόπολις αναφερθήκαμε στο συνοδευτικό CD του περιοδικού Jazz & Τζαζ του Οκτωβρίου (που φιλοξενούσε την συλλογή Τζαζ και Χιτζάζ). Χωρίς να συγκαταλεγόμαστε στους φανατικούς αναγνώστες του, να που σταθήκαμε και πάλι στο CD του Νοεμβρίου.

Εδώ βρίσκουμε μια ανθολογία των μουσικών παραγωγών της γνωστής ανεξάρτητης εταιρίας από την Θεσσαλονίκη **Ano Kato Records**, οι πρωτοβουλίες της οποίας μας έχουν απασχολήσει συχνά, ως πραγματικά εκλεκτές. Στο συγκεκριμένο CD έχουν επιλεγεί δίσκοι του label "ρει", που καλύπτει κυρίως τον χώρο της Jazz και της ethnic μουσικής. Δώδεκα καλοχορηγημένα δείγματα έργων γνωστών (θεσσαλονικιών ως επί το πλείστον) καλλιτεχνών, έρχονται να πιστοποιήσουν τον δημιουργικό οίστρο της συμπρωτεύουσας, μαρτυρημένον από καιρό και σε άλλους τομείς της ελληνικής μουσικής σκηνής. Συνάμα οι ηχογραφήσεις αυτές δικαιώνουν την πολύ σπουδαία και μακρόχρονη προσπάθεια δύο καταξιωμένων και στο εξωτερικό πια μουσικών, του **Σάκη Παπαδημητρίου** και του **Φλώρου Φλωρίδη**, που δημιούργησαν πραγματική "σχολή" στην Θεσσαλονίκη.

Πέρα από τις γνωστές μας δουλειές της Μπάντας της Φλώρινας, των Mode Plagal και του Ιδιόμελου, το CD του Jazz & Τζαζ μας προσφέρει ακόμα μουσικά αποσπάσματα από τους δίσκους, του τούρκου Okay Temiz, και των ελλήνων Trio Praxis, A Priori, Pygichia, Γουτού Γουπατού, Κ. Βόμβολου, Γ. Μουρτζόπουλου, ενώ συμπληρώνουν οι Διοτίμα (ένας δίσκος γεμάτος ανατολίτικα κρουστά) και ο πολύ μεστός Σ. Παπαδημητρίου στα ντουέτα του με την Γ. Συλλαίου και στο ανάρπαστο The song of Lulu.

Περισσότερα στοιχεία μπορεί κανείς να βρει στο αφιέρωμα στην Ano Kato Records του περιοδικού Jazz & Τζαζ, σ. 26-31.

ΜΟΥΣΙΚΗ

στον ήχο ειδικό

**Ο πιο ολοκληρωμένος χώρος
σε ηχητικά συστήματα
και μουσικά όργανα
στην πόλη**

Βασίλης Ευαγγέλου

**Πρέβεζα 481 00 Π. Τσαλδάρη 72,
Τηλ. Fax (0682) 27031
Ιωάννινα 453 32 Ναπ. Ζέρβα 78,
Τηλ. Fax (0651) 66849**

Grecia Salentina

Στα πλαίσια προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Υφυπουργείου Νέας Γενιάς ο πολιτιστικός σύλλογος «οι Φίλοι της Γκρέτσια Σαλεντίνα» διοργάνωσε και πραγματοποίησε στην Πούλια της Νότιας Ιταλίας επιμορφωτική και πολιτιστική εκδρομή που είχε στόχο την γνωριμία με το ελληνόφωνο στοιχείο της περιοχής. Οι εκδρομείς απέκτησαν ιδιαίτερα εγκάρδια σχέση με τον φιλόλογο Κάρμινε Γκρέκο που κατοικεί στην Στερνατία και ετοιμάζει με την βοήθεια των ηλικιωμένων κατοίκων της ένα δίγλωσσο τόμο για την Ιστορία, την Λαογραφία και την Παράδοση της περιοχής, αναπόσπαστο στοιχείο της οποίας είναι η τοπική διάλεκτος Γκρίκο, ένα αρχαίο γλωσσικό ιδίωμα που ομιλείται ακόμα. Δείγμα γραφής του τόμου που ετοιμάζεται είναι ένα δοκίμιο σχετικό με την χρήση του απαρέμφατου στον προφορικό λόγο της Γκρέτσια Σαλεντίνα. Κρίμα που η δομή του περιοδικού κάνει την δημοσίευσή του δύσκολη.

Errors!

Σε κάθε τεύχος προσπαθούμε να περιορίσουμε τον αριθμό των λαθών που συνήθως αποδίδονται -αδίκως!- στον αόριστο δαίμονα του τυπογραφείου. Στην πραγματικότητα, το τυπογραφείο ευθύνεται για την σωστή ή λιγότερο σωστή εκτύπωση των έτοιμων διαφανειών που παραλαμβάνει, ενώ τα λάθη που εκ των υστέρων διαπιστώνουμε σε κάθε τεύχος οφείλονται στην πίεση του χρόνου κάτω από την οποία γίνεται η ηλεκτρονική σελιδοποίηση. Στο προηγούμενο τεύχος 3 βρήκαμε δύο τέτοιου είδους λάθη: Στο κείμενο του Παναγιώτη Νούτσου, μια ολόκληρη πρόταση που ήταν γραμμένη στον επεξεργαστή κειμένου σε πολυτονικό μετατράπηκε από το πρόγραμμα σελιδοποίησης σε μονοτονικό, με τους τόνους να γίνονται ακατανόητα ίσον, παρενθέσεις και αγκύλες. Στο κείμενο του Γιώργου Αράγη για τον ποιητή Τάσο Πορφύρη για τον ίδιο λόγο οι άνω τελείες μετατράπηκαν σε (εξίσου ακατανόητα) μικρά τετράγωνα. Ζητάμε συγγνώμη τόσο από τους συνεργάτες μας όσο και από τους αναγνώστες. Τέλος, μια διευκρίνιση που αφορά το άρθρο του συνεργάτη μας Γιώργου Κοκκώνη για τα μαγαζιά με ζωντανή μουσική: Το Μαντζάτο κάθε Τρίτη έχει ελληνική και όχι ζωντανή μουσική. Δικαίως όμως συμπεριλαμβάνεται στο άρθρο αφού διοργανώνει τακτικά συναυλίες.

Μικρόπολις

Η Κίνηση του 15νθήμερου

ΜΜΕ και Πολίτης

Τα δικαιώματα και η άμυνα του πολίτη απέναντι στα ισχυρά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης είναι το θέμα της εκδήλωσης που διοργανώνει ο Δικηγορικός Σύλλογος Ιωαννίνων με σημαντικούς καλεσμένους τον Συνταγματολόγο Αντώνη Μανιτάκη και τον Διευθυντή της Ελευθεροτυπίας Σεραφείμ Φυντανίδη. Από τον Δικηγορικό Σύλλογο Ιωαννίνων τους ομιλητές πλαισιώνει το μέλος του Φίλιππος Πανταζής. Η εκδήλωση γίνεται την ερχόμενη Παρασκευή 5 Δεκεμβρίου στην αίθουσα της ΕΗΜ (Παρασκευοπούλου 4) στις 7 το βράδυ. Αφορμή η συμπλήρωση 60 χρόνων από την ίδρυση του τοπικού Δικηγορικού Συλλόγου.

Αλληλεγγύη στους μετανάστες

Με τίτλο «Οι μετανάστες δεν είναι πρόβλημα, έχουν προβλήματα» διοργανώνεται εκδήλωση συμπαράστασης στους μετανάστες το Σάββατο 6 Δεκεμβρίου στο Πολυθέαμα (αίθουσα θεάτρου). Θα μιλήσουν ο Νίκος Γιαννόπουλος από το Δίκτυο υπεράσπισης κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων και δύο μετανάστες που ζουν στην Ελλάδα: Ο Αλβανός φοιτητής Γ. Καπλάνι και ο Τούρκος πολιτικός πρόσφυγας Χουσεΐν. Την εκδήλωση διοργανώνουν το δίκτυο σε συνεργασία με την ομάδα κοινωνικής δράσης Ιωαννίνων.

Ελληνοαυστραλία

Το βιβλίο του Παναγιώτη Νούτσου Ελληνοαυστραλία παρουσιάζουν στις Μορφές (Καποδιστρίου 20) την Δευτέρα 1 Δεκεμβρίου στις 8:30 το βράδυ η Βούλα Σκαμνέλου, φιλόλογος και ο Μίμης Σοφοκλέους, καθηγητής στο πανεπιστήμιο RMIT της Μελβούρνης.

Το Πρόσωπο του Άρη

Ανάγνωση του αδημοσίετου διηγήματος του Ψυχιάτρου Φαίδωνα Κυρίμη Το Πρόσωπο από τον ίδιο τον συγγραφέα διοργανώνει ο Σύλλογος Φίλων του Φανταστικού σήμερα Παρασκευή 28 Νοέμβρη στις Μορφές (Καποδιστρίου 20), στις

8:30 το βράδυ. Είναι η τρίτη παρόμοια εκδήλωση μετά την, οποία θα ακολουθήσει συζήτηση ανάμεσα στους παριστάμενους.

Στάθης Παπαβρανούσης

Εκδήλωση προς τιμή του παλαίμαχου πολιτικού μηχανικού Στάθης Παπαβρανούσης διοργανώνει το Τεχνικό Επιμελητήριο, τμήμα Ηπείρου στην αίθουσα εκδηλώσεων (Αραβαντινού 6-8) την Δευτέρα 1 Δεκεμβρίου στις 7:30 το βράδυ. Μετά την απονομή Αναμνηστικού Διπλώματος και Πλακέτας ο ίδιος ο τιμώμενος θα αναπτύξει το θέμα «Ο Μηχανικός ως επιστήμονας και ο ρόλος του στην κοινωνία και την πρόοδο».

Μνήμη Δάκαρη

Βραδιά μνήμης με την συμπλήρωση ενός έτους από τον θάνατο του αρχαιολόγου Σωτήρη Δάκαρη διοργανώνεται στην ΕΗΜ το Σάββατο 29 Νοέμβρη, στις 7:30 το βράδυ. Τις σημαντικότερες ανασκαφές του καθηγητή θα παρουσιάσουν με ομιλίες τους και διαφάνειες πρώην συνεργάτιδες του.

Γραμματόσημο

Οι συλλέκτες και οι φίλοι του γραμματόσημου θα ενδιαφερθούν για την γιορτή που διοργανώνουν τα ΕΛΤΑ στην αίθουσα εκδηλώσεων της ΕΗΜ την Κυριακή 30 Νοεμβρίου στις 11 το πρωί.

Δημοτική Χορωδία Κέρκυρας

Συναλία με την διεύθυνση του γνωστού μαέστρου Κ. Κωνσταντάρα δίνει η χορωδία Κέρκυρας αύριο Σάββατο στην Αίθουσα Πυρσινέλλα του Πνευματικού κέντρου. Πρόκειται για μια ανθολογία αποσπασμάτων από γνωστές όπερες των Mozart, Verdi, Bizet, Saint-Saens, Donizetti καθώς και του έλληνα συνθέτη του περασμένου αιώνα Σ. Σαμάρα, που δεν τις συνδέει όμως κάποια ιδιαίτερη θεματική ενότητα.

Τέχνες

Σημαντικές εκθέσεις αυτό το δεκαπενθήμερο στην πόλη -ιδιαιτέρως ο Εδουάρδος Σακαγιάν στην Αμυμώνη αλλά και η ομάδα εκθετών στην Ούρσουλα. Αναλυτικότερες πληροφορίες στην στήλη Τέχνες. Πάντως πρέπει να περάσετε και από τις δύο γκαλερί.

Θέατρο

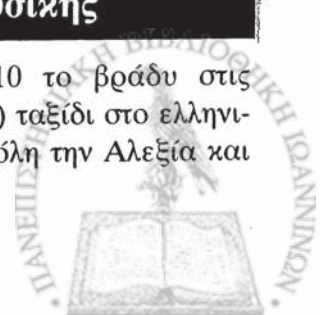
Αρκετές ευκαιρίες έχουν όσοι ενδιαφέρονται να ασχοληθούν με το θέατρο. Αυτές τις μέρες αρχίζει την λειτουργία της η Ανώτερη Σχολή Δραματικής Σχολής στο ΘΕΗ (πληροφορίες στο τηλέφωνο 36747). Το ΔΗΠΕΘΙ οργανώνει σεμινάρια κάθε Δευτέρα βράδυ στις 8, στο Καμπέριο, 4ος όροφος. Διδάσκει ο σκηνοθέτης της κεντρικής σκηνής του θεάτρου, Δημήτρης Ιωάννου. Ακόμα, όποιος ενδιαφέρεται να ασχοληθεί ερασιτεχνικά με το θέατρο, μπορεί να βρει στέκι σε μια από τις δύο ομάδες του Πανεπιστημίου (ΘΕΣΠΙ, ΚΑΣΠΙΑ). Τέλος όποιος ενδιαφέρεται να συμμετάσχει στην ερασιτεχνική ομάδα που προετοιμάζει παιδικό έργο στο Πολυθέαμα πρέπει να επικοινωνήσει Σάββατα βράδυ με το 48580.

Προσεχώς

Την παρουσίαση της τελευταίας ποιητικής συλλογής του Γιαννιώτη ποιητή Τάσου Κανάτου προγραμματίζει για το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Δεκέμβρη το περιοδικό Μικρόπολις εγκαινιάζοντας μια σειρά μηνιαίων εκδηλώσεων. Περισσότερες λεπτομέρειες στο ερχόμενο τεύχος του περιοδικού που θα κυκλοφορήσει την Παρασκευή 12 Δεκέμβρη.

Βραδιές Μουσικής

Κάθε Παρασκευή στις 10 το βράδυ στις Μορφές (Καποδιστρίου 20) ταξίδι στο ελληνικό τραγούδι με τον Αποστόλη την Αλεξία και τις κιθάρες τους.

**ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ
ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ**

Εκ απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου που πάρθηκε στις 2-11-1997 (Πρακτικό Νο 30) καλούνται τα μέλη της ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ "Ο ΣΤΟΧΟΣ" - ΣΥΝ.Π.Ε. σύμφωνα με το Νόμο και το καταστατικό σε Έκτακτη Γενική Συνέλευση που θα γίνει στα Ιωάννινα, στην αίθουσα Β. Κορινθία του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Ιωαννιτών, οδός Αγίας Μαρίνας 55, την 11/12/1997, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.00, και σε περίπτωση μη τελεσίως απαρτίας την 1/12/1997 ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.00, καθώς και σε περίπτωση που πάλι δεν επιτευχθεί απαρτία την 2/12/1997, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.00 στον ίδιο πιο πάνω τόπο, προς νέες προσκλήσεις και δημοθυμίες με θέματα ημερησίας διατάξεως:

Τροποποίηση των άρθρων: 2, 4, 7, 8, 10, 11, 15α, 16, 25, 26, 36, 37, 44, 51, 70 του Καταστατικού προσαρμογή αυτού στο Νόμο 15/1997. (Αύξηση προαιρετικών κερμάτων από 5 σε 100)

Έγκριση της συμμετοχής μας στο Κεφάλαιο του Πανελληνίου Συνεταιριστικού Συνασπισμού ο οποίος πρόκειται να μετεξελιχθεί σε Συνεταιριστική Τράπεζα με έδρα στην Αθήνα και επωνυμία ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Σ ΕΛΛΑΔΟΣ".

Ανακοινώσεις

Ιωάννινα 17-11-1997
Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
Ιωάννης Δούμας
Ο Γραμματέας
Παύλος Χήτας

Σημείωση

Ότι από τους Συνεταίρους επιθυμούν να ενημερωθούν για τις προ-όψεις τροποποιήσεις μπορούν απευθύνονται στο Κατάστημα Τράπεζας (Αβέρωφ 12).

THE BLUES LIVE WIRE

3 δεκεμ-
Τεταρτη
βριου ωρα 1

μαντζατο

LIVE

ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΟΣ
ΑΙΤΙΟΝ

ΚΕΚΕ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Το Τεχνικό Επιμελητήριο τιμά τον Στάθη Παπαβρανούση

Ο Στάθης Παπαβρανούσης γεννήθηκε στο Γρεβενίτι την 1η Ιανουαρίου. 1913. Απέκτησε το δίπλωμα του Πολιτικού Μηχανικού το 1939 στο Βουκουρέστι. Η επαγγελματική του σταδιοδρομία λήγει το 1995, 56 ολόκληρα χρόνια μετά.

Όλα αυτά τα χρόνια εί-

παράλληλα όμως με τις παραπάνω ενασχολήσεις του ανέπτυξε δραστηριότητα και στο χώρο της Εκπαίδευσης. Διετέλεσε καθηγητής στα περισσότερα μαθήματα της Σχολής Υπομηχανικών που λειτούργησε στα Ιωάννινα σαν παράρτημα του ΕΜΠ μεταξύ 1955-1960.

Όλες αυτές οι επαγγελματικές του υποχρεώσεις δεν τον κράτησαν μακριά από το Τεχνικό Επιμελητήριο. Από το 1955 έως το 1985 υπήρξε συνεχώς αιρετό μέλος της Διοικούσας Επιτροπής, τμήματος Ηπείρου του ΤΕΕ. Από το 1963 έως το 1982 διετέλεσε πρόεδρος (με εξαίρεση

τη περίοδο της χούντας). Στη διάρκεια της θητείας του κατέβαλε όλες του τις δυνάμεις για την προάσπιση των συμφερόντων των συναδέλφων και συνέβαλε στην ανάπτυξη της Ηπείρου.

Να αναφέρουμε ενδεικτικά ότι υπήρξε ένθερμος υποστηρικτής της Σιδηροδρομικής σύνδεσης της Ηπείρου, της κατασκευής της Εγνατίας οδού και ιδιαίτερα της σήραγγας Μετσόβου καθώς και της ζεύξης Ρίου-Αντιρρίου. Σημαντική υπήρξε και η συμβολή του στο Δήμο Ιωαννιτών οποιαδήποτε και αν υπήρξε η σχέση του μ' αυτόν (πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου, μέλος του ΔΣ της ΔΕΥΔΙ,

Ο Στάθης Παπαβρανούσης και ο Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου στην πλατεία Πάργης την περίοδο (1963-65) που χιζόταν.

χε μια συνεχή παρουσία όχι μόνο στο χώρο της μελέτης αλλά και της κατασκευής. Σε μια προσπάθεια να αναφερθούμε στα σπουδαιότερα έργα του δεν θα πρέπει να λησμονήσουμε τα παρακάτω: Τη κατασκευή μέσα σε ένα χρόνο (το 1945) 320 λιθόκτιστων σπιτιών στα πυροπαθνή χωριά Γρεβενίτι, Τρίστενο και Φλαμπουράρι, σημαντικές γέφυρες σ'ολόκληρη την Ήπειρο (συνολικά δέκα). Γέφυρες προεντεταμένου σκυροδέματος (που ήταν οι πρώτες στην Ηπειρωτικό χώρο) στον ποταμό Βάρδα, στο Σμολίτσα παρά το Σουλόπουλο, με πρωτότυπα μέσα κατασκευής (όπως η Γέφυρα Πέτρας στο Λούρο) με αποκορύφωμα τη μεγάλη τοξωτή γέφυρα ανοίγματος 50 μ. στον Καλαμά κοντά στο Σουλόπουλο.

κατασκευαστής).

Για να τιμήσει τον Στάθη Παπαβρανούση το Τμήμα Ηπείρου του ΤΕΕ διοργανώνει εκδήλωση ηθικής αναγνώρισης και βράβεισής του την Δευτέρα 1η Δεκεμβρίου 1997 στις 7.30 το βράδυ στην Αίθουσα Εκδηλώσεων του Τεχνικού Επιμελητηρίου (Αραβαντινού 6-8).

Στην εκδήλωση θα υπάρχει Έκθεση Πινακίδων με φωτογραφικά ντοκουμέντα από τα έργα του. Θα γίνει απονομή Αναμνηστικού Διπλώματος και Πλακέτας. Και τέλος ο ίδιος ο τιμώμενος θα αναπτύξει το θέμα «Ο Μηχανικός ως επιστήμονας και ο ρόλος του στην κοινωνία και την πρόοδο» ένα θέμα του οποίου ζωντανό παράδειγμα αποτελεί η ζωή και το έργο του.

Νίκος Χρ. Θεοδώρου

Αγοράκια και κοριτσάκια

Για φορά κι έναν καιρό ήταν ένα χωριό που το χώριζε ένας ποταμός. Στην αριστερή πλευρά του υπήρχαν μόνο ροζ σπίτια που ζούσαν κοριτσάκια με κορδέλες στα χιλιά και στη δεξιά γαλάζια όπου τρέχαν ήρω γύρω αγοράκια με κοντά παντελονάκια. Ο ποταμός που χώριζε το χωριό ήταν ίσο βαθύς, ώστε οι κάτοικοί του γνώριζαν από τη στιγμή της γέννησής τους, πώς και πριν γεννηθούν, τα χαρακτηριστικά και τις διαφορές του φύλου τους. εν χρειάζονταν πολλά μαθήματα κολύμβησης για να τα μάθουν· αρκούσαν τα ζώτα χρόνια ζωής των μικρών κατοίκων

στα πλαίσια των οικογενειών τους. Μπορεί σήμερα να μην υπάρχει το χωριό αυτό, εξακολουθούν όμως να υπάρχουν τα στερεότυπα που αποδίδονται σε κάθε φύλο, καθώς και η οικογένεια που παίζει αποφα-

στικό ρόλο στη διαμόρφωσή τους.

Οι γονείς συμπεριφέρονται διαφορετικά στα παιδιά τους ανάλογα με το φύλο τους και έχουν άλλες προσδοκίες α το γιο και άλλες για την κόρη. Έτσι, το αγέννητο κοριτσάκι ντύνεται με ροζ ρούχα - "ευτυχώς" τα υπερηχογραφήματα δείχνουν το φύλο ώστε να υπάρχει αρκετός χρόνος προετοιμασίας-, ενώ αναμένεται και ενθαρρύνεται να γίνει ευαίσθητο, συγκινητικό, παθητικό και υποτακτικό για να αποκριθεί καλύτερα, όταν μεγαλώσει, ο ρόλο που δήθεν αρμόζει σε κάθε

γυναίκα: της μητέρας- συζύγου. Του δίνουν κούκλες, κουζινικά, μικροεπιπλάκια, δηλαδή παιχνίδια-μικρογραφίες της καθημερινής ζωής μέσα στο σπίτι. Επιπλέον, κάθε κορίτσι παροτρύνεται να βοηθά τη μητέρα του στο μαγειρέμα και τις υπόλοιπες δουλειές του σπιτιού. Αντίθετα, το αγόρι ντύνεται στα γαλάζια και προσδοκείται να γίνει ανεξάρτητο, δυνατό, σκληρό, ενεργητικό και ανταγωνιστικό, ώστε, όταν μεγαλώσει, να πετύχει στον επαγγελματικό χώρο και να γίνει, επίσης, ένας "σωστός" οικογενειάρχης, αρχηγός στην οικογένειά του. Έτσι, ασχολείται με παιχνίδια κατασκευαστικά ή παιχνίδια και δραστηριότητες προσανατολισμένες σε χρήση-κατανόηση σχημάτων και χώρου γενικότερα.

Γι' αυτό γονείς

- αντιμετωπίστε με τον ίδιο τρόπο τα παιδιά σας, ανεξάρτητα από το φύλο τους
- μην αγοράζετε μόνο κούκλες στα κορίτσια σας, σίγουρα υπάρχουν και άλλα παιχνίδια με τα οποία μπορούν να ακονίσουν το μυαλό τους
- εκτός από τη Σταχτοπούτα και τους πρίγκηπες αγοράστε στα μικρά κορίτσια και ιστορίες που παρουσιάζουν τη γυναίκα και σε άλλους ρόλους
- διώξτε το μύθο ότι τα αγόρια είναι καλά στα μαθηματικά και τη φυσική, ενώ τα κορίτσια μόνο στα φιλολογικά μαθήματα
- η ευαισθησία και η ευγένεια δεν έχουν φύλο

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ

- *Χ Εκπαίδευση και διάκριση των φύλων της Ελένης Μαραγκουδάκη, εκδ. Οδυσσεύς, Αθήνα 1993.*
- *ΧΗ Τζένη πίσω από το τζάμι της Αλεξάνδρας Φρειδερίκου, Ελληνικά Γράμματα Αθήνα 1995*

Μα πόσες πύλες έχει το Κάστρο ;

Αν θυμάμαι καλά, ο Γερμανός Euler εγκαινίασε την τοπολογία, έναν κλάδο των μαθηματικών, λύνοντας ένα τοπικό αίνιγμα: στην πόλη Κφνigsberg της Ανατολικής Πρωσίας (ο Στάλιν τη μετονόμασε σε Kaliningrad όταν ο σοβιετικός στρατός την κατέλαβε το 1945 και παραμένει ρώσικη), με δύο ποτάμια και επτά γέφυρες, γίνεται ή όχι να κάνει κανείς βόλτα και να γυρίσει σπίτι του έχοντας περάσει μια φορά μόνο από κάθε γέφυρα;

Εκεί σας θέλω. Εμάς στα Γιάννενα, μας βγάζει ή όχι από το Κάστρο μια βόλτα που να περνάει μια φορά μόνο από κάθε του πύλη; Εξαρτάται από το πόσες πύλες θα βρούμε. Δοκιμάστε να βρήτε την απάντηση μόνοι σας πριν διαβάσετε τη συνέχεια. Πόσες σκεφτήκατε; Μετράει όμως, πιστέψτε με, και το πότε (μέρα, ώρα, χρονιά) θα κάνετε τη βόλτα... Εμείς θα πάμε νύχτα.

Θα τα πω ανακατεμένα, για να χρειαστεί να πάμε μαζί επί τόπου, βόλτα να γίνεται. Μπαίνουμε από την κύρια πύλη με τον πύργο και το ρολόι, όπου μάς υποδέχεται η μυρωδιά από τα ξύλα του φούρνου. Αυτή την ξέραμε όλοι, με την τουρκική επιγραφή και το λιονταράκι, το λίγο μπανταλό, που την κοσμοούν απ'έξω. Τίς άλλες δυο εισόδους για αυτοκίνητα επίσης. Αυτή που βγαίνει στην Κυρά Φροσύνη και τα караβάκια δεν αξίζει το όνομα πύλη, καθώς το τείχος έχει καταστραφεί, αλλά ας έχει χάρη που εκεί φυσάει το καλοκαίρι το πιο δροσερό ρεύμα της πόλης. Δίπλα της, η είσοδος του δημοτικού σχολείου. Ξαναμπαίνουμε για να βγούμε από την άλλη πύλη, στην πίσω μεριά. Δε θυμάμαι και κανένα αξιοθέατο που να την προσδιορίζει. Να την πούμε των Τζουμέρκων, ή των Ψαράδων (έξω εκεί κάθονται πολλοί) ή της Ανατολής;

Συνεχίζουμε με τα πόδια. Θα έχετε προσέξει και τα σκαλιά όταν κατεβαίνετε την Καραμανλή προς το Μώλο. Αν μπαίναμε από κεί, θα βρίσκαμε στον μέσα «περιφερειακό», αριστερά, την κλειστή πόρτα της Συναγωγής. Τα Γιάννενα και ειδικά το Κάστρο είχαν, όπως και η Θεσσαλονίκη και η Κέρκυρα, πολυάριθμη εβραϊκή κοινότητα την οποία εξαφάνισε η ναζιστική βαρβαρότητα, αλλά όχι μόνο: οι επιζήσαντες δε βρήκαν και πολλά από τις περιουσίες τους όταν γύρισαν...

Άλλα σκαλιά είναι κείνα μεταξύ των δύο τζαμιών, απέναντι από το Νησί. Γιατί να υπήρχε έξοδος εδώ αφού το Κάστρο περιβαλλόταν τότε με νερό; Ίσως για τις βαρκούλες. Τώρα, με τη μονοδρόμηση του περιφερειακού και τα φώτα του Δήμου, οι οδηγοί παίρνουν θάρρος και γκαζάρουν από το Μώλο ως τα Ναυτάκια, όταν δε σταματάνε με το ράδιο ανοικτό δυνατά για να κάνουν ένα ρομαντικό τσιγάρο στη λίμνη. Θυμάμαι παλιές χειμωνιάτικες νύχτες όπου στη λίμνη άκουγες μόνο φοιτητικές παρέες που τραγουδούσαν. Απίστευτο, ε!

Άς ξαναμπούμε στο ήσυχο Κάστρο, από την υποβλητική με ομίχλη Κερκόπορτα των Ιωαννίνων κοντά στα Ναυτάκια, με την πολεμίστρα και την παλιά ξύλινη πόρτα να στέκεται ακόμα η μισή.

Μα δεν τις είπαμε όλες. Είναι άλλη μία στη στροφή μετά την Κυρά Φροσύνη, πάνω από τη σπηλιά όπου έγδαραν τον επαναστάτη Σκυλόσοφο. Τα σκαλιά οδηγούν ψηλά στο Δημοτικό Μουσείο Τζαμί Ασλάν Πασά, αλλά αν σκαρφαλώσετε, θα τη βρείτε μάλλον κλειστή. Κλειστές και οι δύο πόρτες του ροζ σπιτιού απέναντι στα караβάκια, που στέκεται μισογκρεμισμένο πάνω στο τείχος του Κάστρου και έχει πόρτες και προς τα μέσα. Οι πιο παρατηρητικοί θα έχετε προσέξει, στη στροφή όταν φτάνουμε στο Μώλο, και μια άλλη παλιά πόρτα μονίμως κλειστή. Κρίμα, διότι από κει όχι μόνο μπαίνεις, αλλά ανεβαίνεις με σκαλιά πάνω-πάνω στα τείχη. Αν σάς δελεάζει, το μόνο κομμάτι τείχους στο οποίο μπορούμε (μόνο από μέρα πια) να ανεβούμε ελεύθερα βρίσκεται στο Ιτς Καλέ. Είναι ο εσωτερικός τείχος της ακρόπολης, κάτω δεξιά από το

Βυζαντινό Μουσείο. Ε, εκεί, αν είστε τυχεροί, στην αριστερή γωνιά θα βρείτε ανοικτή άλλη μία πύλη, στην άκρη ενός σκοτεινού διαδρόμου που κατεβαίνει προς την Ακτή των Ψαράδων. Την ανοίγουν από πρωϊ κάποτε τα συνεργεία των ανασκαφών.

Μέσα, έξω, έχασα το λογαριασμό. Χρόνια γυροφέρνω το Κάστρο, και μου φαίνεται ότι κάποια βυζαντινο-οθωμανικά περάσματα, κάποιες εποχιακές κρυφώνες των εργατών του Δήμου, κάποια μυστικά λαγούμια με εμφάνιση ουρητηρίου ακόμα μου διαφεύγουν. Ίσως τα βρείτε εσείς αύριο ανοικτά. Προσοχή πάντως, αν είναι μονού αριθμού οι ανοικτές διαβάσεις τη νύχτα που κάνετε τη βόλτα, υπάρχει μαθηματικός κίνδυνος να ξεμείνετε μέσα στο Κάστρο!

Πώς θα πάτε

Θα βρείτε εύκολα: το Κάστρο αρχίζει κάπου εκεί που σταματάνε τα μπάρ. Εξάλλου είναι αμυντικό έργο!

η λύση

Τα δέντρα των πόλεων

Από το Ντιτρόιτ στην οδό Σαλαμάγκα

του Αλέξανδρου Μαθούνη

Η ιστορία του Ανθρώπου μπορεί να χαρακτηριστεί σαν μια σταδιακή στροφή από την ζωή στο φυσικό περιβάλλον στη ζωή στις πόλεις. Υπάρχουν και άλλα είδη που αλλάζουν το φυσικό τους περιβάλλον για να εξασφαλίσουν καλύτερες συνθήκες διαβίωσης. Ο άνθρωπος όμως το έκανε αυτό στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό και σαφώς σε μεγαλύτερη κλίμακα από όλα τα άλλα είδη στον πλανήτη. Έτσι ζούμε σε σπίτια με θέρμανση, εργαζόμαστε σε γραφεία με κλιματισμό, διασκεδάζουμε σε χώρους και ταξιδεύουμε με μέσα που μπορούμε να καθορίσουμε το μικροπεριβάλλον τους. Παράλληλα η κοινωνικοποίηση των παιδιών μας σε μια αστική κοινωνία περιλαμβάνει την προετοιμασία τους να ζήσουν σε αυτό το νέο περιβάλλον (το αστικό) μαζί με την αναπόφευκτη αποξένωσή τους από το φυσικό. Τα παιδιά όμως έχουν μια έντονη περιέργεια για τον κόσμο γύρω τους. Τριγυρίζουν, ανεβαίνουν, κατεβαίνουν, γεύονται, αγγίζουν, μυρίζουν και παρατηρούν. Συνήθως οι γονείς και οι άλλοι ενήλικες, τα προειδοποιούν για πραγματικούς και φανταστικούς κινδύνους στη φύση. Τα τιμωρούν γιατί λερώνονται, τα αποτρέπουν να σκαρφαλώνουν, να αγγίζουν έντομα και φυτά και σταδιακά τα κάνουν επιφυλακτικά απέναντι στη φύση.

Παρόλα αυτά η επιθυμία και η ανάγκη για το φυσικό περιβάλλον υπάρχει έμφυτη. Ο άνθρωπος, καθώς έζησε το μεγαλύτερο μέρος της ύπαρξης του κυνηγώντας, συγκεντρώνοντας τροφή και καλλιεργώντας τη γη, είναι αμφίβολο αν είναι ψυχολογικά έτοιμος να απομακρύνει τα μέλη του από την φύση. Στην εποχή της μεγαλύτερης αστικοποίησης υπάρχει ένα ανανεωμένο ενδιαφέρον για τη φύση

που εκφράζεται με την εγκατάσταση και συντήρηση δένδρων, σύδενδρων ή οικοσυστημάτων μέσα και γύρω από τις αστικές περιοχές. Για να συντηρηθεί όμως δενδρώδης βλάστηση στις πόλεις, είναι απαραίτητο να κατανοήσουμε τι σημαίνουν για τους κατοίκους των πόλεων τα δένδρα και η βλάστηση.

Κάποιες έρευνες που έγιναν στην πόλη του Ντιτρόιτ έδειξαν ότι τα δύο τρίτα των κατοίκων πίστευε ότι θα έπρεπε να ξοδευτούν περισσότερα λεφτά στα δέντρα των πάρκων και των δρόμων. Ακόμα οι κάτοικοι έδωσαν μεγαλύτερο βάρος στα δένδρα του δρόμου, παρά στα δένδρα των πάρκινγκ ή των βιομηχανικών περιοχών. Τέλος όταν ρωτήθηκαν ποιες ιδιότητες των πάρκων ήταν σημαντικότερες, αξιολόγησαν πρώτες την ύπαρξη δένδρων και την σκιά τους.

Προστασία (;) των αστικών δένδρων στα Γιάννενα

Αφορμή για να γραφούν τα παραπάνω αποτέλεσαν οι εκσκαφές που γίνονται σε δρόμους της πόλης, όπως για παράδειγμα η αποπεράτωση του αποχετευτικού δικτύου στην οδό Σαλαμάγκα και η διαπλάτυνση του πεζοδρομίου έξω από το 4ο Γενικό Λύκειο. Και τα δύο έργα είχαν κάτι κοινό: Την αδιαφορία για τα δένδρα που ήταν φυτεμένα στα πεζοδρόμια. Οι εκσκαφές έγιναν με τέτοιο τρόπο ώστε να γίνουν ζημιές στο ριζικό σύστημα των δένδρων τέτοιες που να απειλούν την ύπαρξη τους. Ακόμη έγινε μέχρι και πλήρης εκρίζωση δένδρου. Η αδιαφορία είναι αποτέλεσμα κυρίως της μικρής σημασίας που δίνει η κοινωνία μας και οι διάφοροι φορείς στην βλάστηση της πόλης.

Το αστικό πράσινο έχει την ιδιομορφία να μην βρίσκεται στο φυσικό περιβάλλον, όπως π.χ. τα δάση αλλά σε τεχνητό. Έτσι η ύπαρξή του και οι λειτουργίες του έρχονται πολλές φορές σε αντίθεση με την ύπαρξη και την λειτουργία της πόλης. Επίσης η φύτευση ενός δένδρου

στην πόλη γίνεται πολλές φορές μόνο για να γίνεται, χωρίς κάποια προεργασία αλλά κυρίως χωρίς να ακολουθηθούν οι απαραίτητες ενέργειες συντήρησης. Για τη φύτευση ενός και μόνο δένδρου είναι απαραίτητο να ακολουθηθεί μια διαδικασία η οποία θα αυξήσει τις πιθανότητες για την επιβίωσή του. Η σειρά των ενεργειών περιλαμβάνει τον γενικότερο σχεδιασμό, την προετοιμασία του τόπου φύτευσης, την προμήθεια των ειδών και φύτευση, το «πιάσιμο» και φυσικά την συντήρηση και την διαρκή παρακολούθηση του δένδρου.

Υπάρχουν αντίθετα από την διαδικασία που περιγράφουμε αρκετά παραδείγματα μη ορθολογικής διαχείρισης του «αστικού δάσους»: Δένδρα φυτεμένα σε ακατάλληλες θέσεις, έλλειψη συντήρησης, φύτεμα δένδρων άσχετων με την περιοχή, λάθος δενδροκομικοί χειρισμοί και βανδαλισμοί.

Προσθέτοντας στα παραπάνω την αδιαφορία των πολιτών, έχουμε σαν αποτέλεσμα την υποβάθμιση της αστικής βλάστησης. Εν κατακλείδι, το κλίμα της πόλης των Ιωαννίνων και η μη ύπαρξη ρύπανσης είναι παράγοντες που επιδρούν θετικά στην συντήρηση της αστικής

βλάστησης, ενώ αντίθετα οι υπεύθυνοι φορείς δρουν περιστασιακά και σπασμωδικά.

Η ευθύνη δεν βαρραίνει αποκλειστικά κάποιες υπηρεσίες ή φορείς της πόλης αλλά όλους τους πολίτες της σε κάποιο βαθμό. Ίσως ακόμη και η καταγωγή των περισσότερων Γιαννιωτών από την επαρχία (όπου η ύπαρξη του πράσινου είναι άφθονη) να συμβάλλει στην αδιάφορη αντιμετώπιση του αστικού πράσινου από αυτούς και στην επικέντρωση του ενδιαφέροντός του σε άλλους τομείς της πόλης και της αστικής ζωής.

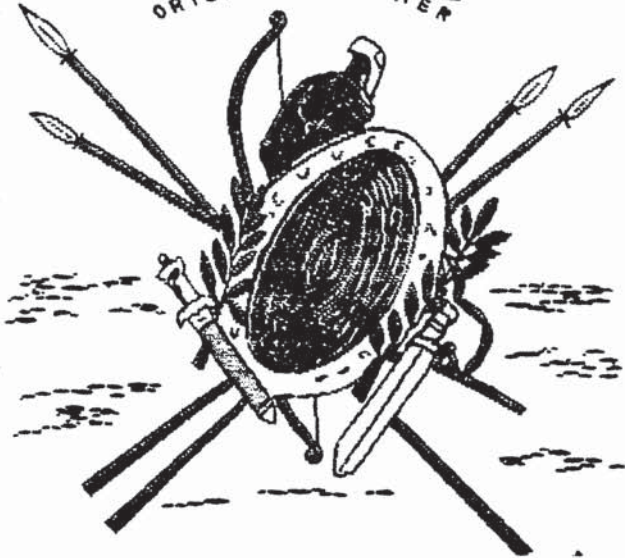
Gold air super express

*Ταχυμεταφορές
Δεμάτων Φακέλων*

*Κουγκίου 10 - Ιωάννινα
τηλ. 79105
Αντίπος Λαμπρούσης Γεώργιος*

Odyssey®
ORIGINAL LEATHER

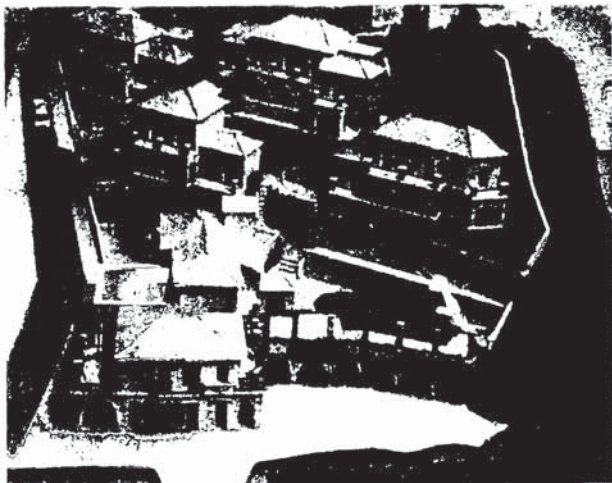

Δερμάτινα Ενδύματα
Άριστη Ποιότητα, Προσιές Τιμές

ΕΥΡΩΔΕΡΜ ΑΕ

Πρατήριο Εργοστασίου:
Ακαδημίας 8
(πίσω από την Ακαδημία)
τηλ: (0651) 67.262

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ ΠΡΟΠΛΑΣΜΑΤΑ
(ΜΑΚΕΤΕΣ)

«ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ» ΜΙΧ ΑΓΓΕΛΟΥ 38 ΓΙΑΝΝΙΝΑ
ΤΗΛ 37935 Δ.Χαντζοπούλος

TAINIE

Για το σπίτι

ΟΤΑΝ ΠΕΦΤΕΙ Η ΝΥΧΤΑ

(When night falls)
Καναδάς. Σκην.
Πατρίσια Ροζεμά,
με τους: Πασκάλ
Μπρισιέρ, Ρέιτσελ
Κρόφορντ, Ντον
Μάκελλαρ.

Η Πατρίσια
Ροζεμά (Άκουσα
τις σειρήνες να
τραγουδούν) φτιά-
χνει ακόμα μια

φορά, μια ταινία χαμηλών τόνων που αφηγείται τη φιλία μεταξύ δύο γυναικών. Η Καμιλ καθηγήτρια σ' ένα συντηρητικό χριστιανικό κολλέγιο ετοιμάζεται να παντρευτεί έναν ανοιχτόμαυλο και ευγενικό συνάδελφό της θεολόγο τον Μάρτιν. Ενώ όμως, όλα πάνε καλά ή τουλάχιστον έτσι φαίνεται, η ίδια μοιάζει αμήχανη και ανικανοποίητη. Ο θάνατος του σκύλου της τη γεμίζει απόγνωση και την πλημμυρίζει μια απροσδιόριστη εσωτερική αγωνία. Όταν εισβάλλει στη ζωή της η Πέτρα, μια όμορφη ακροβάτρια του τσίρκου και της δηλώνει τον έρωτά της γι' αυτήν, η Καμιλ αγγίζει τα όρια του μικρόκοσμού της. Ανακαλύπτει μέσα της τον έρωτα, την τρυφερότητα τον αισθησιασμό και τελικά ανταποκρίνεται στο κάλεσμα της Πέτρα. Η Ροζεμά δεν έχει διάθεση να προκαλέσει ή να συγκρουστεί όπως για παράδειγμα είχαμε δει σε μια ανάλογη ταινία απ' την Αγγλία τον "Ιερέα" πριν από δύο χρόνια. Φτιάχνει το δικό της ονειρικό κόσμο, παίζει με τα δυσδιάκριτα όρια του φανταστικού και του πραγματικού και καταλήγει σε μια ταινία, αξιοπρεπή και ευγενική. Ένα καλό δείγμα του νέου καναδικού κινηματογράφου για μια καλή βραδιά στο σπίτι.

Φιλ. Κ.

Κυκλοφοριακός πληθωρισμός

Για τοπικά έντυπα Μέσα, εφημερίδες και περιοδικά ζουν κυρίως από τις διαφημίσεις και τις καταχωρήσεις και πολύ λιγότερο από τα έσοδα της κυκλοφορίας. Στην προσέλκυση της διαφήμισης είναι γνώσιμο φαινόμενο η τεχνητή «διόγκωση» της κυκλοφορίας. Ανάλογα με την σοβαρότητα του εντύπου το ποσό του... πληθωρισμού είναι από ασήμαντο ως και 500%!

Υπάρχουν εφημερίδες με πραγματική κυκλοφορία 300 ή 400 τεύχη την ημέρα που ισχυρίζονται ότι ξεπερνούν τις 2,000. Από εκεί μπορεί να φτάσει κανείς εύκολα στην υπερβολή.

Αν γυρίσουμε πίσω, λέει ο νεαρός ρώσος φαντάσος στην ταινία **Ο Αιχμάλωτος του Κανκάσου** θα πούμε ότι πιάσαμε 5 Τσετσένους αιχμάλωτους για να πάρουμε άδεια.

Και που είναι οι αιχμάλωτοί μας; του απαντά ο σύντροφός του λοχίας.

Θα πούμε ότι το έσκασαν.

Ε, τότε γιατί δεν λέμε ότι πιάσαμε δέκα αιχμάλωτους;!

Κι αυτές τις ατάκες μου θύμισε τοπικό περιοδικό που πληροφορεί τους υποψήφιους για διαφήμιση επαγγελματίες ότι πουλάει στα Γιάννενα... 1,000 (έντεκα χιλιάδες!!) τεύχη. Σωστά! Όταν ή 500 και το 11,000 είναι και τα δύο ψέμματα, τι μαφορά έχουν;

N.A.

Σημειώνουμε ότι δεν επιτρέπεται η αναδημοσίευση χωρίς την γραπτή άδεια του εκδότη όλων των υαλόγων με πληροφορίες (μουσειά, βιβλιοθήκες, γητό, καφές κλπ) που δημοσιεύονται σε κάθε τεύχος του περιοδικού. Ο λόγος είναι ευνόητος: Οι υαλόγοι έχουν συμπληρωθεί με την εργασία των νεργατών μας...

Για καφέ

ΠΟΥ ΘΑ ΠΙΕΙΤΕ ΚΑΦΕ Κ

Δωδώνης

Κεντρικόν, Δωδώνης 17, 72450, από τις 8 το πρωί. Εσπρέσσο Mrs. Rose, 450 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Ακαδημία, Δωδώνης 13, 76780, από τις 8:00 το πρωί, με έργα του Χρήστου Χαρίση. Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Κίκο, Δωδώνης 13, 39888, από τις 8:30 το πρωί, σερβίρει και ζεστά πιάτα, Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ..

Άρτιον, Δωδώνης 11, 26225, από τις 8:30 το πρωί, σερβίρει και ζεστά πιάτα, Εσπρέσσο Danesi 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Παπαγαλίνο, Δωδώνης 21, 73326, από τις 8:00 το πρωί, λειτουργεί και ως ζαχαροπλαστείο. Εσπρέσσο Illy 550 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ. .

Σκαρβαίος, Δωδώνης 25, 30303, από τις 8:30 έκανε ανακαίνιση. Εσπρέσσο Kimbo - Portioli 500 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ. .

Νίτρο, Δωδώνης 4, 33326, από τις 7:30 το πρωί. Εσπρέσσο Quarta, 500 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ. .

Τράπεζα, Δωδώνης 4, από τις 7:00 το πρωί, Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ.

Daily News, Δωδώνης 6, 29777 από 7:30 το πρωί, Εσπρέσσο Kimbo 500 δρχ., Νες καφέ 500

Εφετεϊόν, Πλατεία Κατσαδήμα 7, 34473 από 8:00 το πρωί, Εσπρέσσο Hausbrandt 450 δρχ., Νες καφέ 550 δρχ.

Κάστρο

Φίλοιστρον, Ανδ. Παλαιολόγου 20, 72429, από τις 13:00 τις καθημερινές, από τις 9 το πρωί τα Σαββατοκύριακα, γλυκά κουταλιού, σαλέπι. Εσπρέσσο Danesi 400 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Μώλος

Αίγλη, Πλατεία Μαβίλη 4, 36311, από τις 8:00 το πρωί, Εσπρέσσο Mrs. Rose 500 δρχ Νες καφέ 500 δρχ.

Υπερωκεάνειο, Πλατεία Μαβίλη 10, 3378 από τις 8:30 το πρωί, μόνο ελληνική μουσική Εσπρέσσο Danesi 650 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ

Καφέ Παρκ, Πλατεία Μαβίλη 16, από τις 7:30 το πρωί, Εσπρέσσο Illy - Portioli 500 δρχ Νες καφέ 500 δρχ.

Αδιέξοδο, Πλατεία Μαβίλη 14, 75912, από τις 10:00 το πρωί. Το καφέ είναι καινούργιο Εσπρέσσο Portioli 600 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ

Ναυτάκια, Γαριβάδης 1, 34455, από τις 9:00 το πρωί. Εσπρέσσο Kimbo 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Αβέρωφ

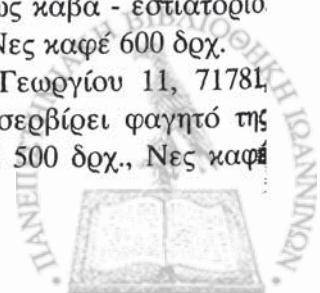
Φαγιούμ - Καφενείο Γυναικών, Αλεξ Διακου 10, 74678, από τις 7:00 το πρωί, σερβίρει πρωινό. Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Μητρόπολις, Αβέρωφ 57, 20325, από τις 9:00 το πρωί ως τις 9:00 το βράδυ. Εσπρέσσο Illy - Kimbo 550 δρχ., Νες καφέ 550 δρχ.

Επίλεκτον, Μητροπόλεως και Αβέρωφ 33907, από τις 7:00 το πρωί, σάντουιτς, χοινοτογκ. Εσπρέσσο Illy - Marco 400 δρχ., Νες καφέ 300 δρχ.

Οινορειαίο, Αβέρωφ 45, 26477, από τις 8:00 το πρωί, λειτουργεί και ως κάβα - εστιατόριο. Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ.

Σονέτο, Πλατεία Ν. Γεωργίου 11, 71781, από τις 11:00 το πρωί, σερβίρει φαγητό της ώρας. Εσπρέσσο Portioli 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

την πόλη

ΣΟ ΘΑ ΤΟΝ ΠΛΗΡΩΣΕΤΕ

Κεντρικά

Τρουά, Γρηγορίου Σακκά 10, 75544, από τις 00 το πρωί. Εσπρέσσο Illy- Portioli 500 δραχ., Nes καφέ 500 δραχ.

Κόττον Κλαμπ, Γρηγορίου Σακκά και γομάλλη, 25974, από τις 11:00 το πρωί. πρέσσο Kimbo 500 δραχ., Nes καφέ 600 δραχ.

Μαντζάτο, Πυρσινέλλα 8, 22447, από τις 00 το πρωί. Εσπρέσσο Danesi 500 δραχ., Nes φέ 500 δραχ.

Βέρντι, Πυρσινέλλα 5, 32447, από τις 8:00 το ωί. Εσπρέσσο Illy 500 δραχ., Nes καφέ 500 χ.

Μικελάντζελο, Μιχ. Αγγέλου 29, 79343, από 8:00 το πρωί, μεγάλη αυλή στην περιοχή της οράς. Εσπρέσσο Danesi 500 δραχ., Nes καφέ) δραχ.

Πλάνετ, Μιχ. Αγγέλου και Χαριλάου ικούπη, 28733, από τις 10:00 το πρωί, σε οφο. Εσπρέσσο Illy 600 δραχ., Nes καφέ 600 ζ.

Παρασκήνιο, Στοά Σάρκα, 73172 από 11:00 πρωί, Εσπρέσσο Kimbo 500 δραχ., Nes καφέ) δραχ.

Διάυλος, Ν.Ζέρβα 1 (Πλ. Κατσαδήμα), 41, από 8:00 το πρωί, Εσπρέσσο Mrs. Rose) δραχ., Nes καφέ 500 δραχ.

Old Post, Ν.Ζέρβα 1, 37555 από 8:00 το ωί, Εσπρέσσο Illy 500 δραχ., Nes καφέ 650 ζ.

Alfa Club, Ν.Ζέρβα 10, 77728 από 8:00 το ωί, γλυκά σάντουιτς, Εσπρέσσο Jolly cafe) δραχ., Nes καφέ 600 δραχ.

Casbah, Ν.Ζέρβα 4-6 (Στοά Πεπόνη), 76 από 10:00 το πρωί, Εσπρέσσο Sacafredo) δραχ., Nes καφέ 500 δραχ.

Le cafe, Ναπ. Ζέρβα 2, 78877 από τις 5:30 πρωί. Εσπρέσο Mrs. Rose 500, Nes Καφέ)

Απόκεντρα

Αστ καφέ, Σταδίου 1, 78540, από τις 8:30 το πρωί. Εσπρέσσο 500 δραχ., Nes καφέ 600 δραχ.

Πλατεία Πάργης

Κάρμα, 23687 από 12:00 το πρωί, Εσπρέσσο Miss Rose 500 δραχ. Nes καφέ 500 δραχ.

Εσπεράντζα, 29087 από 10:00 το πρωί, Εσπρέσσο Pellini 650 δραχ. Nes καφέ 650 δραχ.

Pavillion, 31367 από 9:00 το πρωί, Εσπρέσσο Lavazza 500 δραχ. Nes καφέ 600 δραχ. Έχει και ωραία γλυκά.

Συχνότητες, από 9:30 το πρωί, Εσπρέσσο Portioli 500 δραχ. Nes καφέ 500 δραχ.

Στριτ Καφέ

Άρωμα, Χαριλάου Τρικούπη 39, 73633 από τις 8 το πρωί. Εσπρέσσο Σεκαφρέντο 300, Nes καφέ 250.

Στριτ καφέ, απέναντι από τον ΟΤΕ, Εσπρέσσο Ντανέζι 250, Nes καφέ 250

Βερύκοκο, Γρ. Σακκά 13, 23877, από τις 7:00 το πρωί ως τις 10:00 το βράδυ. Εσπρέσο Illy 300 δραχ. Nes καφέ 250 δραχ.

*Τα πάντα γύρω
από την φωτογραφία*

Πυρσινέηλα 12
Τηλ. 38342

Φωτοχώρος

Φαγητό με ένα τηλεφώνημα

Πίτσα - Μακαρονάδα

La Fontanina. Μελανίδη 2, τηλ. 33351. Και πιάτα της ώρας. Ανοιχτά από το μεσημέρι

Il Camino, 28ης Οκτωβρίου 63, τηλ. 29000

Vero. Ναπ. Ζέρβα 19, τηλ. 77711, 27711

Casa Di Pizza. Πίτσες και Καλτσόνε ψημένα σε παραδοσιακό φούρνο με ξύλα. Ανοιχτά από 18.30 έως 01.00. Κυριακή μεσημέρι από 13.00 Στοά Σάρκα. Τηλ. (0651) 75.781 - 24.097

Ciao. Αγίου Κοσμά 69, τηλ. 40100 Ανοιχτά απ' το μεσημέρι. Καλές προσφορές και νόστιμα καλτσόνε.

Cesare. Μιχ. Αγγέλου 47, τηλ. 33700-79701 Ανοιχτά από τις 8.00 το πρωί. Ακόμα πιάτα της ώρας, πίττες και σάντουιτς.

Primavera. Πίνδου 14 στους Αμπελόκηπους, τηλ. 72720-37331. Και πιάτα της ώρας, γύρος. Ανοιχτά από τις 5.30 για πίτσα.

Gustosa. Κοραή 3, τηλ. 30333. Έχει και παγωτά. Ανοιχτά από το πρωί.

El Grinco. Βηλαρά 52, τηλ. 77108. Τρεις κουζίνες, ιταλική, ελληνική και λατινοαμερικάνικη

Menu catering. Πλ. Παργης 20, τηλ. 21000. Και κρέπες. Από τις 12 το μεσημέρι.

Mama Mia. Σεισμόπληκτα, τηλ. 44111. Ανοιχτά από τις 12 το μεσημέρι.

Canadian pizza, N. Ζέρβα 15, τηλ. 33000. Στις δύο πίτσες, η μία δώρο.

Μεξικάνικο

Τάκο. Αρσάκη 48 (στη Σκάλα), τηλ. 20849 Ώρες: 14.00 έως αργά το βράδυ. Κάθε Τρίτη κλειστά. Το εστιατόριο με την αίσθηση του αυθεντικού.

Ψησταριές

Φίλιππας. 28ης Οκτωβρίου 9 (Στοά Ορφέα), τηλ. 30701-30352.

Διπλογεύσεις. Πλ. Πάργης 14, τηλ. 23311. Ανοιχτά από το πρωί. Νέοι και ευγενικοί.

Το Καλντερίμι. Ναπ. Ζέρβα 67, τηλ. 73521. Και θαλασσινά.

Βάκχος. Δωδώνης 69, τηλ. 44101. Από το μεσημέρι ως τις 1130 το βράδυ.

Πικάντικο. Δωδώνης 30, από τις 2 το μεσημέρι ως τα μεσάνυχτα.

Κοτόπουλο

Chicken House. Τα πάντα από κοτόπουλο στις καλύτερες γεύσεις τηλ. 79967, Δωδώνης 23

Το Κοτοπουλάδικο. Τα πάντα στα κάρβουνα τηλ. 33373

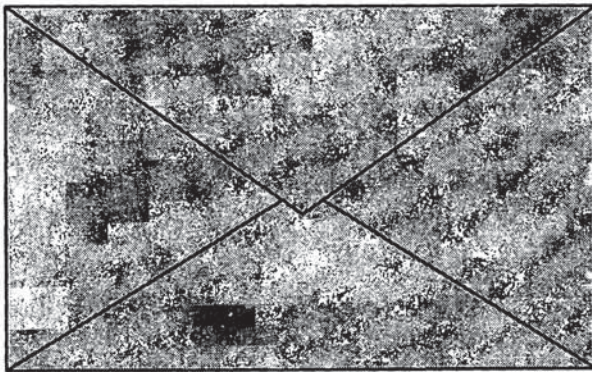
Εστιατόρια

Μοσκέττο. Δομπόλη 15-17, τηλ. 40397 Ανοιχτά από το μεσημέρι. Έχει αλήθεια φιλετάκια πάπιας με πορτοκάλι;

Ένας-δύο-τρεις, πολλοί Αλβανοί

Μια φίλη μου διηγείται μια ιστορία που έζησε σε νοσοκομείο της πόλης, από αυτές που σχεδόν καθέννας έχει ακούσει -ή ακόμα χειρότερα- ζήσει: Έχει εισάγει την αδελφή της για έκτακτη εγχείρηση και ο καθηγητής γιατρός την εξετάζει κάθε μέρα, υπενθυμίζοντας διαρκώς στην οικογένεια ότι η εγχείρηση είναι σοβαρή και πρέπει να γίνει το ταχύτερο, πλην όμως για διάφορους λόγους (ή προφάσεις) δεν γίνεται. Μπροστά στην επιμονή των συγγενών και αφού έχουν περάσει επτά ημέρες ο καθηγητής ρωτά τους συγγενείς «τι δουλειά κάνετε;» και τους καλεί να τον επισκεφτούν στο ιατρείο του,

Ζητήστε το στο κυλικείο του Νοσοκομείου

που διατηρεί έξω στην πόλη.

Εκεί -δίχως περιστροφές- τους εξηγεί ότι «δεν πληρώνεται χωριστά για τις εγχειρήσεις που κάνει» και ότι «τα έξοδα είναι πολλά». Ότι έχετε ευχαρίστηση δηλαδή. Εκατό χιλιάδες είχαν ευχαρίστηση, και η εγχείρηση έγινε -με επιτυχία- την επομένη το πρωί.

«Και γιατί δεν κάνατε καταγγελία;» ρωτάω αφελώς. Η απάντησή της είναι πειστικότερη. Πρώτον, ο καθηγητής θα εμφανιζόταν με τον δικηγόρο του που θα μετέτρεπε μπρος σε όλα τα Μέσα Ενημέρωσης τους καταγγέλλοντες σε κατηγορούμενους αναπτύσσοντας την γνωστή κάθε φορά θεωρία περί «κέντρων που θέλουν να πλήξουν τον κ. καθηγητή» κλπ. Δεύτερον, ο εισαγγελέας θα ζητούσε την αθώωση του κατηγορουμένου λόγω έλλειψης στοιχείων (όπως έγινε στην περίπτωση Τσεμετζή) και τρίτον, ποιος στέλνει τον συγγενή του που μόλις έχει περάσει μια περιπέτεια με την υγεία του στους

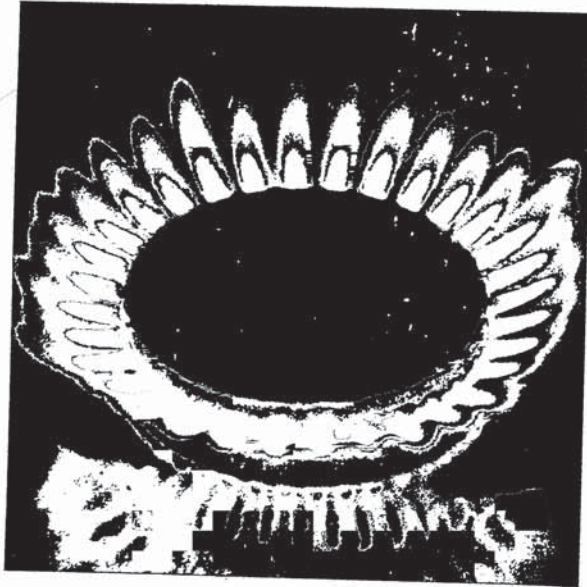
ανακριτές, στα δικαστήρια και στις τηλεοπτικές κάμερες;

Αναρωτιέμαι αν το Σύστημα Υγείας απαλλαγεί κάποτε από την συνήθεια του δώρου, της ιδιαίτερης αμοιβής. Πιθανότατα όχι όσο βλέπουμε το φαινόμενο από λάθος οπτική γωνία.

Ο φυσιολογικός φόβος για τον θάνατο και η ανακούφιση του πόνου έχουν δημιουργήσει στις δυτικές χώρες ένα γιγαντιαίο Σύστημα Υγείας μέσα από το οποίο πραγματοποιούνται απίστευτοι τζίροι. Ποιος κερδίζει από αυτόν τον τζίρο; Πρωτίστως η φαρμακοβιομηχανία και γενικά η ιατρική βιομηχανία που συσσωρεύει κέρδη σε βάρος των δαπανών για την υγεία, συμπιέζοντας εμμέσως τους μισθούς του ιατρικού προσωπικού. Η πλειοψηφία των γιατρών, στις μεσαίες και κατώτερες βαθμίδες όπως είναι οι ειδικευόμενοι, το νοσηλευτικό και το τεχνικό προσωπικό των νοσοκομείων εργάζεται προσφέροντας περίθαλψη για χαμηλούς μισθούς και συχνά απάνθρωπα ωράρια. Μέσα σε αυτή την κατάσταση κάποιοι μεγάλοι γιατροί εκμεταλλεύονται την θέση τους και την αγωνία των συγγενών για να ζητήσουν επιπλέον αμοιβή.

Μπορεί να αλλάξει αυτό; Είναι φανερό ότι παρόλες τις διακηρύξεις το κράτος βολεύεται με τους χαμηλούς μισθούς και τον τρόπο που δουλεύουν τα νοσοκομεία, συντηρώντας τα κέρδη των εταιριών. Μόνο οι ίδιοι οι γιατροί και το νοσηλευτικό προσωπικό είναι σε θέση να διεκδικήσουν διαφορετικές συνθήκες εργασίες καταργώντας στην πράξη το «φακελάκι». Μέχρι τότε η προσωπική άμυνα του πολίτη έχει και αυτή την θέση της. Η άρνηση να υποκύψει κανείς στον εκβιασμό, η ψύχραιμη αντιμετώπιση της κατάστασης κάθε φορά που κάποιος δικός μας εισάγεται στο νοσοκομείο, μέχρι και η καταγγελία του εκβιασμού είναι όπλα στα χέρια των πολιτών. Πριν μερικούς μήνες ένας Αλβανός πολίτης κατήγγειλε γνωστό καθηγητή για δωροληψία και εκβιασμό. Πολλοί σχολίασαν τότε ότι «ήταν Αλβανός και δεν είχε τίποτα να χάσει». Μα η αξιοπρέπειά μας είναι μήπως ασήμαντο αγαθό;

γ + = gaz

**ΤΟ ΟΝΟΜΑ
ΣΤΟ ΥΓΡΑΕΡΙΟ**

Κ. ΦΑΡΜΑΚΗΣ Α.Ε.

N. ΖΕΡΒΑ 2 ☎ 57624 - 57625 - 47092 ΒΙ.ΠΕ. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
Πολύδρομο • 106511 • 29490

MONT
BLANC

THE ART OF WRITING

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Χ.
ΡΟΓΚΟΤΗΣ

ΧΑΡΤΙΚΑ
ΕΙΔΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΜΕΛΑΝΙΔΗ 4
ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΤΗΛ. 0651/25003

Γ. ΛΑΓΔΑΣ
DESIGNER
67474

